

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ. การเจรจาเปิดตลาดการค้าบริการด้านการศึกษาภายใต้องค์การการค้าโลก. ค้นจาก http://dtn.moc.go.th/web/567/582/593/education.asp?G_id=593&f [2547/2/16]
- กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ. ภาพรวมของข้อเรียกร้องที่ประเทศต่างๆยื่นต่อไทย. ค้นจาก http://dtn.moc.go.th/web/567/582/589/request-thai.asp?G_id=589&f_id=28... [2547/11/18]
- กาญจนา โชคเหรียญสุขชัย. เทคโนโลยีกับการเรียนการสอน. วารสารศึกษาศาสตร์ปริทัศน์ 15 (พฤษภาคม - สิงหาคม 2543): 21 - 26.
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. จอมปราชญ์นักการศึกษา: สังเคราะห์ วิเคราะห์ และประยุกต์ แนวพระราชดำริด้านการศึกษาและการพัฒนาคน. วารสารสังคมสงเคราะห์และมนุษยศาสตร์ 26 (กรกฎาคม - ธันวาคม 2543): 31 - 49.
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. แนวโน้มมหาวิทยาลัยในอนาคต. วารสารทางวิชาการราชภัฏกรุงเทพฯ 6 (2543): 102 - 108.
- กำชัย จงจักรพันธ์. มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐหรือลบบัณฑิตศึกษาไทย. กรุงเทพฯ: ดอกหญ้า, 2546.
- คณาจารย์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. อนาคตอุดมศึกษาไทยภายใต้กระแสการค้าข้ามโลก. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2548.
- จรัส สุวรรณเวลา. อุดมศึกษาไทย. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.
- จิรวัดณ์ รจนาวรรณ. 10 สุดยอดมหาวิทยาลัยเอกชน. กรุงเทพฯ: วรณสาส์น, 2546.
- จุมพต สายสุนทร. กฎหมายระหว่างประเทศ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เด็อนตุลา, 2539.
- เจริญ แสนภักดี. การนำเสนอรูปแบบกฎหมายมหาวิทยาลัยราชภัฏในกำกับของรัฐ. ปริญญา นิพนธ์ดุขฎิบัณฑิต ภาควิชาอุดมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2546.
- ชาญชัย แสวงศักดิ์. การรับฟังความคิดเห็นสาธารณะโดยวิธีประชาพิจารณ์ การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารราชการแผ่นดิน. กรุงเทพฯ: วิญญูชน, 2540.
- ชุมพร บัจจุสานนท์. การค้าบริการภายใต้ความตกลงทั่วไปว่าด้วยการค้าบริการ. วารสารกฎหมาย 15 (ธันวาคม 2537): 82.

- ดิเรก ควรสมาคม. สาระและความสำคัญ : กฎหมายสถาบันอุดมศึกษาเอกชน (ฉบับใหม่)
พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2546. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เดือนตุลา, 2547.
- ทวีศักดิ์ กอนันต์กุล, ชฎามาศ ธวัชเศรษฐกุล และพิรุมา พันธุ์ทวี. ภาพรวมของสถานภาพการ
พัฒนาอินเทอร์เน็ตในประเทศไทย ความสำเร็จในอดีตและความท้าทายในอนาคต.
วารสารเนคเทค 8 (มกราคม - กุมภาพันธ์ 2544): 6 - 15.
- ทัชชชัย ฤกษ์สุด. แกตต์และองค์การการค้าโลก (WTO), พิมพ์ครั้งที่ 2 แก้ไขเพิ่มเติม. กรุงเทพฯ:
วิญญูชน, 2546.
- ธวัชชัย อติเทพสถิตย์. WEB การเรียนการสอนในยุคไร้พรมแดน. วารสารเนคเทค 9 (มกราคม -
กุมภาพันธ์ 2545): 18 - 20.
- ธานินทร์ กรีวิเชียร. ภาษากฎหมายไทย. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์, 2543.
- ประนัย วณิชชานนท์. คิดทัน รู้ทัน ตามทัน พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542.
กรุงเทพฯ: วิญญูชน, 2543.
- ประพีร์ อภิชาติสกุล. การศึกษาเพื่อปรับปรุงแก้ไขประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 281 ภายใต้ความ
ตกลงทั่วไปว่าด้วยการค้าบริการ (GATS). วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาวิชา
นิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.
- ประวีณ ณ นคร. เทคนิคการร่างกฎหมาย. กรุงเทพฯ: สวัสดิการสำนักงาน ก.พ., 2543.
- พรชูลี อาชวอำรุง. รายงานการวิจัย : กระแสการปฏิรูปอุดมศึกษาโลก. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะ
กรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2540.
- พรชูลี อาชวอำรุง. รายงานการวิจัย: แนวทางการปฏิรูปโครงสร้างและการบริหารจัดการ
อุดมศึกษา: รูปแบบการจัดกลุ่มอุดมศึกษาที่สอดคล้องกับศักยภาพปัจจุบัน. กรุงเทพฯ:
ทบวงมหาวิทยาลัย, 2543.
- พรชูลี อาชวอำรุง. การบริหารอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2546.
- พรชูลี อาชวอำรุง. การวิเคราะห์สาระอุดมศึกษาในเอกสารประกอบการสอนวิชา Select Topic.
กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2547.
- พรสวรรค์ วัฒนางกูร. สหภาพยุโรปวันนี้. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2546.
- ไพฑูรย์ สิ้นลาร์ตัน. การบริหารจัดการอุดมศึกษาหลักการและแนวทางตามแนวปฏิรูป. กรุงเทพฯ:

- ภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.
- ไพฑูรย์ สีนลาร์ตน์. หลักและพื้นฐานการอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ: ภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.
- ไพฑูรย์ สีนลาร์ตน์. เพื่อความเข้าใจในสาระและกระบวนการของการอุดมศึกษา รวบรวมความ และบทบรรยาย. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย, 2542.
- ไพรัช รัชยพงษ์. อุดมศึกษาผ่านสื่อทางไกล : โอกาสทางการศึกษา คุณภาพ ความคุ้มค่า และความ เป็นไปได้. *Information Research* 1 (มกราคม – กุมภาพันธ์ 2540): 1-50.
- โกดิน พลกุล. การรับฟังความคิดเห็นสาธารณะโดยวิธีประชาพิจารณ์ : การมีส่วนร่วมของประชาชน ในการบริหารราชการแผ่นดิน. กรุงเทพฯ: กราฟิคฟอร์แมท (ไทยแลนด์), 2540.
- มธุรส จงชัยกิจ และคนอื่นๆ. งานวิจัยต้นแบบ: โครงการวิจัยและพัฒนาระบบสารสนเทศ เพื่อการพัฒนาและใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ช่วยการเรียนการสอน. วารสารศึกษาศาสตร์ ปริทัศน์ 16 (กันยายน - ธันวาคม 2544): 81 - 101.
- มานะชัย วัฒนาวงศารัตน์. การศึกษาลักษณะของความตกลงว่าด้วยการค้าบริการต่อกฎหมายที่ เกี่ยวกับการประกอบอาชีพและวิชาชีพของคนต่างด้าวในประเทศไทย .ปริญญาานิพนธ์ มหาบัณฑิต ภาควิชานิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.
- รัฐพร ศรีณรงค์. แนวทางในการปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทยภายใต้ความ ตกลงทั่วไปว่าด้วยการค้าบริการ.ปริญญาานิพนธ์มหาบัณฑิต ภาควิชานิติศาสตร์ บัณฑิต วิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.
- รายงานประจำปี พ.ศ.2545 ทบวงมหาวิทยาลัย ครบรอบ 30 ปี. กรุงเทพฯ: ทบวงมหาวิทยาลัย, 2546.
- วิจิตร ศรีสอาน. การศึกษาทางไกล. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2529.
- วิจิตร ศรีสอาน. ภาพรวมระบบการศึกษาไร้พรมแดน "แผน มทส." (เอกสารประมวลสาระ หน่วย ประสบการณ์ที่ 1 การประชุมเชิงปฏิบัติการการผลิตชุดสื่อประสมการศึกษาไร้พรมแดน). นครราชสีมา: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี, 2541.
- วิจิตร ศรีสอาน. หลักการอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช, 2518.
- วิจิตร ศรีสอาน. ประยูร ศรีประสาธน์ และประจวบจิตร คำจัตุรัส. เอกสารประกอบชุดวิชา การศึกษาทางไกล หน่วยที่ 1 - 2. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2534.

- วิชัย ตันศิริ. คำอธิบายพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: สายธาร , 2543.
- วิมลวรรณ ภัทโรดม. สหภาพยุโรป. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ศักติโสภาคการพิมพ์, 2546.
- วิริยะ วงศ์เลาหกุล. การพัฒนาแบบจำลองระบบมหาวิทยาลัยเสมือนจริง. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต (เทคโนโลยีการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2543.
- วิลาวัลย์ จารุอรียานนท์. แนวโน้มการจัดโปรแกรมนานาชาติระดับบัณฑิตศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยในทศวรรษหน้า พ.ศ. 2543 – 2552. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต ภาควิชาอุดมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.
- วิชณุ เครื่องาม. กฎหมายรัฐธรรมนูญ. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: นิติบรรณาการ, 2530.
- ศรีศักดิ์ จามรมาน และกนกวรรณ ว่องวัฒนะสิน. วิสัยทัศน์ด้านเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ต. วารสารทางวิชาการราชภัฏกรุงเทพฯ 6 (2543): 22 - 30.
- คันสนีย์ จะสุวรรณ. ทิศทางของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ตั้งแต่พุทธศักราช 2531 - 2545. วิทยานิพนธ์ มหาบัณฑิต สาขาวิชาอุดมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.
- สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทยและจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. การปรับปรุงและพัฒนา กฎหมายภายในประเทศของประเทศอาเซียน เพื่อส่งเสริมความร่วมมือทางเศรษฐกิจและรองรับการเปิดเสรีทางการค้าและเศรษฐกิจของอาเซียน: ภาคการค้าบริการและภาคการลงทุน. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย, 2543.
- สมประสงค์ วิทย์เกียรติ, ประยูร ศรีประสาธน์, นฤมล ตันธสุรเศรษฐ์ และอัมพร อุรัชตมาศ. การศึกษาทางไกลในระดับอุดมศึกษา. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2544.
- สมพงษ์ เฟื่องอารมย์. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการค้าระหว่างประเทศ. พิมพ์ครั้งที่ 2, กรุงเทพฯ: ปกเกล้า, 2545.
- สมยศ เชื้อไทย. คู่มือการศึกษาวิชากฎหมาย วิชากฎหมายแพ่ง : หลักทั่วไป ตามแนวคำสอนของ ดร. ปรีดี เภษมทรัพย์. พิมพ์ครั้งที่ 2 , กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์และทำปกเจริญผล, 2534.
- ส่วนวิเคราะห์เศรษฐกิจและอุตสาหกรรม ฝ่ายวิชาการ ธนาคารนครธน จำกัด (มหาชน) . รวมบทความวิเคราะห์ข้อตกลง GATT ผลกระทบและการปรับขีดความสามารถของไทย. กรุงเทพฯ: ธนาคารนครธน , 2538.
- สำนักกิจการสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ทบวงมหาวิทยาลัย. คู่มือการยื่นคำขอรับใบอนุญาตจัดตั้ง สถาบันอุดมศึกษาเอกชน. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: ทบวงมหาวิทยาลัย, 2538.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. การส่งเสริมคุณภาพการสอนระดับอุดมศึกษาของสหราชอาณาจักร. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ดอกเบี๋ย, 2543.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. แนวโน้มและประเด็นสำคัญในโครงสร้างการเรียนรู้ทางการอุดมศึกษาในยุโรป. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์, 2543.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. "รายงานการวิจัย เรื่อง แนวทางการพัฒนามหาวิทยาลัยโทรสนเทศ (VIRTUAL UNIVERSITY) ของประเทศไทย", กรุงเทพฯ: สกศ., 2544.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. แผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2545 – 2559). กรุงเทพฯ: สกศ., 2545.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. รายงานการวิจัย เรื่อง โครงการวิจัยเพื่อกำหนดแผนที่ตั้งสถาบันอุดมศึกษา (University Mapping). กรุงเทพฯ: ดัชนีงานปฏิรูปอุดมศึกษา สกศ., 2546.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. รายงานผลการเสวนาการติดตามความก้าวหน้าในการเตรียมความพร้อมของการเปิดเสรีทางการค้าบริการสาธารณสุขและการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2544.

สำนักงานปฏิรูปการศึกษา. รายงานเพื่อการปฏิรูปการศึกษา เสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาดำเนินการตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ: มปท, 2544.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. ข้อเสนอยุทธศาสตร์การปฏิรูปการศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2547.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. ยุทธศาสตร์ขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาไทย (Roadmap) พ.ศ. 2548 – 2551. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2549.

สุภาณี เส็งศรี. การพัฒนาการเรียนการสอนทางไกลในสถาบันอุดมศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต ภาควิชาอุดมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.

หยุด แสงอุทัย. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายทั่วไป. พิมพ์ครั้งที่ 14. กรุงเทพฯ: ปงพลเทรตติ้ง, 2542.

หยุด แสงอุทัย. คำอธิบายรัฐธรรมนูญทั่วไป. กรุงเทพฯ: เจริญวิทย์การพิมพ์, 2521.

อรทัย โพธิสุข. พัฒนาการของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาวิชาอุดมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.

อรณี นวลสุวรรณ. พัฒนาการของประชาคมยุโรปตั้งแต่ ค.ศ. 1980 สู่อสหภาพยุโรป. กรุงเทพฯ:

- สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.
- อุทุมพร จามรมาน. แนวคิดการปฏิรูปโครงสร้างและการบริการจัดการอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ: ทบวงมหาวิทยาลัย, 2543.
- อุทุมพร จามรมาน. มหาวิทยาลัยเอกชนกับผลประโยชน์ของคนในชาติ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์อักษรไทย, 2531.
- อุสาร์ โกมลปานิก. กฎหมายระหว่างประเทศ. พิมพ์ครั้งที่ 4. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2528.
- อัญชลี สัตบุตร์. ทิศทางการส่งเสริมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนของทบวงมหาวิทยาลัย. ปรินญาณิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาวิชาอุดมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.
- เอกสารประกอบการประชุม "การประชุมเพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการเจรจาการค้าบริการภายใต้ความตกลงเขตการค้าเสรี (FTA) สาขาการท่องเที่ยว สุขภาพ การศึกษา และการเคลื่อนย้ายบุคคลธรรมดา". กรุงเทพมหานคร: ม.ป.ท., 2547.

ภาษาต่างประเทศ

- Ales Vlk. The Renegotiation of Higher Education under GATS : Legal and Regulatory Consequences & Stakeholders' Responses . Paper prepared for CHEPS Summer School 30 June – 4 July 2003 University of Maribor, Slovenia. retrieved from <http://www.twente.nl/cheps/documenten/sum2003/vlk.pdf>
- Aaditya, Mattoo and Pierre, Sauve (eds.), Domestic regulation & service trade Liberalization. New York: World Bank, 2003.
- Bernard, Hoekman; Aaditya, Mattoo; and Philip, English (eds.), Development, trade and the WTO: A handbook , New York: World Bank ,2002.
- Blumenstyk, G. An online university plans to present a conservative view of the world. The Chronicle of Higher Education. 47(December, 2000): A49 - A50.
- Geza, Feketekuty. International trade I service: An overview and blueprint for negotiation , New York: American Enterprise Institute, 1988.
- Holmberg , Borje. Theory and practice of distance education. New York: Routledge, 1995.
- Jane Knight. Trade in Higher Education Services : The Implications of GATS .

- The Observatory on borderless higher education March 2002.24 pages. retrieved from <http://www.obhe.ac.uk/products/reports/publicaccesspaf/march2002.pdf>
- Keegan, Desmond. Foundations of distance education. New York: Chapman and Hall, 1991.
- Knowles, J.P. Handbook of college and university administration . New York: McGraw-Hill, 1970.
- Kotler. Philip. Marketing management: Analysis, planning, implementation and control. New Jersey: Prentice-Hall, 1994.
- Kotler, Philip; and Andreasen, Alarn R. Strategic marketing for non profit organizations . New Jersey: Prentice-Hall, 1991.
- Larocco, Micheal V. Assessment of marketing strategies used by colleges and universities in the State of Illinois offering master programs in business . Retrieved from : <http://thailipdb.car.chula.ac/dao/detail.nsp>. [2006/12/18]
- Masiem, G. Australian officials question quality of online program. The Chronicle of Higher Education. 47 (January, 2001): A35.
- Moore, Michael G. and Kearsley. Greg. Distance education a system view. California: Wadsworth Publishing,1996.
- Perley, J.; and Tanguay, D.M. Accrediting on-line institution diminishes higher education. The Chronicle of Higher Education. 46 (October,1999): B4 - B5.
- Porter, Lynnette. Creating the virtual classroom: Distance learning with the internet. New York: John Wiley & Sons, 1997.
- Rowntree, Derek. A dictionary of education. New York: Harper and Row, 1991.
- Stephan, Neetens. Analysis: Brief description of the competences of the European Union on education. The European Student Magazine of ESIB 26(March,2004): 1.
- Unesco. Basic Information on GATS. Studying Abroad. Retrieved from : http://www.unesco.org/education/studyingabroad/highlights/global_forum/ [2003/11/19]
- Walker, D. Britain plans a major e - university with goal of competing globally. The Chronicle of Higher education 46 (May 2000): A57 - A 58.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.

แบบวิเคราะห์สาระ

รายการอ้างอิง

พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ.2546

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 120 ตอน 107 ก

เมื่อวันที่ 30 ตุลาคม 2546

เลขที่ 1

สรุปการวิเคราะห์สาระ

วันที่ 5 มีนาคม 2550

ผู้สรุป ญัฐพัชร จันทร์สุตร

.....
การเข้าสู่ตลาดการค้าบริการการศึกษาระดับอุดมศึกษา

มาตรา 9 สถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีสามประเภท คือ

- (1) มหาวิทยาลัย
- (2) สถาบัน
- (3) วิทยาลัย

ลักษณะของมหาวิทยาลัย สถาบัน และวิทยาลัย ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

วิเคราะห์สาระและสรุปเป็นประเด็นหลักประเด็นย่อยได้ดังนี้

- ประเภทของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน มี 3 ประเภท คือ มหาวิทยาลัย สถาบัน และวิทยาลัย
- ลักษณะของสถาบันอุดมศึกษาแต่ละประเภทเป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 10 การจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามมาตรา 9 ต้องได้รับใบอนุญาตจากรัฐมนตรี
โดยคำแนะนำของคณะกรรมการการขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด
ในกฎกระทรวง

วิเคราะห์สาระและสรุปเป็นประเด็นหลักประเด็นย่อยได้ดังนี้

- การจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชนต้องได้รับใบอนุญาต
- ใบอนุญาต ต้องได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรี โดยคำแนะนำของคณะกรรมการการอุดมศึกษา
- ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่กำหนดในกระทรวง

แบบวิเคราะห์สาระ

รายการอ้างอิง

พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ.2546
ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 120 ตอน 107 ก
เมื่อวันที่ 30 ตุลาคม 2546

เลขที่ 2

สรุปการวิเคราะห์สาระ
วันที่ 5 มีนาคม 2550
ผู้สรุป อนุรักษ์ จันทรสุตร

.....
การเข้าสู่ตลาดการค้าบริการการศึกษาระดับอุดมศึกษา (ต่อ)

มาตรา 11 ในการขอรับใบอนุญาต ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องเสนอโครงการจัดตั้ง ข้อกำหนดและสาขาวิชาที่จะเปิดสอนมาพร้อมกับคำขอด้วย

ข้อกำหนดของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามวรรคหนึ่ง อย่างน้อยต้องมีรายการดังต่อไปนี้

- (1) ชื่อและประเภท
- (2) วัตถุประสงค์
- (3) ที่ตั้งและแผนผังแสดง บริเวณและอาคาร
- (4) รายละเอียดเกี่ยวกับที่ดินตามมาตรา 12
- (5) ทุนจากผู้ขอรับใบอนุญาตและโครงการใช้จ่าย
- (6) โครงการจัดการศึกษาและอุปกรณ์หลักในการจัดการศึกษา
- (7) โครงการจัดหาและพัฒนาผู้บริหาร คณาจารย์และเจ้าหน้าที่
- (8) หลักสูตร การสอน และการวัดผลการศึกษา
- (9) อัตราค่าเล่าเรียน ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมต่าง ๆ
- (10) วิธีการรับนักศึกษาและให้นักศึกษาพ้นสภาพ
- (11) เครื่องแบบนักศึกษาและให้นักศึกษาพ้นสภาพ
- (12) การกำหนดตำแหน่ง คุณสมบัติของผู้บริหาร คณาจารย์และเจ้าหน้าที่การกำหนดอัตราเงินเดือน ค่าสอน ค่าชดเชย ค่าตอบแทน หลักเกณฑ์การจ้าง และสวัสดิการของผู้บริหาร คณาจารย์ ผู้ช่วยอาจารย์ผู้ช่วยอาจารย์และเจ้าหน้าที่
- (13) รายการอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

การแก้ไขข้อกำหนดของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามวรรคสองต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ เว้นแต่ (8)(9)(10)(11)(12)(13)(14) และ (15) ให้ได้รับความเห็นชอบจากสถาบัน และต้องแจ้งให้คณะกรรมการทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่สภาสถาบันให้ความเห็นชอบ

วิเคราะห์สาระและสรุปเป็นประเด็นหลักประเด็นย่อยได้ดังนี้

- การขอรับใบอนุญาต ต้องเสนอโครงการจัดตั้ง ข้อกำหนด และวิชาที่จะเปิดสอน
- ข้อกำหนด ประกอบด้วย ชื่อและประเภทของสถาบันอุดมศึกษา วัตถุประสงค์ ที่ตั้งและแผนผังแสดงบริเวณและอาคาร รายละเอียดเกี่ยวกับที่ดิน ทุนจากผู้ขอรับใบอนุญาตและโครงการใช้จ่าย ตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ ครุขวิทยฐานะและเข็มวิทยฐานะ โครงการจัดการศึกษาและอุปกรณ์หลักในการจัดการศึกษา โครงการจัดหาและพัฒนาผู้บริหาร คณาจารย์ และเจ้าหน้าที่ หลักสูตร การสอน และการวัดผลการศึกษา อัตราค่าเล่าเรียน ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมต่างๆ วิธีการรับนักศึกษาและให้นักศึกษาพ้นสภาพเครื่องแบบนักศึกษาและการแต่งเครื่องแบบของนักศึกษา การกำหนดตำแหน่ง คุณสมบัติของผู้บริหาร คณาจารย์ และเจ้าหน้าที่ รายการอื่นๆ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

แบบวิเคราะห์สาระ

รายการอ้างอิง

พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ.2546
ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 120 ตอน 107 ก
เมื่อวันที่ 30 ตุลาคม 2546

เลขที่ 3

สรุปการวิเคราะห์สาระ
วันที่ 5 มีนาคม 2550
ผู้สรุป ณัฐพัชร จันทร์สุตร

.....
การเข้าสู่ตลาดการค้าบริการการศึกษาระดับอุดมศึกษา (ต่อ)

มาตรา 12 ผู้ขอรับใบอนุญาตต้อง

- (1) เป็นผู้กรรมสิทธิ์ในที่ดินที่จะใช้เป็นที่จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
- (2) เป็นผู้ที่มีหลักฐานแสดงให้เห็นว่า เมื่อได้รับใบอนุญาตแล้วจะสามารถโอนกรรมสิทธิ์ในที่ดินให้แก่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนได้ภายในกำหนดเวลาตามมาตรา 16 หรือ
- (3) เป็นผู้เช่าที่ดินจากส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐ ซึ่งมีหลักฐานแสดงให้เห็นว่า เมื่อได้รับใบอนุญาตแล้วจะสามารถโอนสิทธิตามสัญญาเช่าที่ดิน ดังกล่าวให้แก่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนได้ภายในกำหนดเวลาตามมาตรา 16

ที่ดินตามวรรคหนึ่งต้องมีลักษณะและเนื้อที่ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

วิเคราะห์สาระและสรุปเป็นประเด็นหลักประเด็นย่อยได้ดังนี้

- ผู้รับใบอนุญาต ทั้งบุคคลธรรมดาและนิติบุคคล
- คุณสมบัติของผู้รับใบอนุญาต มีดังนี้
  - 1) เป็นผู้ที่มีกรรมสิทธิ์ในที่ดินที่จะใช้เป็นที่จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษา
  - 2) มีหลักฐานแสดงว่า เมื่อได้รับใบอนุญาตแล้วจะสามารถโอนกรรมสิทธิ์ในที่ดินให้แก่สถาบันอุดมศึกษาได้ภายในกำหนดเวลาตามมาตรา 16
  - 3) เป็นผู้เช่าที่ดินจากส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐซึ่งมีหลักฐานแสดงว่า เมื่อได้รับใบอนุญาตแล้วจะสามารถโอนสิทธิการเช่าให้แก่สถาบันอุดมศึกษาได้ภายในกำหนดเวลาตามมาตรา 16

แบบวิเคราะห์สาระ

รายการอ้างอิง

พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ.2546
 ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 120 ตอน 107 ก
 เมื่อวันที่ 30 ตุลาคม 2546

เลขที่ 4

สรุปการวิเคราะห์สาระ
 วันที่ 5 มีนาคม 2550
 ผู้สรุป ญัฐพัชร จันทร์สุตร

การเข้าสู่ตลาดการค้าบริการการศึกษาระดับอุดมศึกษา (ต่อ)

มาตรา 16 เมื่อได้รับใบอนุญาตตามมาตรา 13 แล้ว ให้ผู้รับใบอนุญาตดำเนินการดังนี้

(1) กรณีผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้มีกรรมสิทธิ์ในที่ดินตามมาตรา 12 (1) จะต้องโอนกรรมสิทธิ์ในที่ดินดังกล่าว โดยปลอดจากภาระผูกพันใด ๆ ให้แก่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับใบอนุญาตเว้นแต่ จะมีเหตุจำเป็นและรัฐมนตรีอนุญาตให้ขยายเวลาออกไปได้ แต่ต้องไม่เกินสามสิบวัน

(2) กรณีผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้มีหลักฐานตามมาตรา 12 (2) จะต้องโอนกรรมสิทธิ์ในที่ดินดังกล่าวโดยปลอดจากภาระผูกพันใด ๆ ให้แก่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับใบอนุญาตเว้นแต่จะมีเหตุจำเป็นและรัฐมนตรีอนุญาตให้ขยายเวลาออกไปได้ แต่ต้องไม่เกินหกสิบวัน

(3) กรณีผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้เช่าที่ดินตามมาตรา 12 (3) ต้องโอนสิทธิการเช่าที่ดินดังกล่าวโดยปลอดจากภาระผูกพันใด ๆ ให้แก่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับใบอนุญาตเว้นแต่จะมีเหตุจำเป็นและรัฐมนตรีอนุญาตให้ขยายเวลาออกไปได้ แต่ต้องไม่เกินสามสิบวัน

(4) โอนเงินและทรัพย์สินอื่นซึ่งเป็นทุนนอกจากที่ดินให้แก่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนภายในหกสิบวัน ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติตาม (1) (2) (3) หรือ (4) แล้วแต่กรณีให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจเพิกถอนใบอนุญาตได้

วิเคราะห์สาระและสรุปเป็นประเด็นหลักประเด็นย่อยได้ดังนี้

- หน้าที่ของผู้รับใบอนุญาต

- 1) กรณี ม.12 (1) ต้องโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินโดยปลอดจากภาระผูกพันใด ๆ ให้แก่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนภายใน 60 วัน นับแต่วันที่ได้รับใบอนุญาต
- 2) กรณี ม.12 (2) ต้องโอนกรรมสิทธิ์ในที่ดินโดยปลอดจากภาระผูกพันใด ๆ ให้แก่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนภายใน 90 วัน นับแต่วันที่ได้รับใบอนุญาต
- 3) กรณี ม. 12 (3) ต้องโอนสิทธิการเช่าที่ดินโดยปลอดจากภาระผูกพันใด ๆ ให้แก่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนภายใน 60 วัน นับแต่วันที่ได้รับใบอนุญาต

- การปฏิบัติหน้าที่
  - 1) หากปฏิบัติตามที่กำหนด สามารถดำเนินกิจการต่อไป
  - 2) หากไม่ปฏิบัติตามที่กำหนด รัฐมนตรีเพิกถอนใบอนุญาต โดยคำแนะนำของคณะกรรมการการอุดมศึกษา

แบบวิเคราะห์สาระ

รายการอ้างอิง

พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ.2546
ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 120 ตอน 107 ก
เมื่อวันที่ 30 ตุลาคม 2546

เลขที่ 5

สรุปการวิเคราะห์สาระ
วันที่ 5 มีนาคม 2550
ผู้สรุป ญัฐพัชร จันทร์สุตร

การปฏิบัติอย่างคนชาติ

มาตรา 11 ในการขอรับใบอนุญาต ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องเสนอโครงการจัดตั้ง ข้อกำหนด และสาขาวิชาที่จะเปิดสอนมาพร้อมกับคำขอด้วย

ข้อกำหนดของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามวรรคหนึ่ง อย่างน้อยต้องมีรายการดังต่อไปนี้

- (1) ชื่อและประเภท
- (2) วัตถุประสงค์
- (3) ที่ตั้งและแผนผังแสดง บริเวณและอาคาร
- (10) รายละเอียดเกี่ยวกับที่ดินตามมาตรา 12
- (11) ทุนจากผู้ขอรับใบอนุญาตและโครงการใช้จ่าย
- (12) โครงการจัดการศึกษาและอุปกรณ์หลักในการจัดการศึกษา
- (13) โครงการจัดหาและพัฒนาผู้บริหาร คณาจารย์และเจ้าหน้าที่
- (14) หลักสูตร การสอน และการวัดผลการศึกษา
- (15) อัตราค่าเล่าเรียน ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมต่าง ๆ
- (10) วิธีการรับนักศึกษาและให้นักศึกษาพ้นสภาพ
- (11) เครื่องแบบนักศึกษาและให้นักศึกษาพ้นสภาพ
- (12) การกำหนดตำแหน่ง คุณสมบัติของผู้บริหาร คณาจารย์และเจ้าหน้าที่การกำหนดอัตรา เงินเดือน ค่าสอน ค่าชดเชย ค่าตอบแทน หลักเกณฑ์การจ้าง และสวัสดิการของผู้บริหาร คณาจารย์ ผู้ช่วยอาจารย์ผู้ช่วยอาจารย์และเจ้าหน้าที่
- (13) รายการอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

การแก้ไขข้อกำหนดของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามวรรคสองต้องได้รับความเห็นชอบจาก คณะกรรมการ เว้นแต่ (8)(9)(10)(11)(12)(13)(14) และ (15) ให้ได้รับความเห็นชอบจากสถาบัน และต้องแจ้ง ให้คณะกรรมการทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่สภาสถาบันให้ความเห็นชอบ

วิเคราะห์สาระและสรุปเป็นประเด็นหลักประเด็นย่อยได้ดังนี้

- ผู้มีสิทธิขอรับใบอนุญาตจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
  - 1) บุคคลธรรมดา เป็นคนไทยหรือคนต่างชาติ
  - 2) นิติบุคคล เป็นนิติบุคคลสัญชาติไทยหรือต่างสัญชาติ
- การบังคับใช้กฎหมาย บังคับใช้กฎหมายอย่างเท่าเทียมกันระหว่างคนไทยและคนต่างชาติ

ภาคผนวก ข.

4 กุมภาพันธ์ 2550

เรื่อง ขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเพื่อเป็นข้อมูลในการทำวิจัย เรื่อง "การนำเสนอ
ร่างกฎหมายการศึกษาระดับอุดมศึกษาเพื่อรองรับการเปิดเสรีการค้าบริการการศึกษา"

เรียน อธิการบดี สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. แบบสอบถามความคิดเห็น จำนวน 1 ชุด

2. บทความ เรื่อง "การเปิดเสรีการค้าบริการ : ผลกระทบด้านกฎหมายเกี่ยวกับการ
การจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา"

3. ของเปล่า (สีน้ำตาล) พร้อมตราไปรษณียากร จำนวน 1 ของ

ด้วยข้าพเจ้าได้ทำการวิจัยเรื่อง "การนำเสนอร่างกฎหมายการศึกษาระดับอุดมศึกษาเพื่อ
รองรับการเปิดเสรีการค้าบริการการศึกษา" ซึ่งงานวิจัยชิ้นนี้มีความสำคัญและอาจมีผล กระทบต่อ
สถาบันอุดมศึกษาของท่านและต่อประเทศชาติโดยรวม ในการนี้ข้าพเจ้าจำเป็นต้องเก็บ
รวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็นจากท่านในฐานะที่ท่านเป็นผู้มีประสบการณ์ตรงจึง
น่าจะเป็นผู้ที่ทราบข้อมูลได้ดีและสามารถให้ข้อคิดเห็นในการสร้างเสริมอำนาจในการแข่งขันของ
สถาบันอุดมศึกษาไทยได้

ข้าพเจ้าจึงใคร่ขอข้อมูลจากท่านซึ่งเป็นผู้บริหารในสถาบันอุดมศึกษาโดยการตอบ
แบบสอบถามความคิดเห็นตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 1. และโปรดส่งคืนให้แก่ข้าพเจ้าภายในวันที่ 25
กุมภาพันธ์ 2550 ข้าพเจ้าขอขอบคุณที่ท่านให้ความสำคัญในเรื่องนี้ อย่างไรก็ตาม ข้าพเจ้าจะ
ไม่สามารถนำข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์และมีคุณค่าของท่านมาใช้เป็นข้อมูลประกอบการทำวิจัยครั้งนี้
ได้เลย หากว่าข้อมูลของท่านส่งกลับคืนไปยังข้าพเจ้าล่าช้ากว่าวันที่กำหนดไว้

จึงเรียนมาเพื่อขอความร่วมมือจากท่านได้โปรดพิจารณาตอบแบบสอบถามความคิดเห็น
ดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายณัฐพัชร จันทร์สูตร)

ผู้เชี่ยวชาญอาวุโสด้านกฎหมาย

แบบสอบถามความคิดเห็น

การวิจัยเรื่อง การนำเสนอร่างกฎหมายการศึกษาาระดับอุดมศึกษาเพื่อรองรับการ เปิดเสรีการค้าบริการการศึกษา

แบบสอบถามความคิดเห็นนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการทราบข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการและ
ความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับการเปิดเสรีการค้าบริการการศึกษา กฎหมายการศึกษา
ระดับอุดมศึกษาที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน รวมตลอดทั้งกฎหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางใน
การนำเสนอร่างกฎหมายการศึกษาาระดับอุดมศึกษาเพื่อรองรับการเปิดเสรีการค้าบริการการศึกษา

แบบสอบถามความคิดเห็นฉบับนี้มีทั้งหมด 4 ตอน คือ

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
2. ข้อมูลเกี่ยวกับการเปิดเสรีการค้าบริการการศึกษาาระดับอุดมศึกษาตามความตกลง
GATS และ FTA
3. ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการศึกษาตามกฎหมายการศึกษาาระดับอุดมศึกษา
4. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

เพื่อให้ผลการศึกษามีความเชื่อถือได้ และเกิดประโยชน์สูงสุดในการใช้ประกอบการยกร่าง
กฎหมายการศึกษาาระดับอุดมศึกษาเพื่อรองรับการเปิดเสรีการค้าบริการการศึกษา จึงใคร่ขอความกรุณา
จากท่านช่วยตอบแบบสอบถามหรือกรอกข้อความที่จำเป็นมากที่สุด การตอบคำถามในแบบสอบถามนี้จะ
ไม่มีผลกระทบใดๆ ต่อท่านและสถาบันอุดมศึกษาของท่าน ผู้วิจัยจะเก็บข้อมูลเหล่านี้เป็นความลับและจะ
ใช้ข้อมูลเพื่อการศึกษาในครั้งนี้อย่างแน่นอน เนื่องจากระยะเวลาในการทำวิจัยของผู้ทำวิจัยเหลือเวลาจำกัด
จึงใคร่ขอความกรุณาท่านได้ตอบแบบสอบถามและส่งกลับคืนไปยังผู้วิจัยภายในวันที่ 25 กุมภาพันธ์
2550 ด้วย จักเป็นพระคุณยิ่ง

ขอขอบพระคุณในความร่วมมือ

.....
 2.2 รูปแบบการให้บริการการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาต่างประเทศที่จะเข้ามาให้บริการในประเทศไทยในกรณีดังต่อไปนี้ มีผลกระทบในด้านการแข่งขันต่อสถาบันอุดมศึกษาของท่านหรือไม่อย่างไร

ก. กรณีเป็นความร่วมมือทางวิชาการรูปแบบต่างๆ กับสถาบันอุดมศึกษาของรัฐหรือของเอกชนในประเทศไทย

.....
 .....
 .....

ข. กรณีเข้ามาดำเนินการโดยตรงและจัดตั้งเป็นสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

.....
 .....
 .....

ค. กรณีให้บริการการศึกษาทางไกล / การศึกษาออนไลน์ และการศึกษาในมหาวิทยาลัยเสมือน (Virtual University)

.....
 .....
 .....

2.3 ท่านคิดว่าสถาบันอุดมศึกษาของท่านมีความพร้อมในการแข่งขันกับสถาบันอุดมศึกษาของต่างประเทศที่จะเข้ามาเปิดให้บริการในประเทศไทย ในด้านต่างๆ เหล่านี้หรือไม่ เพียงใด

ก. ด้านบริหารจัดการ

.....
 .....
 .....

ข. ด้านคุณภาพทางวิชาการ

.....
 .....

.....

.....

ค. ด้านบุคลากรทางการศึกษา

.....

.....

.....

.....

ง. ด้านงบประมาณและการเงิน

.....

.....

.....

.....

2.4 สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีความพร้อมมากที่สุดในการแข่งขันกับสถาบันอุดมศึกษาของ
ต่างประเทศในหลักสูตร สาขาวิชา และระดับใดบ้าง

ระดับปริญญา			หลักสูตร	สาขาวิชา
ตรี	โท	เอก		

--	--	--	--	--

2.5 สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีความพร้อมน้อยที่สุดในการแข่งขันกับสถาบันอุดมศึกษาของต่างประเทศในหลักสูตร สาขาวิชา และระดับใดบ้าง

ระดับปริญญา			หลักสูตร	สาขาวิชา
ตรี	โท	เอก		

2.6 ท่านคิดว่ามาตรการในการส่งเสริมและสนับสนุนสถาบันอุดมศึกษาแบบใดและของประเทศใดที่ประสบผลสำเร็จในการช่วยทำให้สถาบันอุดมศึกษามีความเข้มแข็งและสามารถแข่งขันกับสถาบันอุดมศึกษาของประเทศอื่นๆ ได้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2.7 บทบัญญัติในมาตรา 6 ของ GATS อนุญาตให้ประเทศสมาชิกสามารถออกกฎหมายภายในของตนอย่างไรก็ได้เพื่อกำกับดูแลการจัดการการศึกษาของประเทศ แต่การออกกฎหมายภายในดังกล่าวจะต้องไม่ก่อให้เกิดอุปสรรคต่อการแข่งขันเสรีหรือเป็นการเลือกปฏิบัติ ท่านเห็นว่า ประเทศไทยควรใช้ประโยชน์จากบทบัญญัติในมาตรา 6 ของ GATS ในด้านต่างๆ เหล่านี้อย่างไร

ก. ด้านการส่งเสริมการบริหารจัดการ

.....

.....

.....

.....

ข. ด้านการส่งเสริมคุณภาพทางวิชาการ

.....

.....

.....

.....

ค. ด้านการส่งเสริมบุคลากรทางการศึกษา

.....

.....

.....

.....

ง. ด้านการอุดหนุนงบประมาณและการเงิน

.....

.....

.....

.....

๑. ด้านการกำหนดขอบเขตการเปิดเสรีการให้บริการการศึกษาภายในประเทศ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการศึกษาตามกฎหมายการศึกษาระดับอุดมศึกษา

3.1 กรณีสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ (สถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้ข้ามไปตอบข้อ 3.2)

ท่านเห็นว่า ควรมีการแก้ไขปรับปรุงพระราชบัญญัติจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาของท่านในหมวดต่างๆ หรือไม่ อย่างไร เพื่อรองรับการเปิดเสรีการค้าบริการการศึกษาและเพื่อปกป้องคุ้มครองการให้บริการการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ซึ่งเป็นแหล่งถ่ายทอดวิชาความรู้ ภูมิปัญญา ศิลปะและวัฒนธรรมไทย ให้สามารถคงอยู่และสืบสานเอกลักษณ์วัฒนธรรม ตลอดจนขนบธรรมเนียมและประเพณีอันดีงามของชนชาติไทยให้คงอยู่สืบต่อไป

(หากเนื้อที่ที่ให้ไว้ไม่พอ สามารถใช้กระดาษเพิ่มเติมได้)

หมวด 1 บททั่วไป

.....

.....

.....

.....

.....

หมวด 2 การดำเนินงาน

.....

.....

.....

.....

.....
.....
.....

หมวด 3 คณาจารย์

.....
.....
.....
.....
.....
.....

หมวด 4 ปริญญา อนุปริญญา ประกาศนียบัตร

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

หมวด 5 ครุยประจำตำแหน่ง ครุยวิทยฐานะ และเครื่องหมาย

.....
.....
.....

หมวด 6 บทกำหนดโทษ

.....
 .....
 .....
บทเฉพาะกาล
 .....
 .....
 .....
 .....
 .....
 .....

3.2 กรณีสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

ท่านเห็นว่า ควรมีการแก้ไขปรับปรุงพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2546 ในหมวดและมาตราต่างๆ หรือไม่ อย่างไร เพื่อรองรับการเปิดเสรีการค้าบริการการศึกษาและเพื่อปกป้องคุ้มครองการให้บริการการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนของประเทศไทย ซึ่งเป็นแหล่งถ่ายทอดวิชาความรู้ ภูมิปัญญา ศิลปะและวัฒนธรรมไทย ให้สามารถคงอยู่และสืบสานเอกลักษณ์วัฒนธรรม ตลอดจนขนบธรรมเนียมและประเพณีอันดีงามของชาติไทยให้คงอยู่สืบต่อไป

(หากเนื้อที่ที่ให้ไว้ไม่พอ สามารถใช้กระดาษเพิ่มเติมได้)

บททั่วไป

(มาตรา 1 – 7)

.....
 .....
 .....
 .....

หมวดที่ 1 การจัดตั้งและการเปิดดำเนินการ

(มาตรา 8 – 13)

.....

.....
.....
.....
.....

หมวดที่ 2 คณะกรรมการ

(มาตรา 24-27)

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

หมวดที่ 3 การดำเนินงาน

(มาตรา 28-53)

.....
.....
.....
.....
.....

หมวดที่ 4 ปริญญาและเครื่องหมายวิทยฐานะ (มาตรา 54-59)

.....
.....
.....
.....

หมวดที่ 5 ทรัพย์สินและการบัญชี

(มาตรา 60-69)

.....
.....
.....
.....

หมวดที่ 6 การอุดหนุนและส่งเสริม

(มาตรา 70)

.....
.....
.....
.....
.....

หมวดที่ 7 การกำกับและควบคุม

(มาตรา 71 – 99)

.....
.....
.....
.....
.....

หมวดที่ 8 การเลิกและโอนกิจการ

(มาตรา 100 – 103)

.....
.....
.....
.....
.....

หมวดที่ 9 บทกำหนดโทษ

(มาตรา 104 – 123)

บทเฉพาะกาล

(มาตรา 124 – 130)

.....
.....
.....
.....
.....

ส่วนที่ 4 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

ภาคผนวก ค.

สมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย
ASSOCIATION OF PRIVATE HIGHER EDUCATION INSTITUTIONS OF THAILAND

๑๓ ถนนพระราม ๖ กรุงเทพฯ ๑๐๕๐๐ โทร. ๐-๒๓๕๔-๕๖๘๘-๙๑ โทรสาร. ๐-๒๓๕๔-๕๖๘๘-๙๑ http://www.apheit.
73 Rama 6 Road, Bangkok 10400, Thailand Tel. 0-2354-5689-91 FAX. 0-2354-5689-91 E-mail. apheit1@ksc.th.c

ที่ สสอท. 20/2550

5 กุมภาพันธ์ 2550

ปรึกษา

- ภราดา ดร.ประทีป ม.โกมลมาศ
- ดร.ธนุ กุลชล
- ดร.พรชัย มงคลวนิช
- ดร.บุญทอง ภูเจริญ
- ดร.วัลลภา สุวรรณดี

นายกสมาคมฯ

ภราดา ดร.บัญชา แสงหิรัญ

นายกเฟิงพันธ์วาระ

ผศ.ดร.จันทร์จิรา วงษ์ชมทอง

ปณายก (๑)

รศ.ดร.วราภรณ์ สามโกเศศ

ปณายก (๒)

ดร.ประเสริฐ ประวัติรุ่งเรือง

นายกปรับเลือก

รศ.ดร.จิรเดช อุสวัตต์

สมาชิกการ

ดร.ชาลิต หมั่นนุช

ช่วยเหลือสมาชิกการ

ดร.พรพรรณ วัฒนอมร

ฎีกม

ดร.วาชิต รัตนเพียร

ายทะเบียน

ดร.จินต์ วิภาตะกัลล

เรัญฎีก

ดร.มณิต บุญประเสริฐ

ระชานฝ่ายหาทุน

ดร.สมศักดิ์ รุ่งเรือง

ระชานฝ่ายประชาสัมพันธ์

อาจารย์วิภา พาสพัฒนพาณิชย์

ระชานฝ่ายพัฒนา

ผศ.ดร.สุพงษ์ พิณีกลาง

ระชานฝ่ายวิชาการและ

ระกัณฑ์คุณภาพการศึกษา

ดร.สุวิภากร ชินะผา

ระชานฝ่ายกิจการนักศึกษา

ผจ.ผศ.ดร.ประดิษฐ์ เถกิงรังสฤษดิ์

รวมการ

ดร.รัชนิพร พ.พุกกะมาน

อาจารย์บัญชา เกิดมณี

อาจารย์ปรานี วงษ์ชาลิตกุล

ดร.นิรันดร์ จิวะสันติการ

ดร.เลิศลักษณ์ ส.บุรุษพัฒน์

ผศ.ดร.ชลลดา มงคลวนิช

ดร.สรานุกัทร สติรวงกูร

เรื่อง ข้อเสนอแนะการแก้ไขเพิ่มเติม พรบ. สถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2546

เรียน ประธานคณะกรรมการจัดทำร่าง พรบ. สถาบันอุดมศึกษาที่มีใช้ของรัฐ

อ้างถึง ร่าง พรบ. สถาบันอุดมศึกษาเอกชน (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม) พ.ศ. ...

สิ่งที่ส่งมาด้วย ข้อเสนอและประเด็นที่ขอแก้ไข

ตามร่าง พรบ. ที่อ้างถึง เลขานุการคณะกรรมการจัดทำร่างพระราชบัญญัติ
สถาบันอุดมศึกษาที่มีใช้ของรัฐได้ส่งร่าง พรบ. สถาบันอุดมศึกษาเอกชน (ฉบับแก้ไขเพิ่ม
เติม) พ.ศ. ... ไปยังสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย เพื่อพิจารณาและแสดง
ความคิดเห็นเมื่อวันที่ 11 มกราคม 2550 สมาคมได้เชิญผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่
เป็นสมาชิกมาประชุมและพิจารณาร่าง พรบ. ดังกล่าวร่วมกันเมื่อวันที่ 26 มกราคม 2550 ณ
มหาวิทยาลัยสยาม ที่ประชุมได้มีข้อเสนอและประเด็นที่ขอแก้ไขดังปรากฏตามเอกสารที่
ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและดำเนินการต่อไปด้วย จะขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ภราดา ดร.บัญชา แสงหิรัญ)

นายกสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย

ศูนย์ประสานงานสมาคม

โทรศัพท์ / โทรสาร 0-2354-5689-91

ประเด็นที่สมาชิกสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย เสนอให้คณะกรรมการฯ พิจารณา
ทบทวนมีดังต่อไปนี้

ประเด็น	เหตุผล
<p>1. ประเภทของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน (ม.9) ให้คงเดิม</p>	<p>เพราะข้อเสนอนี้มีปัญหาในทางปฏิบัติ คือ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. มีหลายวิทยาลัยที่เปิดสอนในระดับปริญญาโท และไม่ประสงค์จะเป็นมหาวิทยาลัย (ม.126/1 ต้องเปลี่ยนภายใน 5 ปี) 2. ถ้ามิให้มีผลย้อนหลังกับสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ตั้งมาก่อนบทบัญญัตินี้ใช้บังคับ ก็จะมี ความสับสนอีก คือ มีทั้งวิทยาลัยที่เปิดสอนในระดับปริญญาตรี และบัณฑิตศึกษา กับระดับปริญญาตรีอย่างเดียว
<p>2. ข้อกำหนด (ม.11) ต้องเพิ่มความในวรรคสาม คือ</p> <p>“ การแก้ไขข้อกำหนดของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามวรรคสองต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ เว้นแต่ (3) (8) (9) (10) และ (11) ให้ได้รับความเห็นชอบจากสภาสถาบันและต้องแจ้งให้คณะกรรมการทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่สภาสถาบันให้ความเห็นชอบ”</p>	<p>เพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ที่ต้องการให้สภาสถาบันมีอำนาจพิจารณาแก้ไขข้อกำหนดและ แก้ไขได้อย่างคล่องตัวตามสถานการณ์ที่ เปลี่ยนไป</p>
<p>3. สภาสถาบัน (ม. 28)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ให้คงไว้ 4 องค์ประกอบตามเดิม 2. ให้ปรับและเพิ่มข้อความใน (3) และ (4) ของ พ.ศ. 2546 ดังนี้ <p>“(3) กรรมการสภาสถาบัน...ซึ่งผู้รับใบอนุญาตเสนอชื่อ ทั้งนี้ให้มีผู้แทนภคณาจารย์ผู้ดำรงตำแหน่งอาจารย์อย่างน้อยหนึ่งคน”</p> <p>“(4) กรรมการสภา... ที่คณะกรรมการเห็นชอบ ซึ่งไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อนกับสถาบันอุดมศึกษาเอกชน”</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาเอกชนใหญ่บอกว่า “ผู้รับใบอนุญาต” ไม่ประสงค์จะเป็นกรรมการสภาสถาบันและอาจจะมีปัญหาในอนาคต ถ้าเป็นผู้รับใบอนุญาตและอธิการบดีในขณะเดียวกัน 2. ให้กำหนด “คุณสมบัติ” ของผู้รับใบอนุญาต ในฐานะกรรมการสภาสถาบันให้ชัดเจน (ม.30) จะดีกว่า 3. ขณะนี้บางแห่งมีปัญหาเสนอให้มีการเลือกตั้ง เพื่อให้ได้ “ผู้แทน” ที่แท้จริง

ประเด็น	เหตุผล
<p>4. เพิ่มข้อความ ม. 29 วรรคสอง</p> <p>“การประชุมกรรมการสภาสถาบันครั้ง แรกของการจัดตั้งให้ดำเนินการภายใน...”</p>	<p>4. ปราบกฏให้มีการแต่งตั้งอธิการบดี/ผู้บริหารของ สถาบันอุดมศึกษาเอกชน ไปเป็นกรรมการ สภาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนอีกแห่งหนึ่ง ซึ่งเป็นคู่แข่งกัน รวมถึงการแต่งตั้งอธิการบดี ผู้บริหารของมหาวิทยาลัยของรัฐ ไปเป็น กรรมการสภาสถาบันของเอกชนที่เป็นคู่แข่ง กัน เป็นต้น</p> <p>เพื่อความชัดเจนในการดำเนินการ</p>
<p>5. เพิ่มข้อความ ม.30 วรรคสอง</p> <p>“กรรมการสภาสถาบันผู้ทรงคุณวุฒิต้อง สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี ยกเว้นกรณีผู้รับใบอนุญาต และต้อง...”</p>	<p>เพื่อให้ “ผู้รับใบอนุญาต” ที่ไม่สำเร็จการศึกษา ในระดับปริญญาตรีสามารถเป็นกรรมการ สภาสถาบันในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิได้</p>
<p>6. เพิ่มเหตุการณ์พ้นจากตำแหน่งใน ม.32 ม.32...</p> <p>(7) ขาดการประชุมติดต่อกันเกิน 4 ครั้ง โดยไม่มีผลอันควร”</p>	<p>ขณะนี้กรรมการสภาสถาบันผู้ทรงคุณวุฒิตาม ม.28(4) บางคนไม่เคยไปประชุมเลยตั้งแต่ได้ รับการแต่งตั้ง</p>
<p>7. เพิ่มข้อความใน ม.34(6) และวรรคท้าย</p> <p>“(6) อนุมัติและรับรองมาตรฐานหลัก สูตรการปรับปรุงหลักสูตรการสอนและ อนุมัติ...”</p> <p>“เมื่อสภาสถาบันได้ออกข้อบังคับตาม วรรคแรกแล้ว... สำนักงานคณะกรรมการการ อุดมศึกษาเพื่อทราบภายในสามสิบวัน”</p>	<p>เป็นการมอบอำนาจให้กับสภาสถาบัน</p> <p>เพื่อให้เกิดความชัดเจน</p>
<p>8. ปรับแก้ ม.46 วรรคสอง</p> <p>“สถาบันอุดมศึกษาเอกชนอาจพิจารณา รับผู้สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่า... ให้สำเร็จการ ศึกษาปริญญาโทภายในระยะเวลาสามห้าปี”</p>	<p>ขยายเวลาออกไปจนครบระยะเวลาที่มีสิทธิ ศึกษาตามหลักสูตรในระดับปริญญาโท</p>

ประเด็น	เหตุผล
<p>9. เพิ่มบทบัญญัติใน ม.70 (5) (6)</p> <p>“(5) ส่งเสริมและสนับสนุนให้นำค่าใช้จ่ายในการส่งคณาจารย์ไปศึกษาต่อในระดับปริญญาโทและ/หรือปริญญาเอกในต่างประเทศ ที่สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (กพ.) รับรอง มาหักลดเป็นค่าภาษีโรงเรือนและที่ดินได้จนเต็มจำนวน”</p> <p>“(6) ส่งเสริมและสนับสนุนนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้สามารถได้รับสิทธิในการพัฒนาตนเองและการดำเนินกิจกรรมเพื่อการพัฒนาชุมชนและสังคมเช่นเดียวกับนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ”</p>	<p>เพื่อเป็นมาตรการส่งเสริมและจูงใจให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนส่งอาจารย์ไปศึกษาในต่างประเทศมากขึ้น ซึ่งจะส่งผลดีต่อการพัฒนาประเทศในที่สุด</p> <p>เพื่อให้เกิดความเท่าเทียมกันระหว่างนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชน</p> <p>นอกจากนี้นักศึกษาและผู้ปกครองของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนยังเป็นผู้แบกรับภาระเชิงภาษีสองต่อด้วย คือ การจ่ายภาษีให้รัฐนำไปพัฒนาประเทศ ซึ่งส่วนหนึ่งนำไปจัดการศึกษาและต้องมาจ่ายเพื่อการศึกษาของบุตรหลานของตนเองในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่แพงกว่าสถาบันอุดมศึกษาของรัฐอีกส่วนหนึ่งด้วย</p>
<p>10. กรณีมาตรการตามที่กำหนดไว้ใน ม.84</p> <p>“ควรเป็นมาตรการที่ต้องปฏิบัติตามเช่นเดียวกันทั้งสถาบันของรัฐและเอกชน”</p>	<p>เพื่อไม่ให้เกิดมาตรการสองมาตรฐาน จึงควรเขียนมาตรการที่ใช้ปฏิบัติเช่นเดียวกับของรัฐ</p>
<p>11. กรณีตาม ม.86</p> <p>“คณะกรรมการฟื้นฟู”</p> <p>ควรประกอบด้วย</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. กรรมการที่ผู้รับใบอนุญาตเสนอแต่งตั้งเข้ามาส่วนหนึ่ง และ 2. กรรมการที่รัฐมนตรีพิจารณาแต่งตั้งเข้ามาอีกส่วนหนึ่ง 	<p>เพื่อให้เกิดความสมานฉันท์ และการทำงานที่ราบรื่นของคณะกรรมการฟื้นฟู กับผู้รับใบอนุญาต และกับสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา</p>
<p>12. ม.86/3 วรรคสองตอนท้าย</p> <p>คำว่า “โดยไม่ชักช้า” ควรจะกำหนดกรอบเวลาให้ชัดเจนแต่สามารถยืดหยุ่นได้</p>	<p>เพื่อให้มีความชัดเจนในการปฏิบัติ</p>

ประเด็น	เหตุผล
<p>13. หมวด 8/1 การควมรวม สมควรให้รอไว้ก่อนยังไม่ต้องแก้ไข เพิ่มเติม</p>	<p>1. ไม่ใช่เรื่องที่มีความรีบร้อน และจะทำให้ กฎหมายนี้ล่าช้า</p>
<p>14. หมวด 9 บทกำหนดโทษ “ควรกำหนดโทษให้เป็นเช่นเดียวกับ สถาบันของรัฐ”</p>	<p>2. จะเป็นช่องทางหรือชี้นำให้เกิดการจัดตั้งขึ้น หลาย ๆ แห่ง และมาขอควมรวมทีหลัง</p>
<p>15. บทเฉพาะกาล (1) ม. 126/1 - ให้ยกเลิกเพราะทำไม่ได้</p>	<p>1. เพื่อเป็นมาตรฐานเดียวกัน ไม่เป็นการเลือก ปฏิบัติ</p>
<p>(2) ม.128/1 การบัญญัติกำหนดให้ “ต้องมีวุฒิการ ศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาโท ภายในระยะเวลา สามปีนับแต่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ” คง จะเป็นไปได้ยาก</p>	<p>1. มีหลายวิทยาลัยเปิดสอนปริญญาตรี และ บัณฑิตศึกษาแล้ว</p>
<p>นำจะกำหนดบังคับใช้เฉพาะการพิจารณา รับอาจารย์ใหม่หลังจากที่พระราชบัญญัตินี้ใช้ บังคับเท่านั้น</p>	<p>2. หลายวิทยาลัย ไม่ประสงค์จะเป็นสถาบันหรือ มหาวิทยาลัย</p>
	<p>3. กฎหมายที่ออกมาภายหลังจะบังคับให้สถาบัน อุดมศึกษาเอกชนทำในสิ่งที่สถาบันอุดมศึกษา เอกชนไม่ประสงค์จะทำ และเป็นการฝืนใจได้ หรือ และสิ่งที่ทำมาก่อนจนถึงปัจจุบันก็เป็น การกระทำที่ชอบด้วยกฎหมาย</p>
	<p>1. การพัฒนาอาจารย์ให้มีคุณภาพสูงขึ้นเป็นเรื่องดี และเป็นนโยบายของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ส่วนมาก แต่ต้องอาศัยความสมัครใจและความ เต็มใจของอาจารย์นั้น ๆ ด้วย</p>
	<p>2. อาจารย์บางคนที่มีอายุมากแล้วคงไม่ออกไป ศึกษาต่อ หรือไปศึกษาต่อสำเร็จกลับมาที่พอดี เกษียณอายุงาน</p>

ประเด็น	เหตุผล
<p>(3) ม. 130 ให้เพิ่ม “วรรคสอง” ว่า “ภายในระยะเวลา 180 วันนับแต่วันที่พระราชบัญญัติฉบับนี้มีผลใช้บังคับต้องจัดให้มีกฎกระทรวง ประกาศ คำสั่ง ข้อกำหนด ระเบียบ และข้อบังคับเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ หากพ้นกำหนดระยะเวลาดังกล่าวแล้ว ยังไม่มีกฎกระทรวง ประกาศ คำสั่ง ข้อกำหนด ระเบียบ และข้อบังคับใด เพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ให้ถือว่ากฎกระทรวง ประกาศ คำสั่ง ข้อกำหนด ระเบียบ และข้อบังคับนั้น ๆ หมดสภาพบังคับใช้ไม่ได้ต่อไป”</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อเป็นกรอบเวลาให้ทุกฝ่ายรีบดำเนินการไม่ล่าช้าอย่างที่เป็นอย่าง 2. ที่ผ่านมามีปัญหาในทางปฏิบัติมาก เพราะกฎ ระเบียบ ประกาศ คำสั่งต่าง ๆ ที่นำมาใช้ไม่สอดคล้องกับปรัชญาและวัตถุประสงค์ของ พรบ. ที่แก้ไขใหม่

ภาคผนวก ง.

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ
วิทยานิพนธ์เรื่อง

การนำเสนอร่างกฎหมายระดับอุดมศึกษาเพื่อรองรับการเปิดเสรีการค้าบริการการศึกษา

ที่	ชื่อ - สกุล	หน่วยงาน
1	ศ.ดร.สมคิด เลิศไพฑูรย์	รองอธิการบดีฝ่ายบริหารบุคคลและกฎหมาย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
2	รศ.ดร.อุดม รัฐอมฤต	รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
3	นายสมชาติ ธรรมศิริ	ผู้อำนวยการกลุ่มงานกฎหมาย 3 สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
4	รศ.มานิตย์ จุมปา	อาจารย์ประจำ คณะนิติศาสตร์ จุฬาฯ
5	รศ.ดร.ศุภลักษณ์ พิณจิวดล	อาจารย์ประจำ คณะนิติศาสตร์ จุฬาฯ
6	รศ.ศรีราชา เจริญพานิช	อาจารย์ประจำ สาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
7	ดร.จิรณี ตันศิริตวงค์	รองเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
8	นายณพพร สุวรรณรุจิ	รองเลขาธิการสภาการศึกษาแห่งชาติ
9	ศ.ไชยยศ เหมะรัชตะ	อาจารย์ประจำ คณะนิติศาสตร์ จุฬาฯ
10	รศ. ดร.ศักดิ์ดา ธนิตกุล	อาจารย์ประจำ คณะนิติศาสตร์ จุฬาฯ
11	อธิการบดี	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
12	อธิการบดี	มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต
13	อธิการบดี	มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
14	อธิการบดี	มหาวิทยาลัยศรีปทุม
15	อธิการบดี	มหาวิทยาลัยสยาม
16	อธิการบดี	มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ
17	อธิการบดี	มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
18	ดร.นภมณฑล สิบหมื่นเปี่ยม	สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาแห่งชาติ
19	รศ.พรชัย สุนทรพันธุ์	คณบดี คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ
20	ดร.บุญส่ง หาญพานิช	ผู้อำนวยการศูนย์พัฒนาการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยสยาม
21	ดร.ธนิษฐา ณ สุนทร	คณบดี บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น
22	อ.กัญญา เฉลิมราษฎร์	รองคณบดี คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น

เอกสารประกอบการประชุมผู้ทรงคุณวุฒิ

เรื่อง

การนำเสนอร่างกฎหมายการศึกษาระดับอุดมศึกษา
เพื่อรองรับการเปิดเสรีการค้าบริการการศึกษา

วันที่ 30 มีนาคม 2550

ณ ห้องประชุมนานาชาติ 1 ชั้น 4 อาคาร 3
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

โดย

นายณัฐพัชร์ จันทร์สูตร 458 46475 27

หลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต
ภาควิชานโยบาย การจัดการ และความเป็นผู้นำทางการศึกษา
สาขาอุดมศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วาระการประชุม

วาระที่ 1 ความเป็นมาและจุดประสงค์ของการประชุม

วาระที่ 2 พิจารณาร่างกฎหมายการศึกษาในระดับอุดมศึกษาเพื่อรองรับการเปิดเสรี
การค้าบริการการศึกษา

ประเด็นในการพิจารณา โดยพิจารณาเปรียบเทียบจากพระราชบัญญัติ

สถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2546 ดังนี้

1. การเข้าสู่ตลาด (market access) อุดมศึกษา มีบทบัญญัติที่เกี่ยวข้อง คือ
  - การจัดตั้งและการเปิดดำเนินการ (มาตรา 8 - 23)
  - การดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน (มาตรา 28 - 53)
2. การปฏิบัติเยี่ยงคนชาติ (national treatment) อุดมศึกษา มีบทบัญญัติที่เกี่ยวข้อง คือ
  - การอุดหนุนและการส่งเสริม (มาตรา 70)
  - การกำกับและควบคุมสถาบันอุดมศึกษาเอกชน (มาตรา 71 - 99)

วาระที่ 3 สรุปผลการประชุมและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

วาระที่ 1

ความเป็นมาและจุดประสงค์ของการประชุม

ความเป็นมาของงานวิจัย

ในช่วงสองทศวรรษที่ผ่านมา ความเปลี่ยนแปลงของโลกในยุคโลกาภิวัตน์และความเจริญก้าวหน้าทางด้านต่างๆ อาทิ คอมพิวเตอร์ ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ระบบสื่อสารโทรคมนาคม และระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เป็นต้น ทำให้ระบบการศึกษาระดับอุดมศึกษาทั่วโลกมีการเปลี่ยนแปลงอย่างใหญ่หลวงและก่อให้เกิดความน่าสนใจเป็นอย่างมาก เนื่องจากจำนวนนักศึกษาที่เข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาทั่วโลกมีปริมาณที่เพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัด จากแนวความคิดเกี่ยวกับเศรษฐกิจการตลาดและการค้าเสรีทำให้ประเทศต่างๆ เริ่มมองเห็นถึงความสำคัญและมูลค่าทางเศรษฐศาสตร์ของการศึกษาระดับอุดมศึกษาในฐานะเป็นสินค้าสาธารณะ (public good)

อเลส (Ales, 2002 : 1) กล่าวว่า จำนวนเม็ดเงินที่ถูกใช้ไปในการศึกษาระดับที่สาม (tertiary education) หรือการศึกษาหลังระดับมัธยมศึกษา ซึ่งรวมถึงระดับอุดมศึกษาด้วยได้แสดงให้เห็นถึงการเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญในอำนาจทางเศรษฐกิจ มีการประมาณการเกี่ยวกับมูลค่าของการค้าระหว่างประเทศในการให้บริการการศึกษาระดับอุดมศึกษาในปี ค.ศ. 1995 ว่ามีปริมาณถึง 27 พันล้านเหรียญสหรัฐ โดยประเทศสหรัฐอเมริกาเป็นประเทศอันดับหนึ่งที่มีจำนวนนักศึกษาต่างชาติสมัครเข้าศึกษาต่อมากถึง 450,000 คน (WTO, 1998) และในปี ค.ศ. 1999 มูลค่าทางการค้าของการให้บริการการศึกษาระดับอุดมศึกษามีจำนวนปริมาณถึง 30 พันล้านเหรียญสหรัฐ คิดเป็นจำนวนร้อยละ 3 ของมูลค่ารวมของการค้าบริการในกลุ่มประเทศ OECD (Organization for Economic Co-operation and Development)

ประเทศสหรัฐอเมริกาเป็นประเทศหนึ่งที่ประสบปัญหาขาดดุลการค้า โดยเฉพาะตั้งแต่ปี ค.ศ. 1980 เป็นต้นมา ประเทศสหรัฐอเมริกาขาดดุลงบประมาณและขาดดุลการค้ามากขึ้นและเริ่มเข้าสู่ภาวะวิกฤติ จนกระทั่งปี ค.ศ. 1985 ประเทศสหรัฐอเมริกาได้กลายเป็นประเทศลูกหนี้ที่ใหญ่ที่สุดในโลก นโยบายที่ประเทศสหรัฐอเมริกาได้นำมาใช้ในการแก้ปัญหาเศรษฐกิจของตนคือ การนำกฎหมายการค้าปี ค.ศ. 1974 (Trade Act of 1974) มาใช้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำบทบัญญัติมาตรา 301 มาใช้บังคับกับประเทศคู่ค้าที่ได้เปรียบดุลการค้ากับประเทศสหรัฐอเมริกา เพื่อกดดันให้ประเทศต่างๆ เหล่านั้นเปิดตลาดภายในให้แก่สินค้าและบริการของประเทศสหรัฐอเมริกามากขึ้น พร้อมทั้งกดดันให้ประเทศคู่ค้าต่างๆ ดำเนินการแก้ไขกฎหมายภายในเพื่อให้มีการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาและมีมาตรการบังคับใช้อย่างเข้มงวดมากขึ้น หากประเทศคู่ค้าเพิกเฉยไม่ดำเนินการใดๆ

ประเทศสหรัฐอเมริกาที่จะใช้มาตรการตอบโต้ทางการค้ากับประเทศนั้นๆ ซึ่งการที่ประเทศสหรัฐอเมริกา นำกฎหมายการค้าปี ค.ศ. 1974 (Trade Act of 1974) มาตรา 301 มาใช้นับว่าเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการสนองตอบนโยบายของประเทศสหรัฐอเมริกาที่จะใช้การคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าบริการเป็นเครื่องมือในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของประเทศ(ศักดิ์ดา ธนิตกุล, 2548)

ในการเจรจาการค้าหลายฝ่ายภายใต้กรอบความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า (General Agreement on Tariff and Trade : GATT) รอบอุรุกวัย ซึ่งเริ่มประชุมเมื่อปี ค.ศ. 1986 และสิ้นสุดในปี ค.ศ. 1993 ได้มีความตกลงในการจัดตั้งองค์การการค้าโลก (World Trade Organization : WTO) ขึ้น เพื่อทำหน้าที่เป็นเวทีตกลงเกี่ยวกับการค้าระหว่างประเทศ ประเทศสหรัฐอเมริกาได้ผลักดันให้มีการนำการค้าบริการ (trade in services) และการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา (Intellectual Property) เข้าไปไว้ในหัวข้อการเจรจาด้วย โดยยอมให้กลุ่มประเทศกำลังพัฒนานำเรื่องสิ่งทอและสินค้าเกษตรกรรมเข้าไปไว้ในหัวข้อการเจรจาด้วยเช่นกัน แต่ประเทศกำลังพัฒนาซึ่งนำโดยประเทศบราซิลและประเทศอินเดียได้พยายามเจรจาต่อรองเพื่อรักษามลประโยชน์ของประเทศกำลังพัฒนา การเจรจาดังกล่าวมีผลทำให้เกิดเป็นความตกลงทั่วไปว่าด้วยการค้าบริการ (General Agreement on Trade in Services : GATS) ขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้การค้าบริการระหว่างประเทศสมาชิกดำเนินไปอย่างเท่าเทียมกันโดยไม่เลือกปฏิบัติและไม่มีเงื่อนไข ตามหลักการปฏิบัติเยี่ยงชาติที่ได้รับความอนุเคราะห์ยิ่ง (Most Favoured Nation : MFN) มีความโปร่งใส (Transparent) และมีการเปิดเสรีแบบก้าวหน้าเป็นลำดับ (Progressive Liberalization) อันเป็นการส่งเสริมความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศสมาชิกและของโลก

ประเทศไทยได้เข้าเป็นสมาชิก WTO มาตั้งแต่เริ่มแรกที่ได้มีการจัดตั้งขึ้นอย่างเป็นทางการ เมื่อวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2538 จนถึงปัจจุบัน ตามความตกลงการจัดตั้งองค์การการค้าโลกนี้ ประเทศสมาชิกจะต้องผูกพันที่จะปฏิบัติตามความตกลงต่างๆ ที่ได้มีการกำหนดขึ้น และในบรรดาความตกลงทั้งหลายเหล่านั้น ก็ได้รวมถึงความตกลงทั่วไปว่าด้วยการค้าบริการ (General Agreement on Trade in Services : GATS) ด้วย ซึ่งประเทศไทยได้ทำความตกลงผูกพันในการที่จะเปิดเสรีด้านการค้าบริการไว้ 10 สาขา ได้แก่ การสื่อสารโทรคมนาคม การก่อสร้างและวิศวกรรม การค้าส่งค้าปลีก การศึกษา การบริการที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อม การเงินการธนาคาร การท่องเที่ยว การบริการทางด้านบันเทิงนันทนาการ การขนส่ง และธุรกิจประกอบวิชาชีพอิสระ และได้ขอยกเว้นการใช้หลักการปฏิบัติเยี่ยงชาติที่ได้รับความอนุเคราะห์ยิ่ง (Most Favoured Nation : MFN) ใน 7 รายการ คือ การตรวจสอบบัญชี การบริการจองที่นั่งด้วยคอมพิวเตอร์ การขาย - การตลาดบริการขนส่งทางอากาศ การขนส่งสินค้าระหว่างประเทศทางทะเล การขนส่งระหว่างประเทศ การบริการภายใต้สนธิสัญญา

ทางไมตรีไทย - สหรัฐฯ และกิจการหนังสือพิมพ์ (ส่วนวิเคราะห์เศรษฐกิจและอุตสาหกรรม ฝ่ายวิชาการ ธนาคารนครธน จำกัด (มหาชน), 2538)

สำหรับประเทศไทยได้ผูกพันตนไว้ในการประชุมองค์การการค้าโลก (WTO) รอบอุรุกวัย ในการค้าบริการการศึกษา 3 สาขาย่อย (กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ, 2546) คือ

- (1) บริการการศึกษาระดับประถม ซึ่งประกอบด้วยบริการการศึกษาระดับประถมอื่นๆ แต่ไม่รวมถึงบริการหลักสูตรสอนอ่านหนังสือสำหรับผู้ใหญ่ซึ่งเป็นสาขาย่อยภายใต้บริการการศึกษาผู้ใหญ่
- (2) บริการการศึกษาระดับมัธยม ซึ่งประกอบด้วย บริการการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น บริการการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย บริการการศึกษาเทคนิคและวิชาชีพ บริการการศึกษาเทคนิคและวิชาชีพสำหรับคนพิการ
- (3) บริการการศึกษาผู้ใหญ่ เฉพาะการศึกษานอกระบบสำหรับผู้ใหญ่

ทั้งนี้ การเปิดเสรีการค้าบริการการศึกษาของประเทศไทยดังกล่าวมีข้อผูกพันและเงื่อนไข ดังนี้ (กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ, 2546)

- ประเทศไทยไม่ได้ผูกพันการเปิดเสรีในรูปแบบการให้บริการข้ามพรมแดน (Cross-Border Supply) เช่น การเรียนการสอนผ่านอินเทอร์เน็ต ยกเว้น การศึกษาเทคนิคและวิชาชีพ หมายความว่า แม้ว่าในขณะนี้ประเทศไทยไม่มีข้อจำกัดในการให้บริการของต่างชาติ แต่ในอนาคตประเทศไทยอาจจะออกกฎระเบียบใดๆ ที่เป็นข้อจำกัดการเข้าสู่ตลาด (market access) หรือการปฏิบัติเยี่ยงคนชาติ (national treatment) ได้
- อนุญาตให้คนไทยไปศึกษาต่อต่างประเทศได้โดยไม่มีข้อจำกัดใดๆ
- อนุญาตให้ชาวต่างชาติเข้ามาจัดตั้งสถาบันการศึกษาในประเทศไทยได้ แต่ต้องกระทำในลักษณะของการจัดตั้งมูลนิธิ หรือบริษัทจำกัด ถือหุ้นร่วมกับคนไทย โดยชาวต่างชาติมีสิทธิถือหุ้นได้ไม่เกินร้อยละ 49 และมีจำนวนผู้ถือหุ้นชาวต่างชาติได้ไม่เกินกึ่งหนึ่งของจำนวนผู้ถือหุ้นทั้งหมด
- ไม่ได้ผูกพันการเข้ามาประกอบวิชาชีพของบุคลากรด้านการศึกษาที่เป็นชาวต่างชาติ หมายความว่า แม้ว่าในขณะนี้ประเทศไทยไม่มีข้อจำกัดในการให้บริการของต่างชาติ แต่ในอนาคตประเทศไทยอาจจะออกกฎระเบียบใดๆ ที่เป็นข้อจำกัดการเข้ามาทำงานของชาวต่างชาติหรือไม่ให้การปฏิบัติเยี่ยงคนชาติได้

สำหรับบริการการศึกษาในระดับอุดมศึกษาและบริการการศึกษาอื่นๆ ประเทศไทยยังไม่ได้ผูกพันไว้แต่ประการใด

กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ (2546) ได้รายงานว่ามีบางประเทศได้ยื่นข้อเรียกร้องต่อประเทศไทยเพื่อให้เปิดตลาดบริการด้านการศึกษา ดังนี้

(1) ประเทศญี่ปุ่น

- ต้องการให้ประเทศไทยผูกพันในการค้าบริการรูปแบบการให้บริการข้ามพรมแดน การเดินทางไปรับบริการที่ต่างประเทศ และการเข้ามาตั้งบริษัทในประเทศไทยเพื่อให้บริการทั้งด้านการเข้าสู่ตลาดและการปฏิบัติเยี่ยงคนชาติอย่างไม่มีข้อจำกัดใดๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในรูปแบบของการค้าบริการข้ามพรมแดนและการเดินทางไปรับบริการที่ต่างประเทศใน 3 สาขาย่อยคือ บริการการศึกษาระดับอุดมศึกษา การบริการการศึกษาผู้ใหญ่ และบริการการศึกษานานาชาติ

- ต้องการให้กฎ ระเบียบและมาตรการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาของไทย มีความโปร่งใส

- ต้องการให้ประเทศไทยเปิดเสรีในการบริการการศึกษาผู้ใหญ่และบริการการศึกษานานาชาติ ในระดับที่สูงกว่าบริการการศึกษาระดับอุดมศึกษา

(2) ประเทศสาธารณรัฐเกาหลี

- ต้องการให้ประเทศไทยผูกพันในบริการการศึกษาระดับอุดมศึกษา โดยอนุญาตให้หลักสูตรร่วม (joint programs) สามารถออกปริญญาและได้รับการรับรองวิทยฐานะ รวมถึงให้สามารถแลกเปลี่ยนนักเรียนระหว่างสถาบันได้ ทั้งนี้ ขอให้ประเทศไทยผูกพันในการค้าบริการรูปแบบการให้บริการข้ามพรมแดน และการเดินทางไปรับบริการที่ต่างประเทศ อย่างไม่มีข้อจำกัดใดๆ และผูกพันการค้าบริการรูปแบบการเข้ามาตั้งบริษัทในประเทศไทยเพื่อให้บริการ โดยอนุญาตให้ต่างชาติถือหุ้นข้างมากหรือทั้งหมดในสถาบันอุดมศึกษาได้

- ต้องการให้ประเทศไทยผูกพันบริการการศึกษาผู้ใหญ่ในรูปแบบการเข้ามาตั้งบริษัทในประเทศไทยเพื่อให้บริการ ทั้งด้านการเข้าสู่ตลาดและการปฏิบัติเยี่ยงคนชาติอย่างไม่มีข้อจำกัดใดๆ

- ต้องการให้ประเทศไทยผูกพันบริการการศึกษานานาชาติ ในรูปแบบการเข้ามาตั้งบริษัทในประเทศไทยเพื่อให้บริการ ทั้งด้านการเข้าสู่ตลาดและการปฏิบัติเยี่ยงคนชาติ

ชาติอย่างไม่มีข้อจำกัดใดๆ ในการบริการสอนภาษา ศิลปะและกีฬา และอาชีวศึกษา

(3) ประเทศจีน

- ต้องการให้ประเทศไทยผูกพันบริการการศึกษาอื่นๆ รวมถึงบริการสอนภาษา ในรูปแบบการเดินทางไปรับบริการที่ต่างประเทศ และการเข้ามาตั้งบริษัทในประเทศไทย เพื่อให้บริการทั้งในด้านการเข้าสู่ตลาดและการปฏิบัติเยี่ยงคนชาติ อย่างไม่มีข้อจำกัดใดๆ และผูกพันในการค้าบริการรูปแบบการเคลื่อนย้ายของบุคคลธรรมดา (movement of natural person) โดยอนุญาตให้ชาวต่างชาติที่ได้รับเชิญหรือว่าจ้าง จากสถาบันการศึกษาของประเทศไทยหรืออื่นๆ สามารถเข้ามาทำงานในประเทศไทย ได้

(4) ประเทศนิวซีแลนด์

- ต้องการให้ประเทศไทยผูกพันบริการการศึกษาทั้งหมดรวมถึงการศึกษาชุมชน และบริการนายหน้าทางการศึกษา ทั้งด้านการเข้าสู่ตลาด และการปฏิบัติเยี่ยงคนชาติในรูปแบบการให้บริการข้ามพรมแดน การเดินทางไปรับบริการที่ต่างประเทศ และการเข้ามาจัดตั้งบริษัทในประเทศไทยเพื่อให้บริการอย่างไม่มีข้อจำกัดใดๆ และผูกพันการค้าบริการในรูปแบบการเคลื่อนย้ายของบุคคลธรรมดาตาม horizontal commitments

(5) ประเทศสหรัฐอเมริกา

- ต้องการให้ประเทศไทยผูกพันบริการการศึกษาระดับอุดมศึกษา บริการการศึกษาผู้ใหญ่และบริการการศึกษาอื่นๆ รวมถึงการฝึกสอนพนักงาน การทดสอบความสามารถทางภาษาและความรู้ ทั้งด้านการเข้าสู่ตลาด และการปฏิบัติเยี่ยงคนชาติ ในรูปแบบการให้บริการข้ามพรมแดน การเดินทางไปรับบริการที่ต่างประเทศ และการเข้ามาตั้งบริษัทในประเทศไทยเพื่อให้บริการอย่างไม่มีข้อจำกัดใดๆ

(6) ประเทศออสเตรเลีย

- ต้องการให้ประเทศไทยผูกพันบริการการศึกษาระดับอุดมศึกษา การบริการการศึกษาผู้ใหญ่ และบริการการศึกษาอื่นๆ เฉพาะในส่วนของสถาบันการศึกษา เอกชน ทั้งด้านการเข้าสู่ตลาด และการปฏิบัติเยี่ยงคนชาติ ในรูปแบบการให้บริการข้ามพรมแดน การเดินทางไปรับบริการที่ต่างประเทศ การเข้ามาตั้งบริษัทในประเทศไทย

ไทย เพื่อให้บริการและการเคลื่อนย้ายของบุคคลธรรมดา

จากข้อเรียกร้องที่บรรดาประเทศต่างๆ ได้ยื่นต่อประเทศไทยเพื่อให้เปิดตลาดบริการการศึกษา พบว่าส่วนใหญ่ต้องการให้ประเทศไทยเปิดตลาดบริการการศึกษาในระดับอุดมศึกษา การบริการการศึกษาผู้ใหญ่ และบริการการศึกษาอื่นๆ เช่น tertiary education ที่มีลักษณะเป็นการศึกษานอกหลักสูตร adult education , vocational education และการจัดอบรม เป็นต้น นอกจากนี้ที่กล่าวมาข้างต้นแล้ว ยังมีกิจกรรมอื่นที่เกี่ยวข้องทางการศึกษาที่ประเทศต่างๆ สนใจจะเข้ามาให้บริการ เช่น การเรียนภาษา การศึกษาทางศิลปะหรือกีฬา การจัดทดสอบความสามารถทางภาษา เช่น TOEFL GMAT TOEIC เป็นต้น และกิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนไทยไปเรียนต่างประเทศ เช่น การจัดนิทรรศการการศึกษาต่อต่างประเทศ เป็นต้น (กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ, 2546)

นอกจากนี้ กระแสความเปลี่ยนแปลงของโลกในยุคโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีต่างๆ เช่น เทคโนโลยีสารสนเทศ โทรคมนาคม คอมพิวเตอร์ และระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เป็นต้น ได้ก่อให้เกิดผลกระทบต่อการศึกษา โดยเฉพาะการศึกษาในระดับอุดมศึกษาเป็นอย่างมาก กล่าวคือ สถาบันอุดมศึกษาในประเทศที่พัฒนาแล้วได้มีการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดังกล่าวโดยนำมาใช้ในการให้บริการด้านการศึกษาทางไกล (distance learning หรือ distance education) ผ่านระบบเครือข่ายต่างๆ มากขึ้น อาทิ การศึกษาผ่านทางอินเทอร์เน็ต (Web - Based Education) การเรียนการสอนแบบออนไลน์ (Online Learning) โครงข่ายการเรียนอะซิงโครนัส (Asynchronous Learning Networks : ALN) (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2544 : 13 - 17) ซึ่งเป็นวิธีการให้บริการการศึกษาในรูปแบบหนึ่งที่ประเทศต่างๆ สามารถใช้ในการรุกคืบเข้ามาเปิดตลาดบริการด้านการศึกษาในประเทศอื่นๆ รวมถึงประเทศไทยได้อย่างสะดวก

จากข้อเรียกร้องของประเทศต่างๆ ประกอบกับความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีด้านต่างๆ อาจกล่าวได้ว่า แนวโน้มที่ประเทศต่างๆ จะเข้ามาให้บริการการศึกษาในประเทศไทยมี 2 รูปแบบ คือ

- 1) การเข้ามาจัดตั้งมหาวิทยาลัยหรือสถาบันการศึกษาในประเทศไทย ทั้งโดยลำพังหรือการเข้ามาร่วมดำเนินการกับสถาบันอุดมศึกษาในประเทศ เช่น มหาวิทยาลัยเว็บสเตอร์ (ประเทศไทย) จากประเทศสหรัฐอเมริกา ได้เข้ามาดำเนินการจัดตั้งมหาวิทยาลัยร่วมกับมูลนิธิศรีไกรวิน - โบไนเร็น ขึ้นที่จังหวัดเพชรบุรี (สุจิตรา วุฒิสถิตย์, สัมภาษณ์, 20 มกราคม 2548) มหาวิทยาลัยนิวเซาท์เวลส์ จากประเทศออสเตรเลีย ร่วมมือกับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร ดำเนินโครงการหลักสูตรปริญญาโทภาคภาษาอังกฤษโดยเปิดสอน Master of Engineering in Manufacturing Management และมหาวิทยาลัยควีนส์แลนด์ร่วมมือกับมหาวิทยาลัยนเรศวร ในการจัดทำหลักสูตรนิติศาสตรบัณฑิต

(หลักสูตรนานาชาติ) โดยมุ่งเน้นรายวิชาทางด้านการค้าระหว่างประเทศและเทคโนโลยีสารสนเทศ และหลักสูตรนิติศาสตร์บัณฑิต(โครงการพิเศษ) เป็นการร่วมมือกับหลักสูตรวิทยาศาสตร์การแพทย์ (Dual Degree in Biomedical Science and Law) เป็นต้น ส่วนรูปแบบการให้บริการในอีกรูปแบบหนึ่งที่มีการรุกคืบเข้ามาในประเทศไทย คือ การให้บริการการศึกษาทางไกลผ่านเครือข่ายโทรคมนาคมและอินเทอร์เน็ต

เนื่องจากการเจรจาการค้าภายใต้ WTO เป็นการเจรจาระดับพหุภาคี (Multilateral) หรือการเจรจาการค้าหลายฝ่ายโดยอาศัยกรอบของความตกลงทั่วไปว่าด้วยการค้าบริการ (GATS) มีความล่าช้าและไม่ค่อยประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร เพราะการทำความตกลงในเรื่องใดจะต้องมีฉันทามติจากบรรดาประเทศสมาชิกก่อน และเปิดโอกาสให้ประเทศต่างๆ ที่ยังไม่พร้อมจะเปิดตลาดโดยเฉพาะกลุ่มประเทศกำลังพัฒนาสามารถกำหนดเงื่อนไขหรือข้อยกเว้นได้ ดังนั้น ประเทศต่างๆ จึงหันมาเจรจาเปิดการค้าเสรีในระดับทวิภาคี (Bilateral) และระดับภูมิภาค (Regional) กันมากขึ้น และได้มีความพยายามที่จะนำหัวข้อการเปิดเสรีการค้าบริการการศึกษาเข้ามาเจรจาในระดับทวิภาคี เนื่องจากสามารถกระทำได้อย่างรวดเร็ว และได้ผลตรงตามความต้องการมากกว่า ด้วยเหตุนี้เองในการทำความตกลงเขตการค้าเสรี (Free Trade Agreement : FTA) จึงได้มีการนำหัวข้อการเปิดเสรีการค้าบริการการศึกษาเข้ามาบรรจุในความตกลงด้วย ดังเช่นความตกลงเขตการค้าเสรีระหว่างประเทศไทยกับประเทศออสเตรเลีย ซึ่งเริ่มมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2548 เป็นต้นมา โดยในด้านการศึกษา ประเทศออสเตรเลียสนใจที่จะเข้ามาจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย และได้เจรจาขอเป็นผู้ถือหุ้นข้างมาก คือ ถือหุ้นร้อยละ 60 (จากข้อกำหนดเดิมถือได้ไม่เกินร้อยละ 49) ทั้งนี้ ประเทศไทยได้ตั้งเงื่อนไข คือ ต้องเป็นสถาบันที่สอนในด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี 3 สาขา ได้แก่ สาขาวิทยาศาสตร์เพื่อชีวิต (life sciences) สาขาเทคโนโลยีชีวภาพ (bio - technology) และสาขานาโนเทคโนโลยี (nano - technology) นอกจากนี้จะต้องจัดตั้งสถานศึกษาในเขตพื้นที่จังหวัดใหญ่ นอกเขตกรุงเทพมหานคร และกรรมการสภามหาวิทยาลัย (University Council) จะต้องเป็นบุคคลที่มีสัญชาติไทยไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง

การที่ประเทศไทยมีพันธกรณีในการเปิดเสรีการค้าบริการการศึกษาตามความตกลงว่าด้วยการค้าบริการ (GATS) และความตกลงเขตการค้าเสรี (FTA) กับประเทศต่างๆ ดังกล่าวข้างต้น ทั้งที่ได้มีการทำความตกลงไปแล้วและที่จะมีขึ้นอีกต่อไปในวันข้างหน้า ก่อให้เกิดผลกระทบต่อการจัดการศึกษาของประเทศไทยในระดับอุดมศึกษาเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการเปิดเสรี และการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันในการให้บริการการศึกษาระดับอุดมศึกษา เนื่องจากสถาบันอุดมศึกษาจากประเทศต่างๆ ที่มีชื่อเสียง มี

ความสามารถในการจัดการและการตลาดที่ดี จะเข้ามาดำเนินการให้บริการการศึกษาในประเทศไทย ส่งผลให้เกิดการแข่งขันสูงจากค่านักศึกษาเกิดขึ้น สถาบันอุดมศึกษาของประเทศไทยที่ไม่เข้มแข็ง มีการจัดการที่ไม่ดี และยังมีคุณภาพด้อย อาจต้องยุติการให้บริการการศึกษาไป

แนวทางหนึ่งในการปกป้องคุ้มครองสถาบันอุดมศึกษาของประเทศไทยให้สามารถดำรงอยู่ และมีการพัฒนาขีดความสามารถในการให้บริการและการแข่งขันก็คือ การใช้กฎหมายภายในที่เกี่ยวข้องในการกำกับดูแลการจัดการการศึกษาระดับอุดมศึกษา ดังเช่นที่ประเทศในทวีปยุโรปได้ใช้กฎหมายเป็นเครื่องมือในการคุ้มครองบริการการศึกษาภายในประเทศให้มีเวลาปรับตัวให้มีความสามารถในการแข่งขันเพิ่มขึ้น เพื่อเตรียมรับมือกับการรุกของผู้ให้บริการการศึกษาของสหรัฐอเมริกา (ศักดิ์ดา ธนิตกุล, 2548 : 8)

ดังนั้น ประเทศไทยจึงควรเตรียมการปกป้องและคุ้มครองการให้บริการการศึกษาระดับอุดมศึกษาของประเทศไทยโดยการอาศัยบทบัญญัติและมาตรการของ GATS เพื่อออกมาตรการคุ้มครองการจัดบริการการศึกษาภายในประเทศอย่างเพียงพอ เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาทั้งของรัฐและเอกชนได้มีเวลาเตรียมความพร้อม ปรับปรุง และพัฒนาขีดความสามารถในการจัดการศึกษาและการแข่งขันให้ทัดเทียมกับต่างประเทศ

หลักการของ GATS ประการหนึ่งคือ การเปิดเสรีอย่างค่อยเป็นค่อยไป ดังนั้น บทบัญญัติในมาตรา 6 ของ GATS จึงอนุญาตให้ประเทศสมาชิกสามารถระบุข้อจำกัดหรือขอบเขตการเปิดตลาดภายในประเทศให้แก่ต่างชาติได้ โดยการเขียนข้อจำกัดให้ปรากฏอยู่ในรูปแบบของการบริการที่ยังไม่พร้อมที่จะเปิดเสรีเต็มที่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในรูปแบบการให้บริการ mode 3 และ mode 4 ซึ่งจะเป็นการระบุข้อจำกัดหรือขอบเขตการเปิดตลาดใน 2 เรื่อง คือ การเข้าสู่ตลาด (market access) และการปฏิบัติเยี่ยงคนชาติ (national treatment) และยอมให้ประเทศสมาชิกสามารถที่จะไม่ปฏิบัติตามหลัก MFN ได้ในช่วงระยะเวลาหนึ่ง

มาตรา 6 ของ GATS อนุญาตให้ประเทศสมาชิกออกกฎหมายภายในของตน อย่างไรก็ตาม อย่างไรก็ดี เพื่อกำกับดูแลการจัดการการศึกษาของประเทศ แต่การออกกฎหมายภายในดังกล่าวจะต้องไม่ก่อให้เกิดอุปสรรคต่อการแข่งขันเสรี หรือเป็นการเลือกปฏิบัติ ศักดิ์ดา ธนิตกุล (2548 : 8-9) มีความเห็นว่าประเทศไทยควรนำบทบัญญัตินี้มาใช้ให้เป็นประโยชน์ โดยการออกกฎหมายภายในเพื่อปกป้องและคุ้มครองการจัดบริการการศึกษาระดับอุดมศึกษาของประเทศไทยให้มีความพร้อมในการแข่งขัน ดังเช่นที่ประเทศยุโรปได้อาศัยบทบัญญัติมาตรา 6 มาออกกฎหมายจัดระเบียบ

การศึกษาภายในประเทศ และใช้ระเบียบภายในประเทศดังกล่าวเป็นเครื่องมือในการคุ้มครองเพื่อให้ บริการการศึกษาภายในประเทศมีเวลาปรับตัวให้มีความสามารถในการแข่งขันเพิ่มขึ้นก่อน

เพื่อเป็นการปกป้องและคุ้มครองการให้บริการการศึกษาระดับอุดมศึกษาของประเทศไทย จึงควรศึกษาตัวอย่างการให้สัตยาบันมาตรา 6 ของ GATS มาออกกฎหมายภายในเพื่อกำกับดูแล การบริหารจัดการและการให้บริการการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาไทย ทั้งนี้ เพื่อให้ สถาบันอุดมศึกษาของประเทศไทย ซึ่งเป็นแหล่งถ่ายทอดวิชาความรู้ ภูมิปัญญา ศิลปะและ วัฒนธรรมไทย สามารถคงอยู่และสืบสานเอกลักษณ์วัฒนธรรม ตลอดจนขนบธรรมเนียมและ ประเพณีอันดีงามของชาติไทยคงอยู่สืบต่อไปและมีให้ถูกกลืนไปกับวัฒนธรรมต่างชาติตามกระแส โลกาภิวัตน์

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อศึกษาแนวความคิดพื้นฐาน หลักการ และหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการเปิดเสรีการค้าบริการ การศึกษาระดับอุดมศึกษาภายใต้กรอบความตกลงทั่วไปว่าด้วยการค้าบริการ (General Agreement on Trade in Services : GATS) และการเปิดเสรีการค้าบริการการศึกษาระดับอุดมศึกษาตามความตกลงเขตการค้าเสรี (Free Trade Agreement : FTA) ตลอดจนผลดีและผลเสียของการเปิดการค้าเสรีการค้าบริการการศึกษาระดับ อุดมศึกษา
2. เพื่อศึกษา วิเคราะห์ กฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาระดับอุดมศึกษาของไทยที่มีอยู่ในปัจจุบัน ตลอดจนข้อดี-ข้อเสียและผลกระทบของกฎหมายดังกล่าวที่มีต่อการเปิดเสรีการค้าบริการ การศึกษาระดับอุดมศึกษาของประเทศไทย
3. เพื่อนำเสนอร่างกฎหมายการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการ คุ้มครองการให้บริการการศึกษาระดับอุดมศึกษาของประเทศไทยให้มีความพร้อมและ มีความสามารถในการแข่งขันกับการให้บริการการศึกษาของต่างประเทศ

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนของการวิจัยครั้งนี้มีดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาเอกสารและข้อมูลต่างๆ เกี่ยวกับแนวความคิดและหลักการการเปิด เสรีการค้าบริการการศึกษา ภายใต้กรอบความตกลงทั่วไปว่าด้วยการค้าบริการ (General Agreement on Trade in Services : GATS) ความตกลงเขตการค้าเสรี (Free Trade

Agreement : FTA) ที่ประเทศไทยทำกับประเทศต่างๆ ล้นสุดเพียงไตรมาสที่ 2 ของปี พ.ศ. 2548 ตลอดจนศึกษากฎ ระเบียบ และแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดการศึกษา ระดับอุดมศึกษาของประเทศสมาชิกสหภาพยุโรป และประเทศต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ที่เกี่ยวกับเรื่องการจัดการศึกษา พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2546 พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.2542 ฯลฯ เพื่อให้ทราบถึงสถานะภาพของกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่ประเทศไทยใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน และผลกระทบของกฎหมายดังกล่าวที่มีต่อการเปิดเสรีการค้า บริการการศึกษา ระดับอุดมศึกษาของประเทศไทย

ขั้นตอนที่ 3 ศึกษาแนวความคิด หลักการอุดมศึกษา การบริหารและการจัดการการศึกษา ระดับอุดมศึกษา (แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9, แผนพัฒนาการศึกษา ระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 9 พ.ศ. 2545 - 2549, วิจิตร ศรีสอ้าน, 2518 ; ไพฑูรย์ สินดารัตน์, 2542 ; พรชูลี อาชาวอำรุง, 2546 และ Knowles, 1970) การจัดการศึกษาทางไกล ระดับอุดมศึกษา (สุภาณี เส็งศรี, 2543 ; สมประสงค์ วิทย์เกียรติ และคณะ, 2544) การจัดการศึกษาออนไลน์ระดับอุดมศึกษา แนวความคิดเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยเสมือน (ไพรัช รัชชพงษ์, 2540 ; สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2543) และเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง แล้วนำมาวิเคราะห์ สังเคราะห์ และหาข้อสรุป เพื่อเป็นแนวทางในการจัดทำร่างกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาระดับอุดมศึกษาของประเทศไทย

ขั้นตอนที่ 4 สร้างและส่งแบบสอบถามเพื่อสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับกฎหมายการศึกษาระดับอุดมศึกษาและกฎหมายต่างๆ ที่เกี่ยวข้องที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันไปยังกลุ่มประชากรที่ศึกษา เพื่อทราบความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้บังคับกฎหมาย ปัญหาและอุปสรรค หรือข้อขัดข้องอันเกิดจากบทบัญญัติของกฎหมาย ตลอดจนข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายการศึกษาระดับอุดมศึกษาดังกล่าวเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เกี่ยวข้อง

ขั้นตอนที่ 5 จัดทำร่างกฎหมายการศึกษาระดับอุดมศึกษาโดยนำแบบสอบถามมาทำการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และนำผลที่ได้ประกอบกับข้อมูลที่ได้จากการศึกษาในขั้นตอนที่ 1 - 3 ไปจัดทำร่างกฎหมายการศึกษาระดับอุดมศึกษา

ขั้นตอนที่ 6 สร้างและส่งแบบสอบถามฉบับที่ 2 พร้อมร่างกฎหมายการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่ได้จากขั้นตอนที่ 5 ให้แก่กลุ่มประชากรที่ศึกษาเพื่อพิจารณาให้ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

ขั้นตอนที่ 7 นำความคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่ได้จากกลุ่มประชากรที่ศึกษาไปปรับปรุงร่างกฎหมายการศึกษาที่พัฒนาในขั้นต้นตามขั้นตอนที่ 5 ให้สอดคล้องกับความต้องการและความคิดเห็นที่ได้รับ

ขั้นตอนที่ 8 จัดประชุมผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตรวจสอบร่างกฎหมายการศึกษาระดับอุดมศึกษาและให้ความเห็น ทศนคติ และข้อเสนอแนะต่างๆ ต่อร่างกฎหมายที่จัดทำขึ้น โดยการจัดให้มีการอภิปรายแสดงความคิดเห็นและให้ข้อเสนอแนะต่างๆ อย่างกว้างขวางและเต็มที่

ขั้นตอนที่ 9 นำความคิดเห็น ทศนคติ และข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิมาประมวลสรุปและวิเคราะห์เพื่อใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาร่างกฎหมายการศึกษาระดับอุดมศึกษาให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับบริบทของประเทศไทย

ขั้นตอนที่ 10 นำร่างกฎหมายการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่ปรับปรุงเรียบร้อยแล้ว ไปทำประชาพิจารณ์ เพื่อให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการใช้บังคับร่างกฎหมายฉบับนี้ ตลอดจนสาธารณชนทั่วไป ได้มีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นต่อร่างกฎหมายที่จัดทำขึ้น

วาระที่ 2 พิจารณาร่างกฎหมายการศึกษาระดับอุดมศึกษาเพื่อรองรับการเปิดเสรีการค้าบริการการศึกษา

ประเด็นในการพิจารณา โดยพิจารณาเปรียบเทียบจากราชบัญญัติ
สถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2546 ดังนี้

3. การเข้าสู่ตลาด (market access) อุดมศึกษา มีบทบัญญัติที่เกี่ยวข้อง คือ
  - การจัดตั้งและการเปิดดำเนินการ (มาตรา 8 - 23)
  - การดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน (มาตรา 28 - 53)
4. การปฏิบัติเยี่ยงคนชาติ (national treatment) มีบทบัญญัติที่เกี่ยวข้อง คือ
  - การอุดหนุนและการส่งเสริม (มาตรา 70)
  - การกำกับและควบคุมสถาบันอุดมศึกษาเอกชน (มาตรา 71 - 99)

วาระที่ 3 สรุปผลการประชุมและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

3.1 สรุปการปรับปรุงแก้ไขร่างกฎหมาย

3.2 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๔๖	ร่างกฎหมายการศึกษาระดับอุดมศึกษาเพื่อรองรับการเปิดเสรีการค้าบริการ	เหตุผล
<p>มาตรา ๔ ให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ.๒๕๒๒ เป็นสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามพระราชบัญญัตินี้ และคงมีสภาพเป็นนิติบุคคล</p> <p>มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัตินี้</p> <p>“สถาบันอุดมศึกษาเอกชน” หมายความว่า สถานศึกษาของเอกชนที่ให้การศึกษาระดับปริญญาแก่บุคคลตั้งแต่หนึ่งคนขึ้นไป</p> <p>“ผู้รับใบอนุญาต” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้นำทุนมา จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน และได้รับอนุญาตจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาและหมายความรวมถึงผู้รับโอนใบอนุญาตจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน</p> <p>“ใบอนุญาต” หมายความว่า ใบอนุญาตจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน</p> <p>“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการอุดมศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ</p> <p>“สภาสถาบัน” หมายความว่า กรรมการสภาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน</p> <p>“คณาจารย์” หมายความว่า ศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ อาจารย์ และอาจารย์พิเศษ ซึ่งทำหน้าที่หลักทางด้านการสอนและการวิจัยในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน</p> <p>“นักศึกษา” หมายความว่า ผู้เข้ารับการศึกษานในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ซึ่งสำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าขั้นพื้นฐานตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ หรือเทียบเท่า หรือผู้ซึ่งสภาสถาบันอนุมัติให้เข้าศึกษาได้ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด</p> <p>“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้</p>	<p>มาตรา ๔ ให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ.๒๕๔๖ เป็นสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามพระราชบัญญัตินี้ และคงมีสภาพเป็นนิติบุคคล</p> <p>มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัตินี้</p> <p>“สถาบันอุดมศึกษาเอกชน” หมายความว่า สถานศึกษาของเอกชนที่ให้การศึกษาระดับปริญญาแก่บุคคลตั้งแต่หนึ่งคนขึ้นไป</p> <p>“ผู้รับใบอนุญาต” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้นำทุนมา จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน และได้รับอนุญาตจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาและหมายความรวมถึงผู้รับโอนใบอนุญาตจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน</p> <p>“ใบอนุญาต” หมายความว่า ใบอนุญาตจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน</p> <p>“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการอุดมศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ</p> <p>“สภาสถาบัน” หมายความว่า กรรมการสภาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน</p> <p>“คณาจารย์” หมายความว่า ศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ อาจารย์ และอาจารย์พิเศษ ซึ่งทำหน้าที่หลักทางด้านการสอนและการวิจัยในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน</p> <p>“ผู้ปฏิบัติงาน” หมายความว่า บุคลากรซึ่งได้รับเงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน หรือเงินอื่นจากสถาบันอุดมศึกษาเอกชน</p> <p>“นักศึกษา” หมายความว่า ผู้ซึ่งสถาบันอุดมศึกษาเอกชนรับเข้าศึกษา</p> <p>“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้</p>	<p>- เพื่อให้ครอบคลุมถึงบุคลากรอื่นที่ทำงานให้แก่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนด้วย</p> <p>-</p>

พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๔๖	ร่างกฎหมายการศึกษาระดับอุดมศึกษาเพื่อรองรับการเปิดเสรีการค้าบริการ	เหตุผล
<p>“กระทรวง” หมายความว่า กระทรวงศึกษาธิการ</p> <p>“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>มาตรา ๖ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับแก่สถาบันศึกษาของเอกชนที่จัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาระดับปริญญา เว้นแต่สถาบันศึกษาที่จัดตั้งขึ้นตามสนธิสัญญาหรือความตกลงระหว่างรัฐบาลไทยกับทบวงการชำนัญพิเศษแห่งสหประชาชาติ</p> <p>มาตรา ๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่กับออกกฎกระทรวงและประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>กฎกระทรวง และประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้</p> <p style="text-align: center;">หมวด ๑ การจัดตั้งและเปิดดำเนินการ -----</p> <p>มาตรา ๘ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนเป็นสถานศึกษาและวิจัย มีวัตถุประสงค์ในการให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการสอน ทำการวิจัย ให้การบริการทางวิชาการแก่สังคม และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ</p> <p>มาตรา ๙ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีสามประเภท คือ</p> <p>(๑) มหาวิทยาลัย</p> <p>(๒) สถาบัน</p> <p>(๓) วิทยาลัย</p>	<p>“กระทรวง” หมายความว่า กระทรวงศึกษาธิการ</p> <p>“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>มาตรา ๖ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับแก่สถาบันศึกษาของเอกชนที่จัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาระดับปริญญา เว้นแต่สถาบันศึกษาที่จัดตั้งขึ้นตามสนธิสัญญาหรือความตกลงระหว่างรัฐบาลไทยกับทบวงการชำนัญพิเศษแห่งสหประชาชาติ</p> <p>มาตรา ๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่กับออกกฎกระทรวงและประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>กฎกระทรวง และประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้</p> <p style="text-align: center;">หมวด ๑ การจัดตั้งและเปิดดำเนินการ -----</p> <p>มาตรา ๘ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนเป็นสถานศึกษาและวิจัย มีวัตถุประสงค์ในการให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการสอน ทำการวิจัย ให้การบริการทางวิชาการแก่สังคม และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ</p> <p>มาตรา ๙ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีสามประเภท คือ</p> <p>(๑) <u>มหาวิทยาลัย จัดการศึกษาในหลายระดับชั้นปริญญาและหลายกลุ่มสาขาวิชา</u></p> <p>(๒) <u>สถาบัน จัดการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาและเน้นการวิจัย</u></p> <p>(๓) <u>วิทยาลัย จัดการศึกษาในระดับไม่สูงกว่าปริญญาตรีในบางสาขาวิชา</u></p>	<p style="text-align: center;">เหตุผล</p> <p>- เพื่อจำแนกระดับการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาแต่ละประเภทให้เกิดความชัดเจน</p>

พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๔๖	ร่างกฎหมายการศึกษาระดับอุดมศึกษาเพื่อรองรับการเปิดเสรีการค้าบริการ	เหตุผล
<p>ลักษณะของมหาวิทยาลัย สถาบัน และวิทยาลัย ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>มาตรา ๑๐ การจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามมาตรา ๘ ต้องได้รับใบอนุญาตจากรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ</p> <p>การขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>มาตรา ๑๑ ในการขอรับใบอนุญาต ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องเสนอโครงการจัดตั้ง ข้อกำหนดและสาขาวิชาที่จะเปิดสอนมาพร้อมกับคำขอด้วย</p> <p>ข้อกำหนดของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามวรรคหนึ่ง อย่างน้อยต้องมีรายการดังต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> (๑) ชื่อและประเภท (๒) วัตถุประสงค์ (๓) ที่ตั้งและแผนผังแสดง บริเวณและอาคาร (๔) รายละเอียดเกี่ยวกับที่ดินตามมาตรา ๑๒ (๕) ทุนจากผู้ขอรับใบอนุญาตและโครงการใช้จ่าย 	<p>ลักษณะของมหาวิทยาลัย สถาบัน และวิทยาลัย ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>มาตรา ๑๐ การจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามมาตรา ๘ ต้องได้รับใบอนุญาตจากรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ</p> <p>การขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด</p> <p><u>การเปลี่ยนชื่อหรือเปลี่ยนประเภทสถาบันอุดมศึกษาเอกชนซึ่งได้รับอนุญาตให้จัดตั้งแล้ว ต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ</u></p> <p><u>การเปลี่ยนชื่อหรือเปลี่ยนประเภทสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด</u></p> <p>มาตรา ๑๑ ในการขอรับใบอนุญาต ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องเสนอโครงการจัดตั้ง ข้อกำหนดและ<u>หลักสูตร</u> ที่จะเปิดสอนมาพร้อมกับคำขอด้วย</p> <p>ข้อกำหนดของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามวรรคหนึ่ง อย่างน้อยต้องมีรายการดังต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> (๑) ชื่อและประเภท (๒) วัตถุประสงค์ (๓) <u>การจัดองค์กรและโครงสร้างการบริหาร</u> (๔) ที่ตั้งและแผนผังแสดงบริเวณและอาคาร (๕) ทุนจากผู้ขอรับใบอนุญาตและโครงการใช้จ่าย 	<p>- แก้ไขเพื่อให้เกิดความคล่องตัว และกรณีที่มีการเปลี่ยนชื่อหรือประเภทของสถาบันอุดมศึกษา จะต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ</p> <p>- แก้ไขจากเดิม “สาขาวิชา” เป็น “หลักสูตร”</p> <p>- ดัด “(๔)รายละเอียดเกี่ยวกับที่ดินตามมาตรา ๑๒” ออกเนื่องจากต้องปฏิบัติตามประกาศของรัฐมนตรีอยู่แล้ว</p> <p>- เพิ่ม “(๓)การจัดองค์กรและโครงสร้างการบริหาร” เพื่อให้ทราบแนวทางการบริหารและการจัดการของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน</p>

พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๔๖	ร่างกฎหมายการศึกษาระดับอุดมศึกษาเพื่อรองรับการเปิดเสรีการค้าบริการ	เหตุผล
<p>(บ) โครงการจัดการศึกษาและอุปกรณ์หลักในการจัดการศึกษา</p> <p>(ค) โครงการจัดหาและพัฒนาผู้บริหาร คณาจารย์และเจ้าหน้าที่</p> <p>(ฅ) หลักสูตร การสอน และการวัดผลการศึกษา</p> <p>(ง) อัตราค่าเล่าเรียน ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมต่าง ๆ</p> <p>(ฉ) วิธีการรับนักศึกษาและให้นักศึกษาพ้นสภาพ</p> <p>(ช) เครื่องแบบนักศึกษาและให้นักศึกษาพ้นสภาพ</p> <p>(๑๒) การกำหนดตำแหน่ง คุณสมบัติของผู้บริหาร คณาจารย์และเจ้าหน้าที่ที่กำหนดอัตราเงินเดือน ค่าสอน ค่าชดเชย ค่าตอบแทน หลักเกณฑ์การจ้าง และสวัสดิการของผู้บริหาร คณาจารย์ ผู้ช่วยอาจารย์ ผู้ช่วยอาจารย์และเจ้าหน้าที่</p> <p>(๑๓) รายการอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>การแก้ไขข้อกำหนดของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามวรรคสองต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ เว้นแต่ (๘)(๙)(๑๐)(๑๑)(๑๒)(๑๓)(๑๔) และ (๑๕) ให้ได้รับความเห็นชอบจากสถาบัน และต้องแจ้งให้คณะกรรมการทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่สภาสถาบันให้ความเห็นชอบ</p> <p>มาตรา ๑๒ ผู้ขอรับใบอนุญาตต้อง</p> <p>(๑) เป็นผู้กรรมสิทธิ์ในที่ดินที่จะใช้เป็นที่จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน</p> <p>(๒) เป็นผู้มีหลักฐานแสดงให้เห็นว่า เมื่อได้รับใบอนุญาตแล้วจะสามารถโอนกรรมสิทธิ์ในที่ดินให้แก่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนได้ภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๑๖ หรือ</p> <p>(๓) เป็นผู้เช่าที่ดินจากส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐ ซึ่งมีหลักฐานแสดงให้เห็นว่า เมื่อได้รับใบอนุญาตแล้วจะสามารถโอนสิทธิตามสัญญาเช่าที่ดินดังกล่าวให้แก่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนได้ภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๑๖</p> <p>ที่ดินตามวรรคหนึ่งต้องมีลักษณะและเนื้อที่ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง</p>	<p>(บ) ตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์</p> <p>(ค) ครุวิทยฐานะและเข็มวิทยฐานะ</p> <p>(ฅ) การจัดการศึกษาและอุปกรณ์หลักในการจัดการศึกษา</p> <p>(ง) การจัดหาและพัฒนาผู้ปฏิบัติ</p> <p>(ฉ) ระบบการเรียน การสอน และการวัดผลการศึกษา</p> <p>(๑๑) <u>รายการอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด</u></p> <p>การแก้ไขข้อกำหนดของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามวรรคสอง ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ</p> <p>มาตรา ๑๒ ผู้รับใบอนุญาตต้อง</p> <p>(๑) เป็นผู้กรรมสิทธิ์ในที่ดินที่จะใช้เป็นที่จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน <u>หรือ</u></p> <p>(๒) เป็นผู้มีหลักฐานแสดงให้เห็นว่า เมื่อได้รับใบอนุญาตแล้วจะสามารถโอนกรรมสิทธิ์ในที่ดินให้แก่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนได้ภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๑๖ หรือ</p> <p>(๓) เป็นผู้เช่าที่ดินจากส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐ ซึ่งมีหลักฐานแสดงให้เห็นว่าเมื่อได้รับใบอนุญาตแล้วจะสามารถโอนสิทธิตามสัญญาเช่าที่ดินดังกล่าว ให้แก่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนได้ภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๑๖</p>	<p>- แก้ไข "(๑๑) จากเดิมที่ต้องกำหนดไว้ในกฎกระทรวง" เป็น "คณะกรรมการกำหนด" เพื่อความคล่องตัว</p> <p>- เพิ่มคำว่า "หรือ" ใน(๑) เพื่อความชัดเจน</p> <p>- วรรคสองเปลี่ยนการกำหนดลักษณะและเนื้อที่ที่ดินจากเดิมที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง เป็น "ให้ปฏิบัติตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด" เพื่อความคล่องตัว</p>

พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๔๖	ร่างกฎหมายการศึกษาระดับอุดมศึกษาเพื่อรองรับการเปิดเสรีการค้าบริการ	เหตุผล
<p>มาตรา ๑๓ เมื่อได้รับใบอนุญาตแล้ว ให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนเป็นนิติบุคคลนับแต่วันที่ได้รับใบอนุญาต และให้ผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้แทนของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้นจนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งอธิการบดี</p> <p>มาตรา ๑๔ การเปลี่ยนชื่อหรือเปลี่ยนประเภทสถาบันอุดมศึกษาเอกชนซึ่งได้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งตามมาตรา ๑๓ แล้ว ต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ</p> <p>การขออนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>มาตรา ๑๕ การอนุญาต การเพิกถอนการอนุญาต การเปลี่ยนชื่อและการเปลี่ยนประเภทสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>มาตรา ๑๖ เมื่อได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๓ แล้ว ให้ผู้รับใบอนุญาตดำเนินการดังนี้</p> <p>(๑) กรณีผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้มีกรรมสิทธิ์ในที่ดินตามมาตรา ๑๒(๑) จะต้องโอนกรรมสิทธิ์ในที่ดินดังกล่าว โดยปลอดจากภาระผูกพันใดๆ ให้แก่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับใบอนุญาต เว้นแต่จะมีเหตุจำเป็นและรัฐมนตรีอนุญาตให้ขยายเวลาออกไปได้ แต่ต้องไม่เกินสามสิบวัน</p> <p>(๒) กรณีผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้มีหลักฐานตามมาตรา ๑๒(๒) จะต้องโอนกรรมสิทธิ์ในที่ดินดังกล่าวโดยปลอดจากภาระผูกพันใดๆ ให้แก่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับใบอนุญาตเว้นแต่จะมีเหตุจำเป็นและรัฐมนตรีอนุญาตให้ขยายเวลาออกไปได้ แต่ต้องไม่เกินหกสิบวัน</p>	<p><u>การกำหนดลักษณะและเนื้อที่ที่ดิน หรือพื้นที่ที่ใช้ในการจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด</u></p> <p>มาตรา ๑๓ เมื่อได้รับใบอนุญาตแล้ว ให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนเป็นนิติบุคคลนับแต่วันที่ได้รับใบอนุญาต และให้ผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้แทนของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้นจนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งอธิการบดี</p> <p>มาตรา ๑๔ การอนุญาต การเพิกถอนการอนุญาต การเปลี่ยนชื่อและการเปลี่ยนประเภทสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>มาตรา ๑๕ เมื่อได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๓ แล้ว ให้ผู้รับใบอนุญาตดำเนินการดังนี้</p> <p>(๑) กรณีผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้มีกรรมสิทธิ์ในที่ดินตามมาตรา ๑๒(๑) จะต้องโอนกรรมสิทธิ์ในที่ดินดังกล่าว โดยปลอดจากภาระผูกพันใดๆ ให้แก่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับใบอนุญาต เว้นแต่จะมีเหตุจำเป็นและรัฐมนตรีอนุญาตให้ขยายเวลาออกไปได้ แต่ต้องไม่เกินสามสิบวัน</p> <p>(๒) กรณีผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้มีหลักฐานตามมาตรา ๑๒(๒) จะต้องโอนกรรมสิทธิ์ในที่ดินดังกล่าวโดยปลอดจากภาระผูกพันใดๆ ให้แก่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับใบอนุญาตเว้นแต่จะมีเหตุจำเป็นและรัฐมนตรีอนุญาตให้ขยายเวลาออกไปได้ แต่ต้องไม่เกินหกสิบวัน</p>	<p>- วรรคสองเปลี่ยนการกำหนดลักษณะและเนื้อที่ที่ดินจากเดิมที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง เป็น "ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด" เพื่อความคล่องตัว</p> <p>- ดัดมาตรา ๑๔ เดิมออก เนื่องจากบัญญัติไว้ในมาตรา ๑๐ แล้ว</p>

พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๔๖	ร่างกฎหมายการศึกษาระดับอุดมศึกษาเพื่อรองรับการเปิดเสรีการค้าบริการ	เหตุผล
<p>(๓) กรณีผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้เช่าที่ดินตามมาตรา ๑๒(๓) ต้องโอนสิทธิการเช่าที่ดินดังกล่าวโดยปลอดจากภาระผูกพันใด ๆ ให้แก่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับใบอนุญาต เว้นแต่จะมีเหตุจำเป็นและรัฐมนตรีอนุญาตให้ขยายเวลาออกไปได้ แต่ต้องไม่เกินสามสิบวัน</p> <p>(๔) โอนเงินและทรัพย์สินอื่นซึ่งเป็นทุนนอกจากที่ดินให้แก่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนภายในหกสิบวัน</p> <p>ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติตาม (๑)(๒)(๓) หรือ (๔) แล้วแต่กรณีให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจเพิกถอนใบอนุญาตได้</p> <p>มาตรา ๑๗ การโอนกรรมสิทธิ์ในที่ดินให้แก่สถาบันอุดมศึกษาเอกชน ตามมาตรา ๑๖(๑)และ(๒) และการบริจาคอสังหาริมทรัพย์ให้แก่สถาบันอุดมศึกษาเอกชน ให้ได้รับยกเว้นภาษีอากรกรณีโอนอสังหาริมทรัพย์โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกาตามประมวลรัษฎากร และได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์</p> <p>มาตรา ๑๘ การเปิดดำเนินการในสาขาวิชาใดเพิ่มเติมจากที่ได้รับอนุมัติไว้ตามมาตรา ๑๑ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนจะกระทำได้ต่อเมื่อได้รับความเห็นชอบจากสภาสถาบัน และให้แจ้งคณะกรรมการภายในสามสิบวันนับแต่วันที่สภาสถาบันให้ความเห็นชอบ</p> <p>การขอเปิดดำเนินการ และการให้ความเห็นชอบในการเปิดดำเนินการในสาขาวิชา ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด</p> <p>มาตรา ๑๙ การแบ่งส่วนงานและการจัดระบบบริหารงานภายใน ให้เป็นไปตามระเบียบหรือข้อบังคับของสภาสถาบัน</p>	<p>(๓) กรณีผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้เช่าที่ดินตามมาตรา ๑๒(๓) ต้องโอนสิทธิการเช่าที่ดินดังกล่าวโดยปลอดจากภาระผูกพันใด ๆ ให้แก่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับใบอนุญาต เว้นแต่จะมีเหตุจำเป็นและรัฐมนตรีอนุญาตให้ขยายเวลาออกไปได้ แต่ต้องไม่เกินสามสิบวัน</p> <p>(๔) โอนเงินและทรัพย์สินอื่นซึ่งเป็นทุนนอกจากที่ดินให้แก่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนภายในหกสิบวัน</p> <p>ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติตาม (๑)(๒)(๓) หรือ (๔) แล้วแต่กรณีให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจเพิกถอนใบอนุญาตได้</p> <p>มาตรา ๑๖ การโอนกรรมสิทธิ์ในที่ดินให้แก่สถาบันอุดมศึกษาเอกชน ตามมาตรา ๑๕(๑)และ(๒) และการบริจาคอสังหาริมทรัพย์ให้แก่สถาบันอุดมศึกษาเอกชน ให้ได้รับยกเว้นภาษีอากรกรณีโอนอสังหาริมทรัพย์โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกาตามประมวลรัษฎากร และได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์</p> <p>มาตรา ๑๗ การเปิดดำเนินการ<u>หลักสูตร</u>ใดๆ เพิ่มเติมจากที่ได้รับอนุมัติไว้ตามมาตรา ๑๑ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนจะกระทำได้ต่อเมื่อได้รับความเห็นชอบจากสภาสถาบัน และให้แจ้งคณะกรรมการภายในสามสิบวันนับแต่วันที่สภาสถาบันให้ความเห็นชอบ</p> <p>การขอเปิดดำเนินการ และการให้ความเห็นชอบในการเปิดดำเนินการ<u>หลักสูตร</u> ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด</p> <p>มาตรา ๑๘ การแบ่งส่วนงานและการจัดระบบบริหารงานภายใน ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสภาสถาบัน</p>	<p>- แก่ไขจาก “สาขาวิชา” เป็น “หลักสูตร”</p> <p>- คำคำว่า “ระเบียบ” ออก</p>

พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๔๖	ร่างกฎหมายการศึกษาระดับอุดมศึกษาเพื่อรองรับการเปิดเสรีการค้าบริการ	เหตุผล
<p>มาตรา ๒๐ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนอาจจัดการศึกษาในสาขาวิชาใดนอกสถานที่ตั้งได้ รูปแบบ วิธีการจัด การขออนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>มาตรา ๒๑ ชื่อสถาบันอุดมศึกษาเอกชนต้องใช้อักษรไทยและต้องใช้คำว่า "มหาวิทยาลัย" "สถาบัน" หรือ "วิทยาลัย" นำหน้าชื่อ</p> <p>ชื่อสถาบันอุดมศึกษาเอกชนจะใช้อักษรต่างประเทศด้วยก็ได้ โดยได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ</p> <p>มาตรา ๒๒ ห้ามมิให้ผู้ใดซึ่งมิใช่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามพระราชบัญญัตินี้ใช้คำว่า "มหาวิทยาลัย" "สถาบัน" หรือ "วิทยาลัย" หรือคำในภาษาต่างประเทศที่มีความหมายอย่างเดียวกันประกอบชื่อ ในดวงตรา ป้าย ชื่อ ข้อบังคับ ระเบียบ ชื่อ ข้อบังคับ ระเบียบ จดหมาย เอกสารหรือสื่ออย่างอื่นที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินกิจการเพื่อให้บุคคลอื่นเชื่อว่าเป็นสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>มาตรา ๒๓ กิจการของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไม่อยู่ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ ทั้งนี้ ผู้ปฏิบัติงานของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนต้องได้รับผลประโยชน์ตอบแทนไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการ คุ้มครองแรงงาน</p> <p>การคุ้มครองการทำงาน และผลประโยชน์ตอบแทนของผู้ปฏิบัติงานในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง</p>	<p>มาตรา ๑๕ <u>สถาบันอุดมศึกษาเอกชนอาจจัดการศึกษาในหลักสูตรใดนอกสถานที่ตั้งได้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ทั้งนี้ต้องได้รับความเห็นชอบจากสภาสถาบัน และให้แจ้งคณะกรรมการทราบภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่สถาบันให้ความเห็นชอบ</u></p> <p>มาตรา ๒๐ ชื่อสถาบันอุดมศึกษาเอกชนต้องใช้อักษรไทยและต้องใช้คำว่า "มหาวิทยาลัย" "สถาบัน" หรือ "วิทยาลัย" นำหน้าชื่อ</p> <p>ชื่อสถาบันอุดมศึกษาเอกชนจะใช้อักษรต่างประเทศด้วยก็ได้ โดยได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ</p> <p>มาตรา ๒๑ ห้ามมิให้ผู้ใดซึ่งมิใช่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามพระราชบัญญัตินี้ใช้คำว่า "มหาวิทยาลัย" "สถาบัน" หรือ "วิทยาลัย" หรือคำในภาษาต่างประเทศที่มีความหมายอย่างเดียวกันประกอบชื่อ ในดวงตรา ป้าย ชื่อ ข้อบังคับ ระเบียบ จดหมาย เอกสารหรือสื่ออย่างอื่นที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินกิจการเพื่อให้บุคคลอื่นเชื่อว่าเป็นสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตาม พระราชบัญญัตินี้</p> <p>มาตรา ๒๒ กิจการของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไม่อยู่ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ ทั้งนี้ ผู้ปฏิบัติงานของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนต้องได้รับผลประโยชน์ตอบแทนไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการ คุ้มครองแรงงาน</p> <p>การคุ้มครองการทำงาน และผลประโยชน์ตอบแทนของผู้ปฏิบัติงานในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง</p>	<p>- ให้สิทธิในการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้งแก่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนมากขึ้น จากเดิมที่ต้องขออนุญาตจากคณะกรรมการ เปลี่ยนเป็นการได้รับความเห็นชอบจากสภาสถาบัน และแจ้งให้คณะกรรมการทราบ</p>

พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๔๖	ร่างกฎหมายการศึกษาระดับอุดมศึกษาเพื่อรองรับการเปิดเสรีการค้าบริการ	เหตุผล
<p style="text-align: center;">หมวด ๒ คณะกรรมการ</p> <p>มาตรา ๒๔ ให้คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ให้ความเห็นชอบในกรณีที่พระราชบัญญัตินี้กำหนดไว้ให้ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ</p> <p>(๒) เสนอความเห็นหรือให้คำแนะนำต่อรัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงและประกาศเพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ และเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับสถาบันอุดมศึกษาเอกชน</p> <p>(๓) ให้การรับรองหลักสูตรการศึกษาตามมาตรฐานที่กระทรวงกำหนด</p> <p>(๔) ให้ความเห็นชอบเกี่ยวกับการรับรองมาตรฐานการศึกษาและวิทยฐานะของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามมาตรฐานการศึกษาที่กระทรวงกำหนด</p> <p>(๕) ออกระเบียบ และข้อบังคับเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๖) ปฏิบัติงานอื่นใดตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการ</p> <p>มาตรา ๒๕ ให้สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษาทำหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินงานของคณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>มาตรา ๒๖ ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการอื่น หรือคณะอนุกรรมการ เพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่คณะกรรมการมอบหมายได้ และเมื่อได้ดำเนินการประการใดแล้วให้รายงานให้คณะกรรมการทราบด้วย</p>	<p style="text-align: center;">หมวด ๒ คณะกรรมการ</p> <p>มาตรา ๒๓ ให้คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ให้ความเห็นชอบในกรณีที่พระราชบัญญัตินี้กำหนดไว้ให้ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ</p> <p>(๒) เสนอความคิดเห็นหรือให้คำแนะนำต่อรัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงและประกาศเพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ และเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับสถาบันอุดมศึกษาเอกชน</p> <p>(๓) <u>ให้การรับรองมาตรฐานหลักสูตรการศึกษาตามหลักเกณฑ์มาตรฐานที่กระทรวงกำหนด</u></p> <p>(๔) <u>ให้การรับรองวิทยฐานะสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามเกณฑ์มาตรฐานสถาบันที่กระทรวงกำหนด</u></p> <p>(๕) ออกระเบียบ และข้อบังคับเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๖) <u>เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับกิจการของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่เป็นประโยชน์หรืออาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่สิทธิของบุคคลทั่วไปในกรณีจะระบุชื่อสถาบันอุดมศึกษาเอกชนด้วยก็ได้</u></p> <p>(๗) ปฏิบัติงานอื่นใดตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการ</p> <p>มาตรา ๒๔ ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการอื่น หรือคณะอนุกรรมการ เพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่คณะกรรมการมอบหมายได้ และเมื่อได้ดำเนินการประการใดแล้วให้รายงานให้คณะกรรมการทราบด้วย</p>	<p>- เพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ</p> <p>- คัดมาตรา ๒๕ ออก</p>

พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๔๖	ร่างกฎหมายการศึกษาระดับอุดมศึกษาเพื่อรองรับการเปิดเสรีการค้าบริการ	เหตุผล
<p>มาตรา ๒๑ ให้คณะกรรมการ คณะกรรมการอื่น และคณะอนุกรรมการมีอำนาจเรียกบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือแจ้งให้บุคคลใด ๆ ส่งเอกสารหรือหลักฐานที่จำเป็นแก่การดำเนินการตามอำนาจและหน้าที่</p> <p style="text-align: center;">หมวด ๓ การดำเนินงาน -----</p> <p>มาตรา ๒๘ ให้มีสภาสถาบันในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแต่ละแห่งประกอบด้วย</p> <p>(๑) นายกสภาสถาบัน ซึ่งผู้รับใบอนุญาตเสนอชื่อ</p> <p>(๒) อธิการบดี เป็นกรรมการสภาสถาบันโดยตำแหน่ง</p> <p>(๓) กรรมการสภาสถาบันผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนไม่น้อยกว่าเจ็ดคนแต่ไม่เกินสิบสี่คน ซึ่งผู้รับใบอนุญาตเสนอชื่อ ทั้งนี้ ให้มีผู้แทนคณาจารย์อย่างน้อยหนึ่งคน</p> <p>(๔) กรรมการสภาสถาบันผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนไม่เกินสามคนซึ่งรัฐมนตรีเลือกจากบัญชีรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิที่คณะกรรมการเห็นชอบ</p> <p>ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งนายกสภาสถาบันตาม (๑) และกรรมการสภาสถาบันผู้ทรงคุณวุฒิตาม (๓) และ (๔)</p> <p>ให้สภาสถาบันเลือกกรรมการสภาสถาบันผู้ทรงคุณวุฒิคนหนึ่งเป็นอุปนายกสภาสถาบันเพื่อทำหน้าที่แทนนายกสภาสถาบัน เมื่อนายกสภาสถาบันไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้หรือเมื่อไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งนายกสภาสถาบัน</p> <p>ให้สภาสถาบันแต่งตั้งผู้บริหารของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนคนหนึ่งเป็นเลขาธิการ โดยคำแนะนำของอธิการบดี</p>	<p>มาตรา ๒๕ ให้คณะกรรมการ คณะกรรมการอื่น และคณะอนุกรรมการมีอำนาจเรียกบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือแจ้งให้บุคคลใด ๆ ส่งเอกสารหรือหลักฐานที่จำเป็นแก่การดำเนินการตามอำนาจและหน้าที่</p> <p style="text-align: center;">หมวด ๓ การดำเนินงาน -----</p> <p>มาตรา ๒๖ ให้มีสภาสถาบันในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแต่ละแห่งประกอบด้วย</p> <p>(๑) นายกสภาสถาบัน ซึ่งผู้รับใบอนุญาตเสนอชื่อจาก<u>ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก</u></p> <p>(๒) <u>ผู้รับใบอนุญาตเป็นกรรมการสภาสถาบันโดยตำแหน่ง</u></p> <p>(๓) อธิการบดี เป็นกรรมการสภาสถาบันโดยตำแหน่ง</p> <p>(๔) กรรมการสภาสถาบันผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนไม่น้อยกว่าเจ็ดคนแต่ไม่เกินสิบสี่คน ซึ่งผู้รับใบอนุญาตเสนอชื่อ ทั้งนี้ ให้มีผู้แทนคณาจารย์อย่างน้อยหนึ่งคน</p> <p>(๕) กรรมการสภาสถาบันผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนไม่เกินสามคนซึ่งรัฐมนตรีเลือกจากบัญชีรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิที่คณะกรรมการเห็นชอบ</p> <p>ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งนายกสภาสถาบันตาม (๑) <u>กรรมการสภาสถาบันผู้รับใบอนุญาตตาม (๒)</u> และกรรมการสภาสถาบันผู้ทรงคุณวุฒิ (๔) และ (๕)</p>	

พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๔๖	ร่างกฎหมายการศึกษาระดับอุดมศึกษาเพื่อรองรับการเปิดเสรีการค้าบริการ	เหตุผล
<p>มาตรา ๒๕ เมื่อรัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการสภาสถาบันตามมาตรา ๒๘(๑) และกรรมการสภาสถาบันผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๒๘(๓) และ (๔) แล้วให้ นายกสภาสถาบันจัดให้มีการประชุมกรรมการสภาสถาบันเพื่อแต่งตั้ง อธิการบดี</p> <p>การประชุมกรรมการสภาสถาบันครั้งแรกให้ดำเนินการภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนได้รับแจ้งคำสั่งแต่งตั้งนายกสภาสถาบัน และกรรมการสภาสถาบัน ผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๒๘</p> <p>มาตรา ๓๐ กรรมการสภาสถาบันจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งต้องมีสัญชาติ ไทย</p> <p>กรรมการสภาสถาบันต้องสำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาตรีและ ต้องไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี</p> <p>ผู้รับใบอนุญาตซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาอาจได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการสภา สถาบันตามมาตรา ๒๘(๓) หรือ (๔) ได้ แต่ต้องไม่มีลักษณะต้องห้ามตาม วรคสอง</p> <p>มาตรา ๓๑ นายกสภาสถาบันและกรรมการสภาสถาบันมาตรา ๒๘(๓) และ (๔) มีวาระการดำรงตำแหน่งสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้</p> <p>มาตรา ๓๒ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๓๑ นายก สภาสถาบันและกรรมการสภาสถาบันตามมาตรา ๒๘(๓) หรือ (๔) พ้นจาก ตำแหน่งเมื่อ</p> <p>(๑) ตาย</p> <p>(๒) ลาออก</p> <p>(๓) เป็นบุคคลล้มละลาย คนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ ความสามารถ</p> <p>(๔) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้ จำคุกเว้นแต่ในความคิดอัน ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ</p>	<p>มาตรา ๒๗ เมื่อรัฐมนตรีแต่งตั้งนายกสภาสถาบันตามมาตรา ๒๖(๑) กรรมการสภาสถาบันผู้รับใบอนุญาตตาม (๒) และกรรมการสภาสถาบัน ผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๒๖(๔) และ (๕) แล้ว ให้นายกสภาสถาบันจัดให้มี การประชุมกรรมการสภาสถาบันเพื่อแต่งตั้งอธิการบดี</p> <p>การประชุมกรรมการสภาสถาบันครั้งแรกให้ดำเนินการภายในสามสิบ วันนับแต่วันที่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนได้รับแจ้งคำสั่งแต่งตั้งนายกสภา สถาบัน และกรรมการสภาสถาบัน ผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๒๖</p> <p>“มาตรา ๒๘ กรรมการสภาสถาบัน ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนไม่น้อยกว่ากึ่ง หนึ่งต้องมีสัญชาติไทย</p> <p>กรรมการสภาสถาบันผู้ทรงคุณวุฒิต้องสำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับ ปริญญาตรีและต้องไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องใน ศีลธรรมอันดี</p> <p>มาตรา ๒๙ นายกสภาสถาบันและกรรมการสภาสถาบันตามมาตรา ๒๖ (๒)(๔) และ (๕) มีวาระการดำรงตำแหน่งสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้</p> <p>มาตรา ๓๐ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระมาตรา ๒๙ นายก สภาสถาบันและกรรมการสภาสถาบันตามมาตรา ๒๖ (๒)(๔) หรือ (๕) พ้น จากตำแหน่งเมื่อ</p> <p>(๑) ตาย</p> <p>(๒) ลาออก</p> <p>(๓) เป็นบุคคลล้มละลาย คนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ</p> <p>(๔) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกเว้นแต่ในความคิดอัน ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ</p> <p>(๕) รัฐมนตรีสั่งให้ออกเมื่อเห็นว่าขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๒๘</p>	

พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๔๖	ร่างกฎหมายการศึกษาระดับอุดมศึกษาเพื่อรองรับการเปิดเสรีการค้าบริการ	เหตุผล
<p>(๕) รัฐมนตรีสั่งให้ออกเมื่อเห็นว่าขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๓๐</p> <p>(๖) รัฐมนตรีแต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามมาตรา ๘๖</p> <p>ในกรณีที่นายกสภาสถาบันหรือกรรมการสภาสถาบันตามมาตรา ๒๘(๓) หรือ (๔) พ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ รัฐมนตรีอาจแต่งตั้งบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติตามมาตรา ๓๐ เป็นนายกสภาสถาบันหรือกรรมการสภาสถาบันแทนได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในมาตรา ๒๘ และให้ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งเพียงเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน</p> <p>ในกรณีที่รัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการสภาสถาบันเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการสภาสถาบันซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่งเพียงเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการสภาสถาบันที่แต่งตั้งไว้แล้ว</p> <p>ในกรณีที่กรรมการสภาสถาบันพ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังมีได้แต่งตั้งกรรมการสภาสถาบันขึ้นใหม่ ให้กรรมการสภาสถาบันซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งซึ่งพ้นจากตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการสภาสถาบันขึ้นใหม่</p> <p>มาตรา ๓๓ ให้นายกสภาสถาบันเป็นผู้เรียกประชุมกรรมการสภาสถาบัน การประชุมกรรมการสภาสถาบันต้องมีกรรมการสภาสถาบันมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสภาสถาบันทั้งหมด</p> <p>ให้นายกสภาสถาบันเป็นประธานในที่ประชุม ในกรณีที่นายกสภาสถาบันไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้อุปนายกสภาสถาบันทำหน้าที่ประธานในที่ประชุม ด้านนายกสภาสถาบันและอุปนายกสภาสถาบันไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการสภาสถาบันซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการสภาสถาบันคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม</p>	<p>(๖) รัฐมนตรีแต่งตั้งคณะกรรมการฟื้นฟูกิจการสภาสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามมาตรา ๘๑</p> <p>ในกรณีที่นายกสภาสถาบันหรือกรรมการสภาสถาบันตามมาตรา ๒๖(๔) หรือ (๕) พ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ รัฐมนตรีอาจแต่งตั้งบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๘ เป็นนายกสภาสถาบันหรือกรรมการสภาสถาบันแทนได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในมาตรา ๒๖ และให้ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งเพียงเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน</p> <p>ในกรณีที่รัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการสภาสถาบันเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการสภาสถาบันซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่งเพียงเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการสภาสถาบันที่แต่งตั้งไว้แล้ว</p> <p>ในกรณีที่ปรากฏพยานหลักฐานเป็นที่ประจักษ์ว่ากรรมการสภาสถาบันไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ให้เกิดประโยชน์สูงสุดได้ หรือไม่ปฏิบัติภารกิจให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการสั่งให้กรรมการสภาสถาบันพ้นจากตำแหน่งได้ และให้ผู้รับใบอนุญาตเสนอชื่อนายกสภาสถาบันตามมาตรา ๒๖ (๑) และกรรมการสภาสถาบันผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๒๖ (๔) ภายในเจ็ดวัน</p> <p>มาตรา ๓๑ ให้นายกสภาสถาบันเป็นผู้เรียกประชุมกรรมการสภาสถาบัน <u>ถ้ากรรมการสภาสถาบันไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งร้องขอให้เรียกประชุมกรรมการสภาสถาบัน ให้สถาบันกำหนดวันประชุมภายในสิบสี่วันนับแต่วันที่ได้รับการร้องขอ</u></p> <p>การประชุมกรรมการสภาสถาบันต้องมีกรรมการสภาสถาบันมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสภาสถาบันทั้งหมด</p> <p>ให้นายกสภาสถาบันเป็นประธานในที่ประชุม ในกรณีที่นายกสภาสถาบันไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้อุปนายกสภาสถาบันทำหน้าที่ประธาน</p>	

พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๔๖	ร่างกฎหมายการศึกษาระดับอุดมศึกษาเพื่อรองรับการเปิดเสรีการค้าบริการ	เหตุผล
<p>การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก</p> <p>กรรมการสภาสถาบันคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาดให้มีการประชุมกรรมการสภาสถาบันอย่างน้อยปีละสี่ครั้ง</p> <p>มาตรา ๓๔ สภาสถาบันมีอำนาจหน้าที่วางนโยบายและควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน อำนาจหน้าที่เช่นนี้ให้รวมถึง</p> <p>(๑) อนุมัติแผนพัฒนาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน</p> <p>(๒) ออกข้อกำหนด ระเบียบ และข้อบังคับเกี่ยวกับการดำเนินงานในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน</p> <p>(๓) จัดสรรทุนออกเป็นกองทุนประเภทต่าง ๆ และออกข้อบังคับเกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินของกองทุน</p> <p>(๔) อนุมัติแผนการเงิน งบดุล งบการเงินประจำปีของกองทุนประเภทต่าง ๆ</p> <p>(๕) อนุมัติการ โอนเงินของกองทุนประเภทหนึ่งไปเป็นกองทุนอีกประเภทหนึ่ง</p> <p>(๖) อนุมัติการปรับปรุงหลักสูตรการสอนและการเปิดหลักสูตรการสอนเพิ่มเติมตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด</p> <p>(๗) อนุมัติการรับนักศึกษา การให้ประกาศนียบัตร อนุปริญญา ปริญญา หรือประกาศนียบัตรบัณฑิต</p> <p>(๘) อนุมัติการให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์แก่ผู้ทรงคุณวุฒิ</p>	<p>ในที่ประชุม ถ้านายกสภาสถาบันและอุปนายกสภาสถาบันไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้กรรมการสภาสถาบัน ซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการสภาสถาบันคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม</p> <p>การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก</p> <p>กรรมการสภาสถาบันคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด</p> <p>ให้มีการประชุมกรรมการสภาสถาบันอย่างน้อยปีละสี่ครั้ง และสถาบันอุดมศึกษาเอกชนส่งรายงานการประชุมให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาทราบภายในสามสิบวัน</p> <p>มาตรา ๓๒ สภาสถาบันมีอำนาจหน้าที่วางนโยบายและควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน อำนาจหน้าที่เช่นนี้ให้รวมถึง</p> <p>(๑) อนุมัติแผนพัฒนาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน</p> <p>(๒) ออกข้อกำหนด และข้อบังคับเกี่ยวกับการดำเนินงานในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน</p> <p>(๓) จัดสรรทุนออกเป็นกองทุนประเภทต่าง ๆ และออกข้อบังคับเกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินของกองทุน</p> <p>(๔) อนุมัติแผนการเงิน งบดุล งบการเงินประจำปีของกองทุนประเภทต่าง ๆ</p> <p>(๕) อนุมัติการ โอนเงินของกองทุนประเภทหนึ่งไปเป็นของกองทุนอีกประเภทหนึ่ง</p> <p>(๖) <u>อนุมัติหลักสูตร</u> การปรับปรุงหลักสูตรการสอนและ<u>อนุมัติการเปิดหลักสูตรการสอนตามมาตรฐานที่กระทรวงกำหนด</u></p> <p>(๗) อนุมัติการรับนักศึกษา การให้ประกาศนียบัตร อนุปริญญา ปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิต หรือประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง</p> <p>(๘) อนุมัติการให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์แก่ผู้ทรงคุณวุฒิ</p>	

พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๔๖	ร่างกฎหมายการศึกษาระดับอุดมศึกษาเพื่อรองรับการเปิดเสรีการค้าบริการ	เหตุผล
<p>(๘) อนุมัติการจัดตั้ง ขุม รวม และเลิกส่วนงานภายใน</p> <p>(๑๐) อนุมัติความร่วมมือทางวิชาการหรือความร่วมมืออื่นกับสถาบันการศึกษาหรือบุคคลใดตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด</p> <p>(๑๑) สนับสนุนให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาโดยระดมทรัพยากรบุคคลจากในประเทศและต่างประเทศ การนำประสบการณ์ ความรอบรู้ ความชำนาญ และภูมิปัญญาของบุคคลดังกล่าวมาใช้เพื่อเพิ่มคุณภาพบัณฑิต</p> <p>(๑๒) อนุมัติการรับหรือการเข้าสมทบกับสถาบันการศึกษาในประเทศหรือต่างประเทศตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด</p> <p>(๑๓) พิจารณาเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการในการแก้ไขข้อกำหนดตามมาตรา ๑๑ วรรคสาม</p> <p>(๑๔) พิจารณาเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการเพื่อนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งและถอดถอนศาสตราจารย์และศาสตราจารย์พิเศษ</p> <p>(๑๕) แต่งตั้งและถอดถอนอธิการบดี ศาสตราจารย์เกียรติคุณ และถอดถอนคณาจารย์ประจำตามมาตรา ๕๗</p> <p>(๑๖) ให้ความเห็นชอบการแต่งตั้งและถอดถอนรองอธิการบดี และผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า</p> <p>(๑๗) ให้ความเห็นชอบการแต่งตั้งและถอดถอนรองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ</p> <p>(๑๘) ส่งเสริมสนับสนุนการศึกษาหรือให้ทุนการศึกษาแก่ผู้ด้อยโอกาสและบุคคลผู้มีความสามารถพิเศษ</p> <p>(๑๙) ออกข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเกี่ยวกับการกำหนดตำแหน่ง อัตราเงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน สวัสดิการ ประโยชน์เกื้อกูลอื่น วินัย หลักเกณฑ์การจ้าง และการเลิกจ้างของ ผู้บริหาร คณาจารย์ ผู้ช่วยอาจารย์ และเจ้าหน้าที่</p>	<p>(๘) อนุมัติการจัดตั้ง ขุม รวม และเลิกส่วนงานภายใน</p> <p>(๑๐) อนุมัติความร่วมมือทางวิชาการหรือความร่วมมืออื่นกับสถาบันการศึกษาหรือบุคคลใดตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด</p> <p>(๑๑) สนับสนุนให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาโดยระดมทรัพยากรบุคคลจากในประเทศและต่างประเทศ การนำประสบการณ์ ความรอบรู้ ความชำนาญ และภูมิปัญญาของบุคคลดังกล่าวมาใช้เพื่อเพิ่มคุณภาพบัณฑิต</p> <p>(๑๒) อนุมัติการรับหรือการเข้าสมทบกับสถาบันการศึกษาในประเทศหรือต่างประเทศตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด</p> <p>(๑๓) พิจารณาเสนอความคิดเห็นต่อคณะกรรมการ ในการแก้ไขข้อกำหนดตามมาตรา ๑๑ วรรคสาม</p> <p>(๑๔) พิจารณาเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการเพื่อนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งและถอดถอนศาสตราจารย์และศาสตราจารย์พิเศษ</p> <p>(๑๕) แต่งตั้งและถอดถอนอธิการบดี ศาสตราจารย์เกียรติคุณ และถอดถอนคณาจารย์ประจำมาตรา ๕๑</p> <p>(๑๖) ให้ความเห็นชอบการแต่งตั้งและถอดถอนรองอธิการบดี และ ผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า</p> <p>(๑๗) ให้ความเห็นชอบการแต่งตั้งและถอดถอนรองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ</p> <p>(๑๘) ส่งเสริมสนับสนุนการศึกษาหรือให้ทุนการศึกษาแก่ผู้ด้อยโอกาส และบุคคลผู้มีความสามารถพิเศษ</p> <p>(๑๙) พัฒนาความสามารถของคณาจารย์ <u>ผู้ปฏิบัติงาน</u> และคุณภาพของบัณฑิตเพื่อการผลิตบุคลากรที่สอดคล้องกับความต้องการของประเทศ</p>	

พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๔๖	ร่างกฎหมายการศึกษาาระดับอุดมศึกษาเพื่อรองรับการเปิดเสรีการค้าบริการ	เหตุผล
<p>(๒๐) พัฒนาความสามารถของคณาจารย์ บุคลากรและคุณภาพของบัณฑิตเพื่อการผลิตบุคลากรที่สอดคล้องกับความต้องการของประเทศ</p> <p>(๒๑) ส่งเสริมการศึกษา การวิจัย การฝึกอบรมคณาจารย์และบุคลากรให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน</p> <p>(๒๒) ส่งเสริมสนับสนุนการผลิตบัณฑิตให้สอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการ และประสานความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถานประกอบการกับสถาบันอุดมศึกษาเอกชน</p> <p>(๒๓) ให้มีระบบประกันคุณภาพภายในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน โดยให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการประเมินคุณภาพสถาบันอุดมศึกษาตามข้อบังคับของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน</p> <p>(๒๔) พิจารณาวิธีที่จะทำให้การศึกษา การวิจัย และการฝึกอบรมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเจริญก้าวหน้าและมีคุณภาพทางวิชาการยิ่งขึ้น</p> <p>(๒๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นเกี่ยวกับกิจการของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีได้ระบุให้เป็นหน้าที่ของผู้ใดโดยเฉพาะ</p>	<p>(๒๐) ส่งเสริมการศึกษา การวิจัย การฝึกอบรมคณาจารย์และผู้ปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน</p> <p>(๒๑) ส่งเสริมสนับสนุนการผลิตบัณฑิตให้สอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการ และประสานความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถานประกอบการกับสถาบันอุดมศึกษาเอกชน</p> <p>(๒๒) ให้มีระบบประกันคุณภาพภายในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน โดยให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการประเมินคุณภาพสถาบันอุดมศึกษาตามข้อบังคับของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน</p> <p>(๒๓) พิจารณาวิธีที่จะทำให้การศึกษา การวิจัย และการฝึกอบรมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเจริญก้าวหน้าและมีคุณภาพทางวิชาการยิ่งขึ้น</p> <p>(๒๔) <u>ออกข้อบังคับว่าด้วยอัตราค่าเล่าเรียน ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมต่าง ๆ</u></p> <p>(๒๕) <u>ออกข้อบังคับว่าด้วยวิธีการรับนักศึกษา วินัย การลงโทษและการให้นักศึกษาพ้นสภาพ</u></p> <p>(๒๖) <u>ออกข้อบังคับว่าด้วยเครื่องแบบนักศึกษาหรือการแต่งกายของนักศึกษา</u></p> <p>(๒๗) <u>ออกข้อบังคับว่าด้วยการกำหนดตำแหน่ง คุณสมบัติของผู้ปฏิบัติงาน ในแต่ละระดับ หลักเกณฑ์การจ้างและเลิกจ้าง และสวัสดิการของผู้ปฏิบัติงาน</u></p> <p>(๒๘) <u>ออกข้อบังคับว่าด้วยการกำหนดโครงสร้างเงินเดือน ค่าจ้างและค่าตอบแทน อัตราค่าสอน ค่าชดเชย และค่าใช้จ่ายอื่น</u></p> <p>(๒๙) ปฏิบัติหน้าที่อื่นเกี่ยวกับกิจการของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามที่รัฐมนตรีหรือคณะกรรมการกำหนด</p> <p><u>เมื่อสภาสถาบันได้ออกข้อบังคับตามวรรคแรกแล้วให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนแจ้งสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาภายในสามสิบวัน</u></p>	

พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๔๖	ร่างกฎหมายการศึกษาระดับอุดมศึกษาเพื่อรองรับการเปิดเสรีการค้าบริการ	เหตุผล
<p>มาตรา ๓๕ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ สภาสถาบันจะแต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเพื่อให้กระทำการใด ๆ ตามที่มอบหมายก็ได้ และเมื่อได้ดำเนินการประการใดแล้ว ให้รายงานให้สภาสถาบันทราบ ทั้งนี้ ให้นำมาตรา ๓๓ มาใช้บังคับด้วย โดยอนุโลม</p>	<p>ร่างกฎหมายการศึกษาระดับอุดมศึกษาเพื่อรองรับการเปิดเสรีการค้าบริการ</p> <p>(๒๕) <u>ออกข้อบังคับว่าด้วยอัตราค่าเล่าเรียน ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมต่าง ๆ</u></p> <p>(๒๖) <u>ออกข้อบังคับว่าด้วยวิธีการรับนักศึกษา วินัย การลงโทษและการให้นักศึกษาพ้นสภาพ</u></p> <p>(๒๗) <u>ออกข้อบังคับว่าด้วยเครื่องแบบนักศึกษาหรือการแต่งกายของนักศึกษา</u></p> <p>(๒๘) <u>ออกข้อบังคับว่าด้วยการกำหนดตำแหน่ง คุณสมบัติของผู้ปฏิบัติงาน ในแต่ละระดับ หลักเกณฑ์การจ้างและเลิกจ้าง และสวัสดิการของผู้ปฏิบัติงาน</u></p> <p>(๒๙) <u>ออกข้อบังคับว่าด้วยการกำหนดโครงสร้างเงินเดือน ค่าจ้างและค่าตอบแทน อัตราค่าสอน ค่าชดเชย และค่าใช้จ่ายอื่น</u></p> <p>(๓๐) <u>ปฏิบัติหน้าที่อื่นเกี่ยวกับกิจการของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามที่รัฐมนตรีหรือคณะกรรมการกำหนด</u></p> <p><u>เมื่อสภาสถาบันได้ออกข้อบังคับตามวรรคแรกแล้ว ให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนแจ้งสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษาภายในสามสิบวัน”</u></p> <p>มาตรา ๓๓ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ สภาสถาบันจะแต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเพื่อให้กระทำการใด ๆ ตามที่มอบหมายก็ได้ และเมื่อได้ดำเนินการประการใดแล้ว ให้รายงานให้สภาสถาบันทราบ ทั้งนี้ ให้นำมาตรา ๓๑ มาใช้บังคับด้วย โดยอนุโลม</p>	

พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๔๖	ร่างกฎหมายการศึกษาระดับอุดมศึกษาเพื่อรองรับการเปิดเสรีการค้าบริการ	เหตุผล
<p>มาตรา ๓๖ ให้มีคณะกรรมการพิจารณาคำแห่งทางวิชาการประจำสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ประกอบด้วย</p> <p>(๑) ประธาน ซึ่งสภาสถาบันแต่งตั้งจากกรรมการสภาสถาบัน</p> <p>(๒) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จากภายนอกสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้น จำนวนไม่น้อยกว่าหกคนแต่ไม่เกินสิบสองคน</p> <p>ให้อธิการบดีแต่งตั้งคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนคนหนึ่งเป็นเลขานุการ</p> <p>คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการ ได้มาของกรรมการพิจารณาคำแห่งทางวิชาการประจำสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด</p> <p>มาตรา ๓๗ กรรมการพิจารณาคำแห่งทางวิชาการประจำสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ตามมาตรา ๓๖ มีวาระการดำรงตำแหน่งสามปี และอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้</p> <p>การแต่งตั้งกรรมการพิจารณาคำแห่งทางวิชาการประจำสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ซึ่งพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ และการปฏิบัติหน้าที่ของกรรมการพิจารณาคำแห่งทางวิชาการประจำสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเมื่อดำรงตำแหน่งครบวาระให้นำมาตรา ๓๒ วรรคสอง และวรรคสี่ มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p> <p>มาตรา ๓๘ คณะกรรมการพิจารณาคำแห่งทางวิชาการในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน มีอำนาจหน้าที่ดังนี้</p> <p>(๑) พิจารณาเกี่ยวกับตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน</p> <p>(๒) พิจารณาและวินิจฉัยเกี่ยวกับการอุทธรณ์ตำแหน่งทางวิชาการของ</p>	<p>มาตรา ๓๔ ให้มีคณะกรรมการพิจารณาคำแห่งทางวิชาการประจำสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ประกอบด้วย</p> <p>(๑) ประธาน ซึ่งสภาสถาบันแต่งตั้งจากกรรมการสภาสถาบัน</p> <p>(๒) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จากภายนอกสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้น จำนวนไม่น้อยกว่าห้าคนแต่ไม่เกินสิบคน</p> <p>ให้อธิการบดีแต่งตั้งคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนคนหนึ่งเป็นเลขานุการ</p> <p>คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการ ได้มาของกรรมการพิจารณาคำแห่งทางวิชาการประจำสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด</p> <p>มาตรา ๓๕ กรรมการพิจารณาคำแห่งทางวิชาการประจำสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ตามมาตรา ๓๔ มีวาระการดำรงตำแหน่งสามปี และอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้</p> <p>การแต่งตั้งกรรมการพิจารณาคำแห่งทางวิชาการประจำสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ซึ่งพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ และการปฏิบัติหน้าที่ของกรรมการพิจารณาคำแห่งทางวิชาการประจำสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเมื่อดำรงตำแหน่งครบวาระให้นำมาตรา ๓๐ วรรคสอง และวรรคสี่ มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p> <p>มาตรา ๓๖ คณะกรรมการพิจารณาคำแห่งทางวิชาการในสถาบัน อุดมศึกษาเอกชน มีอำนาจหน้าที่ดังนี้</p> <p>(๑) พิจารณาเกี่ยวกับตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ในสถาบัน อุดมศึกษาเอกชน</p> <p>(๒) พิจารณาและวินิจฉัยเกี่ยวกับการอุทธรณ์ตำแหน่งทางวิชาการของ</p>	<p>- ลดจำนวนกรรมการลงจากเดิม “ไม่น้อยกว่าหกคนแต่ไม่เกินสิบสองคน” เป็น “ไม่น้อยกว่าห้าคนแต่ไม่เกินสิบคน”</p>

พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๔๖	ร่างกฎหมายการศึกษาระดับอุดมศึกษาเพื่อรองรับการเปิดเสรีการค้าบริการ	เหตุผล
<p>คณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน</p> <p>(๓) พิจารณาเทียบตำแหน่งทางวิชาการของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนอื่นเข้าสู่ระบบของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน</p> <p>การประชุมและการดำเนินงานของคณะกรรมการพิจารณาคำแหน่งทางวิชาการประจำสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน</p> <p>มาตรา ๓๕ ให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีอธิการบดีคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบการบริหารงานของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน และจะมีรองอธิการบดีคนหนึ่งหรือหลายคนก็ได้ เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่อธิการบดีมอบหมาย</p> <p>รองอธิการบดีต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามเช่นเดียวกับอธิการบดี และให้อธิการบดีเป็นผู้แต่งตั้งและถอดถอนรองอธิการบดีโดยความเห็นชอบของสภาสถาบัน</p> <p>เมื่ออธิการบดีพ้นจากตำแหน่งให้รองอธิการบดีพ้นจากตำแหน่งด้วย</p> <p>มาตรา ๔๐ ให้สภาสถาบันแต่งตั้งอธิการบดีจากผู้ที่มิคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๔๑ และแจ้งให้สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษาทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันแต่งตั้ง</p> <p>มาตรา ๔๑ อธิการบดีต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) สำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาตรีหรือเทียบเท่า และมีประสบการณ์ในการสอนหรือการบริหารสถาบันการศึกษาที่เปิดสอนระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่ามาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี หรือสำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาโทหรือเทียบเท่าและมีประสบการณ์ในการสอนหรือการบริหารสถาบันการศึกษาที่เปิดสอนระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่ามาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี หรือสำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาเอกหรือเทียบเท่าและมีประสบการณ์ในการสอนหรือการบริหารสถาบันการศึกษา</p>	<p>คณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน</p> <p>(๓) พิจารณาเทียบตำแหน่งทางวิชาการของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนอื่นเข้าสู่ระบบของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน</p> <p>การประชุมและการดำเนินงานของคณะกรรมการพิจารณาคำแหน่งทางวิชาการประจำสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน</p> <p>มาตรา ๓๗ ให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีอธิการบดีคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบการบริหารงานของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน และจะมีรองอธิการบดีคนหนึ่งหรือหลายคนก็ได้ เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่อธิการบดีมอบหมาย</p> <p>รองอธิการบดีต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามเช่นเดียวกับอธิการบดี และให้อธิการบดีเป็นผู้แต่งตั้งและถอดถอนรองอธิการบดีโดยความเห็นชอบของสภาสถาบัน</p> <p>เมื่ออธิการบดีพ้นจากตำแหน่งให้รองอธิการบดีพ้นจากตำแหน่งด้วย</p> <p>มาตรา ๓๘ ให้สภาสถาบันแต่งตั้งอธิการบดีจากผู้ที่มิคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๕ และแจ้งให้สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษาทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันแต่งตั้ง</p> <p>มาตรา ๓๕ อธิการบดีต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) สำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาตรีหรือเทียบเท่า และมีประสบการณ์ในการสอนหรือการบริหารสถาบันการศึกษาที่เปิดสอนระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่ามาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี หรือสำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาโทหรือเทียบเท่าและมีประสบการณ์ในการสอนหรือการบริหารสถาบันการศึกษาที่เปิดสอนระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่ามาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี หรือสำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาเอกหรือเทียบเท่าและมีประสบการณ์ในการสอนหรือการบริหารสถาบันการศึกษาที่เปิดสอน</p>	

พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๔๖	ร่างกฎหมายการศึกษาระดับอุดมศึกษาเพื่อรองรับการเปิดเสรีการค้าบริการ	เหตุผล
<p>ที่เปิดสอนระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่ามาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปี</p> <p>(๒) ไม่เป็นโรคตามที่รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>(๓) ไม่มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี</p> <p>(๔) ไม่วิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ</p> <p>(๕) ไม่เคยถูกออกจากการงานหรือราชการ เพราะมีความผิด เว้นแต่รัฐมนตรีเห็นว่าความผิดนั้นไม่ขัดต่อการเป็นอธิการบดี</p> <p>(๖) ไม่เคยได้รับโทษจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ</p> <p>(๗) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย</p> <p>มาตรา ๔๒ ในกรณีที่อธิการบดีไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองอธิการบดีปฏิบัติหน้าที่แทน ถ้ามีรองอธิการบดีหลายคน ให้รองอธิการบดีซึ่งอธิการบดีมอบหมายปฏิบัติหน้าที่แทน ถ้าอธิการบดีมิได้มอบหมายให้รองอธิการบดีซึ่งมีอาวุโสสูงสุดปฏิบัติหน้าที่แทน</p> <p>ในกรณีที่ไม่มีอธิการบดี หรือ ไม่มีผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนอธิการบดีตามวรรคหนึ่ง หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้สภาสถาบันแต่งตั้งผู้ซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มียกเว้นต้องห้ามตามมาตรา ๔๑ ปฏิบัติหน้าที่แทนอธิการบดี</p> <p>ให้ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนอธิการบดีมีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบเช่นเดียวกับอธิการบดีทุกประการ</p> <p>มาตรา ๔๓ อธิการบดีมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ควบคุมดูแลกิจการของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้เป็นไปตามกฎหมาย ข้อกำหนด ระเบียบ และข้อบังคับของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนรวมทั้งนโยบายและมติของสภาสถาบัน</p> <p>(๒) จัดให้มีระบบบริหารตามข้อบังคับของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน</p> <p>(๓) แต่งตั้งและถอดถอนรองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ</p>	<p>สอนระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่ามาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปี</p> <p>(๒) ไม่เป็นโรคตามที่รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>(๓) ไม่มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี</p> <p>(๔) ไม่วิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ</p> <p>(๕) ไม่เคยถูกออกจากการงานหรือราชการ เพราะมีความผิด เว้นแต่รัฐมนตรีเห็นว่าความผิดนั้นไม่ขัดต่อการเป็นอธิการบดี</p> <p>(๖) ไม่เคยได้รับโทษจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ</p> <p>(๗) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย</p> <p>มาตรา ๔๐ ในกรณีที่อธิการบดีไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองอธิการบดีปฏิบัติหน้าที่แทน ถ้ามีรองอธิการบดีหลายคน ให้รองอธิการบดีซึ่งอธิการบดีมอบหมายปฏิบัติหน้าที่แทน ถ้าอธิการบดีมิได้มอบหมายให้รองอธิการบดีซึ่งมีอาวุโสสูงสุดปฏิบัติหน้าที่แทน</p> <p>ในกรณีที่ไม่มีอธิการบดี หรือ ไม่มีผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนอธิการบดีตามวรรคหนึ่ง หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้สภาสถาบันแต่งตั้งผู้ซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มียกเว้นต้องห้ามตามมาตรา ๓๙ ปฏิบัติหน้าที่แทนอธิการบดี</p> <p>ให้ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนอธิการบดีมีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบเช่นเดียวกับอธิการบดีทุกประการ</p> <p>มาตรา ๔๑ อธิการบดีมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ควบคุมดูแลกิจการของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้เป็นไปตามกฎหมาย ข้อกำหนด ระเบียบ และข้อบังคับของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนรวมทั้งนโยบายและมติของสภาสถาบัน</p> <p>(๒) จัดให้มีระบบบริหารตามข้อกำหนดและข้อบังคับของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน</p>	

พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๔๖	ร่างกฎหมายการศึกษาระดับอุดมศึกษาเพื่อรองรับการเปิดเสรีการค้าบริการ	เหตุผล
<p>ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ โดยความเห็นชอบของสภาสถาบัน</p> <p>(๔) แต่งตั้งและถอดถอนอาจารย์ อาจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และเจ้าหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษา</p> <p>(๕) ควบคุมดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของคณาจารย์ ผู้ช่วยอาจารย์ และเจ้าหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน</p> <p>(๖) จัดทำทะเบียนคณาจารย์ประจำ ผู้ช่วยอาจารย์ เจ้าหน้าที่ และนักศึกษาตามแบบที่คณะกรรมการกำหนด</p> <p>(๗) ควบคุมการเงิน การพัสดุ สถานที่ และทรัพย์สินอื่นของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้เป็นไปตามกฎหมาย ข้อกำหนด ระเบียบ ข้อบังคับของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน และมติของสภาสถาบัน</p> <p>(๘) เป็นผู้แทนของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในกิจการทั่วไป</p> <p>(๙) จัดทำรายงานประจำปี งบการเงินประจำปี และรายงานอื่น ๆ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด</p> <p>(๑๐) รักษาวินัยของนักศึกษา</p> <p>(๑๑) ระมัดระวังมิให้มีการดำเนินการอันเป็นภัย อย่างร้ายแรงต่อความมั่นคงหรือความปลอดภัยของประเทศ วัฒนธรรมของชาติ ความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนในบริเวณสถาบันอุดมศึกษาเอกชน</p> <p>(๑๒) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามข้อกำหนด ระเบียบ และข้อบังคับของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน หน้าที่ที่สภาสถาบันมอบหมาย และหน้าที่ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๑๓) ดำเนินกิจกรรมอื่นอันเป็นปกติธุระที่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนพึงกระทำ</p>	<p><u>(๓) ออกระเบียบหรือประกาศเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อกำหนดและข้อบังคับของสภาสถาบัน</u></p> <p>(๔) แต่งตั้งและถอดถอนรองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ โดยความเห็นชอบของสภาสถาบัน</p> <p>(๕) แต่งตั้งและถอดถอนผู้ปฏิบัติงานของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน</p> <p>(๖) ควบคุมดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ปฏิบัติงานของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน</p> <p>(๗) จัดทำทะเบียนผู้ปฏิบัติงาน และนักศึกษาตามแบบที่คณะกรรมการกำหนด</p> <p>(๘) ควบคุมการเงิน การพัสดุ สถานที่ และทรัพย์สินอื่นของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้เป็นไปตามกฎหมาย ข้อกำหนด ระเบียบ ข้อบังคับของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน และมติของสภาสถาบัน</p> <p>(๙) เป็นผู้แทนของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในกิจการทั่วไป</p> <p>(๑๐) จัดทำรายงานประจำปี งบการเงินประจำปี และรายงานอื่น ๆ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด</p> <p>(๑๑) รักษาวินัยของนักศึกษา</p> <p>(๑๒) ระมัดระวังมิให้มีการดำเนินการอันเป็นภัยอย่างร้ายแรงต่อความมั่นคงหรือความปลอดภัยของประเทศ วัฒนธรรมของชาติ ความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชนในบริเวณสถาบันอุดมศึกษาเอกชน</p> <p>(๑๓) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามข้อกำหนด ระเบียบ และข้อบังคับของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน หน้าที่ที่สภาสถาบันมอบหมาย และหน้าที่ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๑๔) ดำเนินกิจการอื่นอันเป็นปกติธุระที่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนพึงกระทำ</p>	

พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๔๖	ร่างกฎหมายการศึกษาระดับอุดมศึกษาเพื่อรองรับการเปิดเสรีการค้าบริการ	เหตุผล
<p>มาตรา ๔๔ เมื่ออธิการบดีพ้นจากตำแหน่ง ให้สภาสถาบันแจ้งให้สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษาทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันพ้นจากตำแหน่ง</p> <p>มาตรา ๔๕ คณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีตำแหน่งทางวิชาการดังต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> (๑) ศาสตราจารย์หรือศาสตราจารย์พิเศษ (๒) รองศาสตราจารย์หรือรองศาสตราจารย์พิเศษ (๓) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ หรือผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ (๔) อาจารย์หรืออาจารย์พิเศษ <p>มาตรา ๔๖ คณาจารย์ประจำต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> (๑) สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า หรือมีความรู้ความชำนาญพิเศษในวิชาใดวิชาหนึ่ง (๒) ไม่เป็นโรคตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา (๓) ไม่มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี (๔) ไม่วิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ (๕) ไม่เคยได้รับโทษจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกเว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ 	<p>มาตรา ๔๒ เมื่ออธิการบดีพ้นจากตำแหน่ง ให้สภาสถาบันแจ้งให้สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษาทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันพ้นจากตำแหน่ง</p> <p>มาตรา ๔๓ คณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีตำแหน่งทางวิชาการดังต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> (๑) ศาสตราจารย์หรือศาสตราจารย์พิเศษ (๒) รองศาสตราจารย์หรือรองศาสตราจารย์พิเศษ (๓) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ หรือผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ (๔) อาจารย์หรืออาจารย์พิเศษ <p>มาตรา ๔๔ คณาจารย์ประจำต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> (๑) สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่า <u>ปริญญาโท</u> หรือเทียบเท่า หรือมีความรู้ความชำนาญพิเศษในวิชาใดวิชาหนึ่ง (๒) ไม่เป็นโรคตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา (๓) ไม่มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี (๔) ไม่วิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ (๕) ไม่เคยได้รับโทษจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกเว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ <p><u>สถาบันอุดมศึกษาเอกชน อาจพิจารณารับผู้สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี หรือเทียบเท่าได้ แต่ต้องพัฒนาให้สำเร็จการศึกษาปริญญาโทภายในระยะเวลาสี่ปี</u></p> <p><u>คณาจารย์ผู้ใดที่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ก่อนที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับซึ่งมีคุณวุฒิต่ำกว่าปริญญาโทและมีอายุเกินกว่า 55 ปี ขึ้นไป การพัฒนาให้เป็นไปตามความสมัครใจของคณาจารย์ผู้นั้น</u></p>	

พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๔๖	ร่างกฎหมายการศึกษาระดับอุดมศึกษาเพื่อรองรับการเปิดเสรีการค้าบริการ	เหตุผล
<p>มาตรา ๔๗ ศาสตราจารย์และศาสตราจารย์พิเศษ จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ</p> <p>รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษนั้น ให้อธิการบดีแต่งตั้งโดยความเห็นชอบของสภาสถาบัน</p> <p>อาจารย์และอาจารย์พิเศษนั้น ให้อธิการบดีแต่งตั้ง</p> <p>ศาสตราจารย์พิเศษ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และอาจารย์พิเศษนั้น ให้แต่งตั้งจากผู้ซึ่งมิได้เป็นคณาจารย์ประจำของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน</p> <p>มาตรา ๔๘ นอกจากคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๖ หลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งคณาจารย์ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ซึ่งหลักเกณฑ์ดังกล่าวต้องไม่ต่ำกว่ามาตรฐานที่คณะกรรมการกำหนด</p> <p>การพ้นจากตำแหน่งคณาจารย์ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน</p> <p>มาตรา ๔๙ ศาสตราจารย์ซึ่งมีความรู้ ความสามารถและความชำนาญเป็นพิเศษ และพ้นจากตำแหน่งไปโดยไม่มีความคิด สภาสถาบันอาจแต่งตั้งให้เป็นศาสตราจารย์เกียรติคุณ ในสาขาวิชาที่ศาสตราจารย์นั้นมีความเชี่ยวชาญเพื่อเป็นเกียรติยศได้</p> <p>คุณสมบัติของผู้ที่จะได้รับการแต่งตั้งให้เป็นศาสตราจารย์เกียรติคุณ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน</p> <p>มาตรา ๕๐ ในกรณีที่ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ หรือแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ ให้ผู้นั้นมีสิทธิใช้ชื่อศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ หรือผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ แล้วแต่กรณี เป็นคำนำหน้านาม</p>	<p>มาตรา ๔๕ ศาสตราจารย์และศาสตราจารย์พิเศษ จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ</p> <p>รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษนั้น ให้อธิการบดีแต่งตั้งโดยความเห็นชอบของสภาสถาบัน</p> <p>อาจารย์และอาจารย์พิเศษนั้น ให้อธิการบดีแต่งตั้ง</p> <p>ศาสตราจารย์พิเศษ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และอาจารย์พิเศษนั้น ให้แต่งตั้งจากผู้ซึ่งมิได้เป็นคณาจารย์ประจำของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน</p> <p>มาตรา ๔๖ นอกจากคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๔ หลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งคณาจารย์ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ซึ่งหลักเกณฑ์ดังกล่าวต้องไม่ต่ำกว่ามาตรฐานที่คณะกรรมการกำหนด</p> <p>การพ้นจากตำแหน่งคณาจารย์ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน</p> <p>มาตรา ๔๗ ศาสตราจารย์ซึ่งมีความรู้ ความสามารถและความชำนาญเป็นพิเศษ และพ้นจากตำแหน่งไปโดยไม่มีความคิด สภาสถาบันอาจแต่งตั้งให้เป็นศาสตราจารย์เกียรติคุณ ในสาขาวิชาที่ศาสตราจารย์นั้นมีความเชี่ยวชาญเพื่อเป็นเกียรติยศได้</p> <p>คุณสมบัติของผู้ที่จะได้รับการแต่งตั้งให้เป็นศาสตราจารย์เกียรติคุณ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน</p> <p>มาตรา ๔๘ ในกรณีที่ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ หรือแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ ให้ผู้นั้นมีสิทธิใช้ชื่อศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ หรือผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ แล้วแต่กรณี เป็นคำนำหน้านาม</p>	

พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๔๖	ร่างกฎหมายการศึกษาระดับอุดมศึกษาเพื่อรองรับการเปิดเสรีการค้าบริการ	เหตุผล
<p>เพื่อแสดงวิสัยทัศน์ที่ได้</p> <p>การใช้คำนำหน้านามตามวรรคหนึ่ง ถ้าใช้อักษรย่อให้ใช้ดังนี้</p> <p>ศาสตราจารย์ ใช้อักษรย่อ ศ.</p> <p>ศาสตราจารย์พิเศษ ใช้อักษรย่อ ศ. (พิเศษ)</p> <p>รองศาสตราจารย์เกียรติคุณ ใช้อักษรย่อ ศ. (เกียรติคุณ)</p> <p>รองศาสตราจารย์ ใช้อักษรย่อ รศ.</p> <p>รองศาสตราจารย์พิเศษ ใช้อักษรย่อ รศ. (พิเศษ)</p> <p>ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ใช้อักษรย่อ ผศ.</p> <p>ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ ใช้อักษรย่อ ผศ. (พิเศษ)</p> <p>มาตรา ๕๑ เมื่ออธิการบดีแต่งตั้งผู้ใดให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ตามมาตรา ๔๕(๒) (๓) ให้อธิการบดีแจ้งให้สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษาทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันแต่งตั้ง</p> <p>มาตรา ๕๒ บุคคลใดจะเป็นคณาจารย์ประจำในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเกินหนึ่งแห่งไม่ได้</p> <p>มาตรา ๕๓ ในกรณีที่มีความจำเป็น สถาบันอุดมศึกษาเอกชนอาจมีผู้ช่วยอาจารย์ได้</p> <p>ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็นผู้ช่วยอาจารย์ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามข้อกำหนดของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน</p> <p style="text-align: center;">หมวด ๔ ปริญญาและเครื่องหมายวิทยฐานะ -----</p> <p>มาตรา ๕๔ ปริญญามีสามชั้น คือ</p> <p>ปริญญาเอก เรียกว่า ดุษฎีบัณฑิต ใช้อักษรย่อ ด.</p> <p>ปริญญาโท เรียกว่า มหาบัณฑิต ใช้อักษรย่อ ม.</p>	<p>เพื่อแสดงวิสัยทัศน์ที่ได้</p> <p>การใช้คำนำหน้านามตามวรรคหนึ่ง ถ้าใช้อักษรย่อให้ใช้ดังนี้</p> <p>ศาสตราจารย์ ใช้อักษรย่อ ศ.</p> <p>ศาสตราจารย์พิเศษ ใช้อักษรย่อ ศ. (พิเศษ)</p> <p>รองศาสตราจารย์กิตติคุณ ใช้อักษรย่อ ศ. (กิตติคุณ)</p> <p>รองศาสตราจารย์ ใช้อักษรย่อ รศ.</p> <p>รองศาสตราจารย์พิเศษ ใช้อักษรย่อ รศ. (พิเศษ)</p> <p>ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ใช้อักษรย่อ ผศ.</p> <p>ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ ใช้อักษรย่อ ผศ. (พิเศษ)</p> <p>มาตรา ๔๕ เมื่ออธิการบดีแต่งตั้งผู้ใดให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ตามมาตรา ๔๓ (๒) (๓) ให้อธิการบดีแจ้งให้สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษาทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันแต่งตั้ง</p> <p>มาตรา ๕๐ บุคคลใดจะเป็นคณาจารย์ประจำในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเกินหนึ่งแห่งไม่ได้</p> <p>มาตรา ๕๑ ในกรณีที่มีความจำเป็น สถาบันอุดมศึกษาเอกชนอาจมีผู้ช่วยอาจารย์ได้</p> <p>ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็นผู้ช่วยอาจารย์ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามข้อกำหนดของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน</p> <p style="text-align: center;">หมวด ๔ ปริญญาและเครื่องหมายวิทยฐานะ -----</p> <p>มาตรา ๕๒ ปริญญามีสามชั้น คือ</p> <p>ปริญญาเอก เรียกว่า ดุษฎีบัณฑิต ใช้อักษรย่อ ด.</p> <p>ปริญญาโท เรียกว่า มหาบัณฑิต ใช้อักษรย่อ ม.</p>	

พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๔๖	ร่างกฎหมายการศึกษาระดับอุดมศึกษาเพื่อรองรับการเปิดเสรีการค้าบริการ	เหตุผล
<p>ปริญญาตรี เรียกว่า บัณฑิต ใช้อักษรย่อ บ.</p> <p>สถาบันอุดมศึกษาเอกชนจะทำการสอนเพื่อให้ปริญญาชั้นใด และในสาขาใดได้เมื่อรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการได้รับรองวิทยฐานะสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้นแล้ว</p> <p>การขอให้รับรองและการรับรองวิทยฐานะสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>มาตรา ๕๕ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนจะให้ประกาศนียบัตร อนุปริญญา ปริญญา หรือ ประกาศนียบัตรบัณฑิต ในสาขาวิชาที่มีการศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนได้ เมื่อรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการได้รับรองมาตรฐานการศึกษาในสาขาวิชาที่มีการสอนนั้น</p> <p>การขอให้รับรองและการรับรองมาตรฐานการศึกษา ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>การกำหนดให้สาขาวิชาใดมีปริญญาชั้นใด และจะให้ใช้อักษรย่อสำหรับสาขาวิชานั้นอย่างไร ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด</p> <p>มาตรา ๕๖ สภาสถาบัน โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ อาจออกข้อบังคับกำหนดให้ผู้สำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาตรีได้รับปริญญาตรีเกียรตินิยม อันดับหนึ่ง หรือปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับสองได้</p> <p>มาตรา ๕๗ สภาสถาบันอาจออกข้อบังคับกำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีประกาศนียบัตร อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรบัณฑิตได้ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ประกาศนียบัตร ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาเฉพาะวิชา</p> <p>(๒) อนุปริญญา ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรในสาขาวิชาใดสาขาวิชาหนึ่งก่อนถึงขั้นได้รับปริญญาตรี หรือผู้ที่สอบไล่ได้ครบทุกลักษณะวิชาตามหลักสูตรปริญญาตรีแต่ได้คะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่าเกณฑ์การสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี แต่ไม่ต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง</p>	<p>ปริญญาตรี เรียกว่า บัณฑิต ใช้อักษรย่อ บ.</p> <p>มาตรา ๕๑ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนจะให้ประกาศนียบัตร อนุปริญญา ปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิต หรือ <u>ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง</u> ในหลักสูตร ที่มีการศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนได้ เมื่อรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการได้รับรองมาตรฐานการศึกษาในหลักสูตรที่มีการสอนนั้น</p> <p>การกำหนดให้หลักสูตรใดมีปริญญาชั้นใด และจะให้ใช้อักษรย่อสำหรับหลักสูตรนั้นอย่างไรให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด</p> <p>มาตรา ๕๔ สภาสถาบันอาจออกข้อบังคับกำหนดให้ผู้สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีได้รับปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับหนึ่ง หรือปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับสอง</p> <p>มาตรา ๕๕ สภาสถาบันอาจออกข้อบังคับกำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีประกาศนียบัตร อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรบัณฑิต หรือ <u>ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง</u> ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ประกาศนียบัตร ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาเฉพาะวิชา</p> <p>(๒) อนุปริญญา ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรในสาขาวิชาใดสาขาวิชาหนึ่งก่อนถึงขั้นได้รับปริญญาตรี หรือ ผู้ที่สอบไล่ได้ครบทุกลักษณะวิชาตามหลักสูตรปริญญาตรีแต่ได้คะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่าเกณฑ์การสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี แต่ไม่ต่ำกว่าเกณฑ์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด</p>	

พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๕๖	ร่างกฎหมายการศึกษาระดับอุดมศึกษาเพื่อรองรับการเปิดเสรีการค้าบริการ	เหตุผล
<p>(๓) ประกาศนียบัตรบัณฑิต ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาใดสาขาวิชาหนึ่ง ภายหลังจากที่ได้ปริญญาแล้ว</p> <p>มาตรา ๕๘ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีอำนาจให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์แก่บุคคลซึ่งสภาสถาบันเห็นว่าทรงคุณวุฒิสมควรแก่ปริญญานั้น ๆ แต่จะให้ปริญญาดังกล่าวแก่กรรมการสภาสถาบัน คณาจารย์ประจำหรือเจ้าหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไม่ได้</p> <p>ชั้น สาขาของปริญญา และหลักเกณฑ์การให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>มาตรา ๕๙ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนอาจกำหนดให้มีครูวิทยฐานะและเต็มวิทยฐานะเป็นเครื่องหมายแสดงวิทยฐานะของผู้ได้รับประกาศนียบัตร อนุปริญญา ปริญญา และประกาศนียบัตรบัณฑิต และอาจกำหนดให้มีครูประจำตำแหน่งกรรมการสภาสถาบัน ครูประจำตำแหน่งผู้บริหาร และครูประจำตำแหน่ง คณาจารย์ประจำของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนได้</p> <p>การกำหนดลักษณะ ชนิด ประเภท และส่วนประกอบของครูวิทยฐานะและเต็มวิทยฐานะ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>การกำหนดลักษณะ ชนิด ประเภท และส่วนประกอบของครูประจำตำแหน่ง ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน</p> <p>ครูวิทยฐานะ เต็มวิทยฐานะ และครูประจำตำแหน่งจะใช้ในโอกาสใดโดยมีเงื่อนไขอย่างไร ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน</p>	<p>(๓) ประกาศนียบัตรบัณฑิต ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรใดหลักสูตรหนึ่ง ภายหลังจากที่ได้ปริญญาแล้ว</p> <p>ชั้น สาขาของปริญญา และหลักเกณฑ์การให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์ ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด</p> <p>มาตรา ๕๖ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีอำนาจให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์แก่บุคคลซึ่งสภาสถาบันเห็นว่าทรงคุณวุฒิสมควรแก่ปริญญานั้น ๆ แต่จะให้ปริญญาดังกล่าวแก่กรรมการสภาสถาบัน คณาจารย์ประจำหรือเจ้าหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไม่ได้</p> <p>ชั้น สาขาของปริญญา และหลักเกณฑ์การให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>มาตรา ๕๗ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนอาจกำหนดให้มีครูวิทยฐานะและเต็มวิทยฐานะเป็นเครื่องหมายแสดงวิทยฐานะของผู้ได้รับประกาศนียบัตร อนุปริญญา ปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิต และประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง และอาจกำหนดให้มีครูประจำตำแหน่งกรรมการสภาสถาบัน ครูประจำตำแหน่งผู้บริหาร และครูประจำตำแหน่ง คณาจารย์ประจำของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนได้</p> <p>การกำหนดลักษณะ ชนิด ประเภท และส่วนประกอบของครูวิทยฐานะ และเต็มวิทยฐานะ ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด</p> <p>การกำหนดลักษณะ ชนิด ประเภท และส่วนประกอบของครูประจำตำแหน่ง ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน</p> <p>ครูวิทยฐานะ เต็มวิทยฐานะ และครูประจำตำแหน่งจะใช้ในโอกาสใดโดยมีเงื่อนไขอย่างไร ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน</p>	

พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๔๖	ร่างกฎหมายการศึกษาระดับอุดมศึกษาเพื่อรองรับการเปิดเสรีการค้าบริการ	เหตุผล
<p style="text-align: center;">หมวด ๕ ทรัพย์สินและการบัญชี -----</p> <p>มาตรา ๖๐ ทูนของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนประกอบด้วยเงินและทรัพย์สินตามที่ระบุไว้ในข้อกำหนดเมื่อจัดตั้ง รวมทั้งเงินและทรัพย์สินอื่นที่ได้มาในภายหลัง</p> <p>ที่มาของทูนของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามวรรคหนึ่ง ได้แก่</p> <p>(๑) ทูนจากผู้รับใบอนุญาต ซึ่งประกอบด้วย เงินและทรัพย์สินอื่นที่ระบุในข้อกำหนดเมื่อจัดตั้งและที่จัดหาเพิ่มเติมในภายหลัง</p> <p>(๒) ทูนจากการได้รับบริจาค ซึ่งประกอบด้วยเงินและทรัพย์สินอื่นที่มีผู้บริจาคหรืออุทิศให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนโดยระบุเงื่อนไขให้ใช้ได้เฉพาะแต่ดอกผล</p> <p>(๓) ทูนสะสม ซึ่งประกอบด้วยเงิน และทรัพย์สินอื่นที่ได้มาจากผลดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ผ่านมา</p> <p>มาตรา ๖๑ ให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนจัดสรรทูนของสถาบันเป็นกองทุนประเภทต่างๆ ที่มีลักษณะและวัตถุประสงค์ต่อไปนี้</p> <p>(๑) กองทุนทั่วไป ได้แก่ เงินและทรัพย์สินอื่นที่จัดสรรไว้เพื่อใช้ในการดำเนินงานทั่วไปของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน</p> <p>(๒) กองทุนทรัพย์สินถาวร ได้แก่ทรัพย์สินถาวรทุกประเภทที่ใช้ในการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเป็นส่วนรวม รวมทั้งเงินที่จัดสรรไว้เพื่อจัดหาเพิ่มเติม ก่อสร้างและดัดแปลงทรัพย์สินถาวรของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้ดีขึ้น แต่ไม่รวมถึงทรัพย์สินถาวรที่เป็นของกองทุนอื่นโดยเฉพาะ</p> <p>(๓) กองทุนวิจัย ได้แก่ เงินและทรัพย์สินอื่นที่จัดสรรไว้เพื่อใช้ในการค้นคว้าหาความรู้ความก้าวหน้าทางวิชาการ การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิจัยรวมทั้งการคิดค้นสิ่งประดิษฐ์</p>	<p style="text-align: center;">หมวด ๕ ทรัพย์สินและการบัญชี -----</p> <p>มาตรา ๕๘ ทูนของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนประกอบด้วยเงินและทรัพย์สินตามที่ระบุไว้ในข้อกำหนดเมื่อจัดตั้ง รวมทั้งเงินและทรัพย์สินอื่นที่ได้มาในภายหลัง</p> <p>ที่มาของทูนของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามวรรคหนึ่ง ได้แก่</p> <p>(๑) ทูนจากผู้รับใบอนุญาต ซึ่งประกอบด้วย เงินและทรัพย์สินอื่นที่ระบุในข้อกำหนดเมื่อจัดตั้งและที่จัดหาเพิ่มเติมในภายหลัง</p> <p>(๒) ทูนจากการได้รับบริจาค ซึ่งประกอบด้วยเงินและทรัพย์สินอื่นที่มีผู้บริจาคหรืออุทิศให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนโดยระบุเงื่อนไขให้ใช้ได้เฉพาะแต่ดอกผล</p> <p>(๓) ทูนสะสม ซึ่งประกอบด้วยเงิน และทรัพย์สินอื่นที่ได้มาจากผลดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ผ่านมา</p> <p>มาตรา ๕๙ ให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนจัดสรรทูนของสถาบันเป็นกองทุนประเภทต่างๆ ที่มีลักษณะและวัตถุประสงค์ต่อไปนี้</p> <p>(๑) กองทุนทั่วไป ได้แก่ เงินและทรัพย์สินอื่นที่จัดสรรไว้เพื่อใช้ในการดำเนินงานทั่วไปของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน</p> <p>(๒) กองทุนทรัพย์สินถาวร ได้แก่ทรัพย์สินถาวรทุกประเภทที่ใช้ในการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเป็นส่วนรวม รวมทั้งเงินที่จัดสรรไว้เพื่อจัดหาเพิ่มเติม ก่อสร้างและดัดแปลงทรัพย์สินถาวรของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้ดีขึ้น แต่ไม่รวมถึงทรัพย์สินถาวรที่เป็นของกองทุนอื่นโดยเฉพาะ</p> <p>(๓) กองทุนวิจัย ได้แก่ เงินและทรัพย์สินอื่นที่จัดสรรไว้เพื่อใช้ในการค้นคว้าหาความรู้ความก้าวหน้าทางวิชาการ การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิจัยรวมทั้งการคิดค้นสิ่งประดิษฐ์</p>	

พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๔๖	ร่างกฎหมายการศึกษาระดับอุดมศึกษาเพื่อรองรับการเปิดเสรีการค้าบริการ	เหตุผล
<p>(๔) กองทุนห้องสมุดและเทคโนโลยี ได้แก่ เงินและทรัพย์สินอื่นที่จัดสรรไว้เพื่อให้ซื้อหนังสือ วารสาร สื่อการศึกษา อุปกรณ์ เครื่องมือ เทคโนโลยี และทรัพย์สินอื่นที่ใช้ในห้องสมุด</p> <p>(๕) กองทุนพัฒนาบุคลากร ได้แก่ เงินและทรัพย์สินอื่นที่จัดสรรไว้เพื่อใช้ในการให้ทุนการศึกษาและการฝึกอบรมแก่คณาจารย์และเจ้าหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ทั้งนี้ตามข้อกำหนดของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน</p> <p>(๖) กองทุนสงเคราะห์ ได้แก่ เงินและทรัพย์สินอื่นที่จัดสรรไว้เพื่อใช้ในการให้ทุนแก่นักศึกษาและการสงเคราะห์อื่นที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษา การให้สวัสดิการแก่คณาจารย์ประจำและเจ้าหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนและการสงเคราะห์อื่นๆ ทั้งนี้ตามข้อกำหนดของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน</p> <p>(๗) กองทุนคณาจารย์หรือกองทุนอื่น ได้แก่เงินและทรัพย์สินอื่นที่จัดสรรไว้เพื่อใช้ในวัตถุประสงค์อื่นตามที่สภาสถาบันกำหนดตามความจำเป็นและเหมาะสม</p> <p>การบริหารกองทุนแต่ละประเภทนั้น ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน</p> <p>มาตรา ๖๒ รายได้ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน มีดังนี้</p> <p>(๑) เงินผลประโยชน์ ค่าเล่าเรียน ค่าบำรุง ค่าธรรมเนียม ค่าปรับ และค่าบริการต่างๆ ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน</p> <p>(๒) เงินและทรัพย์สินอื่นที่มีผู้บริจาคให้แก่สถาบันอุดมศึกษาเอกชน โดยไม่มีเงื่อนไขที่ระบุให้ใช้ได้เฉพาะแต่คอกผล</p> <p>(๓) เงินอุดหนุนจากรัฐ</p> <p>(๔) รายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้จากการลงทุนและจากทรัพย์สินของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน</p> <p>(๕) รายได้และผลประโยชน์อย่างอื่น</p>	<p>(๔) กองทุนห้องสมุดและเทคโนโลยี ได้แก่ เงินและทรัพย์สินอื่นที่จัดสรรไว้เพื่อให้ซื้อหนังสือ วารสาร สื่อการศึกษา อุปกรณ์ เครื่องมือ เทคโนโลยี และทรัพย์สินอื่นที่ใช้ในห้องสมุด</p> <p>(๕) กองทุนพัฒนาบุคลากร ได้แก่ เงินและทรัพย์สินอื่นที่จัดสรรไว้เพื่อใช้ในการให้ทุนการศึกษาและการฝึกอบรมแก่คณาจารย์และเจ้าหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ทั้งนี้ตามข้อกำหนดของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน</p> <p>(๖) กองทุนสงเคราะห์ ได้แก่ เงินและทรัพย์สินอื่นที่จัดสรรไว้เพื่อใช้ในการให้ทุนแก่นักศึกษาและการสงเคราะห์อื่นที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษา การให้สวัสดิการแก่คณาจารย์ประจำและเจ้าหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนและการสงเคราะห์อื่นๆ ทั้งนี้ตามข้อกำหนดของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน</p> <p>(๗) กองทุนคณาจารย์หรือกองทุนอื่น ได้แก่เงินและทรัพย์สินอื่นที่จัดสรรไว้เพื่อใช้ในวัตถุประสงค์อื่นตามที่สภาสถาบันกำหนดตามความจำเป็นและเหมาะสม</p> <p>การบริหารกองทุนแต่ละประเภทนั้น ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน</p> <p>มาตรา ๖๐ รายได้ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน มีดังนี้</p> <p>(๑) เงินผลประโยชน์ ค่าเล่าเรียน ค่าบำรุง ค่าธรรมเนียม ค่าปรับ และค่าบริการต่างๆ ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน</p> <p>(๒) เงินและทรัพย์สินอื่นที่มีผู้บริจาคให้แก่สถาบันอุดมศึกษาเอกชน โดยไม่มีเงื่อนไขที่ระบุให้ใช้ได้เฉพาะแต่คอกผล</p> <p>(๓) เงินอุดหนุนจากรัฐ</p> <p>(๔) รายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้จากการลงทุนและจากทรัพย์สินของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน</p> <p>(๕) รายได้และผลประโยชน์อย่างอื่น</p>	

พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๔๖	ร่างกฎหมายการศึกษาระดับอุดมศึกษาเพื่อรองรับการเปิดเสรีการค้าบริการ	เหตุผล
<p>รายได้ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้ถือเป็นรายได้ของกองทุนทั่วไป นอกจากรายได้ที่เกิดจากกองทุนใด โดยเฉพาะให้ถือเป็นรายได้ของกองทุนนั้น</p> <p>รายได้จากการบริจาคเงินเกินกว่าจำนวนที่คณะกรรมการกำหนด สถาบันอุดมศึกษาเอกชนต้องจัดทำแผนการใช้จ่ายและบันทึกบัญชีตามแผนการใช้จ่ายเงินดังกล่าวเป็นรายปี สำหรับเงินส่วนที่เหลือเมื่อสิ้นปีให้กันไว้จ่ายในงวดต่อไป</p> <p>มาตรา ๖๓ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนต้องดำเนินการเกี่ยวกับบรรดารายได้และทรัพย์สินของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในมาตรา ๘ และตามวัตถุประสงค์ที่ผู้บริจาคเงินหรือทรัพย์สินให้แก่ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนกำหนดไว้</p> <p>มาตรา ๖๔ ทุกต้นปีการศึกษา สถาบันอุดมศึกษาเอกชนต้องจัดให้มีเงินในกองทุนประเภทต่างๆ เป็นจำนวนเพียงพอที่จะดำเนินงานได้ ถ้ากองทุนใดมีจำนวนเงินไม่เพียงพอให้ออนเงินในกองทุนทั่วไปไปให้มีจำนวนเพียงพอ</p> <p>ในกรณีที่เงินในกองทุนทั่วไปมีจำนวนไม่เพียงพอที่จะดำเนินการตามวรรคหนึ่งได้ ผู้รับใบอนุญาตต้องจัดหาเพิ่มเติมให้เพียงพอแก่การดำเนินงาน</p> <p>มาตรา ๖๕ ให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนจัดทำบัญชีตามหลักการบัญชีสากลและตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด</p> <p>มาตรา ๖๖ เมื่อปรากฏว่ากองทุนทั่วไปมีรายได้สูงกว่าค่าใช้จ่ายประจำปีให้อธิการบดีเสนอสภาสถาบันดำเนินการดังนี้</p> <p>(๑) ให้นำเงินรายได้ส่วนที่สูงกว่าค่าใช้จ่ายประจำปีในกองทุนทั่วไปไปชดใช้กองทุนอื่นใดที่มียอดคิดลบก่อน</p> <p>(๒) ให้จัดสรรเงินส่วนที่เหลือจากที่โอนไปตาม (๑) ให้กองทุนประเภทต่างๆ รวมกันไม่น้อยกว่าร้อยละหกสิบ และจัดสรรผลประโยชน์ให้ผู้รับใบอนุญาตไม่เกินร้อยละสามสิบ โดยให้มียอดคงเหลืออยู่เป็นทุนดำเนินงาน</p>	<p>รายได้ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้ถือเป็นรายได้ของกองทุนทั่วไป นอกจากรายได้ที่เกิดจากกองทุนใด โดยเฉพาะให้ถือเป็นรายได้ของกองทุนนั้น</p> <p>รายได้จากการบริจาคเงินเกินกว่าจำนวนที่คณะกรรมการกำหนด สถาบันอุดมศึกษาเอกชนต้องจัดทำแผนการใช้จ่ายและบันทึกบัญชีตามแผนการใช้จ่ายเงินดังกล่าวเป็นรายปี สำหรับเงินส่วนที่เหลือเมื่อสิ้นปีให้กันไว้จ่ายในงวดต่อไป</p> <p>มาตรา ๖๑ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนต้องดำเนินการเกี่ยวกับบรรดารายได้และทรัพย์สินของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในมาตรา ๘ และตามวัตถุประสงค์ที่ผู้บริจาคเงินหรือทรัพย์สินให้แก่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนกำหนดไว้</p> <p>มาตรา ๖๒ ทุกต้นปีการศึกษา สถาบันอุดมศึกษาเอกชนต้องจัดให้มีเงินในกองทุนประเภทต่างๆ เป็นจำนวนเพียงพอที่จะดำเนินงานได้ ถ้ากองทุนใดมีจำนวนเงินไม่เพียงพอให้ออนเงินในกองทุนทั่วไปไปให้มีจำนวนเพียงพอ</p> <p>ในกรณีที่เงินในกองทุนทั่วไปมีจำนวนไม่เพียงพอที่จะดำเนินการตามวรรคหนึ่งได้ ผู้รับใบอนุญาตต้องจัดหาเพิ่มเติมให้เพียงพอแก่การดำเนินงาน</p> <p>มาตรา ๖๓ ให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนจัดทำบัญชีตามหลักการบัญชีสากลและตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด</p> <p>มาตรา ๖๔ เมื่อปรากฏว่ากองทุนทั่วไปมีรายได้สูงกว่าค่าใช้จ่ายประจำปีให้อธิการบดีเสนอสภาสถาบันดำเนินการดังนี้</p> <p>(๑) ให้นำเงินรายได้ส่วนที่สูงกว่าค่าใช้จ่ายประจำปีในกองทุนทั่วไปไปชดใช้กองทุนอื่นใดที่มียอดคิดลบก่อน</p> <p>(๒) ให้จัดสรรเงินส่วนที่เหลือจากที่โอนไปตาม (๑) ให้กองทุนประเภทต่างๆ รวมกันไม่น้อยกว่าร้อยละหกสิบ และจัดสรรผลประโยชน์ให้ผู้รับใบอนุญาตไม่เกินร้อยละสามสิบ โดยให้มียอดคงเหลืออยู่เป็นทุนดำเนินงาน</p>	

พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๔๖	ร่างกฎหมายการศึกษาระดับอุดมศึกษาเพื่อรองรับการเปิดเสรีการค้าบริการ	เหตุผล
<p>งานของกองทุนทั่วไปไม่น้อยกว่าร้อยละสิบ</p> <p>มาตรา ๖๗ ให้อธิการบดีเป็นผู้รับผิดชอบในการจัดทำงบการเงินประจำปีให้ผู้สอบบัญชีตรวจสอบ และเมื่อผู้สอบบัญชีตรวจสอบแล้วให้อธิการบดีนำเสนอต่อสภาสถาบัน</p> <p>เมื่อสภาสถาบันได้อนุมัติงบการเงินประจำปีแล้ว ให้อธิการบดีส่งงบการเงินพร้อมรายงานการสอบบัญชีไปยังสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ภายในกำหนดหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับตั้งแต่วันสิ้นรอบระยะเวลาบัญชี</p> <p>มาตรา ๖๘ ให้สภาสถาบันแต่งตั้งผู้สอบบัญชีรับอนุญาตเป็นผู้สอบบัญชีสถาบันอุดมศึกษาเอกชนประจำปีทุกปี</p> <p>มาตรา ๖๙ ให้ผู้สอบบัญชีสถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีอำนาจตรวจสอบบัญชีเอกสารและหลักฐานต่างๆ ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เพื่อการนี้ให้มีอำนาจสอบถามกรรมการสภาสถาบัน อธิการบดี หรือเจ้าหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนและเรียกให้บุคคลดังกล่าวส่งสมุดบัญชี เอกสารหลักฐานต่างๆ ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเพิ่มเติมได้ตามความจำเป็น</p> <p style="text-align: center;">หมวด ๖ การอุดหนุน และการส่งเสริม -----</p> <p>มาตรา ๗๐ ให้รัฐอุดหนุนและส่งเสริมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ให้ข้าราชการ และพนักงานของรัฐ ไปปฏิบัติงานในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน โดยให้ได้รับเงินเดือนและค่าตอบแทนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด</p> <p>(๒) จัดตั้งกองทุนเพื่อพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในด้านต่างๆ</p>	<p>ของกองทุนทั่วไปไม่น้อยกว่าร้อยละสิบ</p> <p>มาตรา ๖๕ ให้อธิการบดีเป็นผู้รับผิดชอบในการจัดทำงบการเงินประจำปีให้ผู้สอบบัญชีตรวจสอบ และเมื่อผู้สอบบัญชีตรวจสอบแล้วให้อธิการบดีนำเสนอต่อสภาสถาบัน</p> <p>เมื่อสภาสถาบันได้อนุมัติงบการเงินประจำปีแล้ว ให้อธิการบดีส่งงบการเงินพร้อมรายงานการสอบบัญชีไปยังสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ภายในกำหนดหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับตั้งแต่วันสิ้นรอบระยะเวลาบัญชี</p> <p>มาตรา ๖๖ ให้สภาสถาบันแต่งตั้งผู้สอบบัญชีรับอนุญาตเป็นผู้สอบบัญชีสถาบันอุดมศึกษาเอกชนประจำปีทุกปี</p> <p>มาตรา ๖๗ ให้ผู้สอบบัญชีสถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีอำนาจตรวจสอบบัญชีเอกสารและหลักฐานต่างๆ ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เพื่อการนี้ให้มีอำนาจสอบถามกรรมการสภาสถาบัน อธิการบดี หรือเจ้าหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนและเรียกให้บุคคลดังกล่าวส่งสมุดบัญชี เอกสารหลักฐานต่างๆ ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเพิ่มเติมได้ตามความจำเป็น</p> <p style="text-align: center;">หมวด ๖ การอุดหนุน และการส่งเสริม -----</p> <p>มาตรา ๖๘ ให้รัฐอุดหนุนและส่งเสริมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) <u>ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนและร่วมมือทางวิชาการกับสถาบันอุดมศึกษาอื่น</u></p> <p>(๒) จัดตั้งกองทุนเพื่อพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในด้านต่างๆ</p> <p>(๓) ยกเว้นอากรขาเข้าสินค้าประเภทวัตถุดิบและอุปกรณ์ที่ใช้ในการศึกษา และการวิจัยโดยการรับรองของคณะกรรมการ ทั้งนี้ตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากร</p> <p>(๔) ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการใช้ทรัพยากรร่วมกันระหว่างสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชน</p>	

พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๔๖	ร่างกฎหมายการศึกษาระดับอุดมศึกษาเพื่อรองรับการเปิดเสรีการค้าบริการ	เหตุผล
<p>(๓) ยกเว้นอากรขาเข้าสินค้าประเภทครุภัณฑ์และอุปกรณ์ที่ใช้ในการศึกษาและการวิจัยโดยรับรองของคณะกรรมการ ทั้งนี้ตามที่กำหนดในกกหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากร</p> <p>(๔) ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการใช้ทรัพยากรร่วมกันระหว่างสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชน</p> <p style="text-align: center;">หมวด ๗ การกำกับและควบคุม -----</p> <p>มาตรา ๗๑ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนหรือสถานที่ใดซึ่งมีหลักฐานว่าได้มีการจัดการศึกษาระดับปริญญา โดยไม่ต้องได้รับอนุญาตในระหว่างเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่งให้ผู้ซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวก หรือให้คำชี้แจงแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามสมควร</p> <p>มาตรา ๗๒ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา</p> <p>มาตรา ๗๓ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวแก่บุคคลที่เกี่ยวข้อง</p> <p>บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด</p> <p>มาตรา ๗๔ การกระทำดังต่อไปนี้ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ</p> <p>(๑) การรับความช่วยเหลือทางการเงิน อุปกรณ์การศึกษา หรือประโยชน์อื่น</p>	<p style="text-align: center;">หมวด ๗ การกำกับและควบคุม -----</p> <p>มาตรา ๖๕ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนหรือสถานที่ใดซึ่งมีหลักฐานว่าได้มีการจัดการศึกษาระดับปริญญา โดยไม่ต้องได้รับอนุญาตในระหว่างเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่งให้ผู้ซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวก หรือให้คำชี้แจงแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามสมควร</p> <p>มาตรา ๗๐ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา</p> <p>มาตรา ๗๑ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวแก่บุคคลที่เกี่ยวข้อง</p> <p>บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด</p> <p>มาตรา ๗๒ การกระทำดังต่อไปนี้ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ</p> <p>(๑) การรับความช่วยเหลือทางการเงิน อุปกรณ์การศึกษา หรือประโยชน์อื่น</p>	

พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๔๖	ร่างกฎหมายการศึกษาระดับอุดมศึกษาเพื่อรองรับการเปิดเสรีการค้าบริการ	เหตุผล
<p>ใดจากบุคคลใดเป็นจำนวนเงินหรือมูลค่าเกินกว่าที่คณะกรรมการกำหนด</p> <p>(๒) การกู้เงินครั้งเดียวหรือหลายครั้งรวมกันเกินร้อยละสิบห้าของมูลค่าของทรัพย์สินที่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีอยู่ขณะนั้น ทั้งนี้ หนี้สินสะสมต้องไม่เกินมูลค่าแห่งทรัพย์สิน</p> <p>(๓) การเช่าทรัพย์สินที่มีค่าเช่าเกินกว่าที่คณะกรรมการกำหนด</p> <p>(๔) การซื้อ การเช่าซื้อ หรือการจำหน่ายทรัพย์สินที่มีมูลค่าเกินกว่าที่คณะกรรมการกำหนด</p> <p>(๕) การก่อให้เกิดภาระผูกพันแก่ที่ดินและสิ่งก่อสร้างตามที่คณะกรรมการกำหนด</p> <p>มาตรา ๑๕ ห้ามมิให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนรับเงิน ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากบุคคลใด ซึ่งการรับนั้นอาจเป็นภัยต่อความมั่นคงหรือความปลอดภัยของประเทศหรือขัดต่อวัฒนธรรมของชาติ หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน</p> <p>มาตรา ๑๖ ในกรณีที่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนต้องหยุดสอนติดต่อกันเกินกว่าสามวันนอกจากการหยุดตามปกติ อธิการบดีต้องแจ้งเป็นหนังสือให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาทราบภายในสามวันนับตั้งแต่วันหยุดสอน</p> <p>มาตรา ๑๗ ในกรณีที่คณาจารย์ประจำในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนใดพ้นสภาพจากการเป็นคณาจารย์ประจำ ให้อธิการบดีแจ้งให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาทราบภายในสามสิบวันนับตั้งแต่วันที่คณาจารย์ประจำผู้นั้นพ้นสภาพ</p> <p>มาตรา ๑๘ ในกรณีที่ปรากฏว่าอาคาร สถานที่ หรือบริเวณที่ตั้งของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีสภาพขัดต่อสุขลักษณะหรืออนามัย ไม่มั่นคง หรือมีเหตุอื่นอันอาจเป็นอันตรายแก่นักศึกษา ให้รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งเป็นหนังสือให้อธิการบดีดำเนินการแก้ไขปรับปรุงให้เสร็จภายในกำหนดเวลาอันสมควรหรือเมื่อเห็นเป็นการประจำจะสั่งให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนหยุดสอนในระหว่างเวลาที่ดำเนินการแก้ไขปรับปรุงหรือจนกว่าจะเห็นว่าเหตุที่</p>	<p>ใดจากบุคคลใดเป็นจำนวนเงินหรือมูลค่าเกินกว่าที่คณะกรรมการกำหนด</p> <p>(๒) การกู้เงินครั้งเดียวหรือหลายครั้งรวมกันเกินร้อยละสิบห้าของมูลค่าของทรัพย์สินที่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีอยู่ขณะนั้น ทั้งนี้ หนี้สินสะสมต้องไม่เกินมูลค่าแห่งทรัพย์สิน</p> <p>(๓) การเช่าทรัพย์สินที่มีค่าเช่าเกินกว่าที่คณะกรรมการกำหนด</p> <p>(๔) การซื้อ การเช่าซื้อ หรือการจำหน่ายทรัพย์สินที่มีมูลค่าเกินกว่าที่คณะกรรมการกำหนด</p> <p>(๕) การก่อให้เกิดภาระผูกพันแก่ที่ดินและสิ่งก่อสร้างตามที่คณะกรรมการกำหนด</p> <p>มาตรา ๑๓ ห้ามมิให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนรับเงิน ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากบุคคลใด ซึ่งการรับนั้นอาจเป็นภัยต่อความมั่นคงหรือความปลอดภัยของประเทศหรือขัดต่อวัฒนธรรมของชาติ หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน</p> <p>มาตรา ๑๔ ในกรณีที่คณาจารย์ประจำในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนใดพ้นสภาพจากการเป็นคณาจารย์ประจำ ให้อธิการบดีแจ้งให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาทราบภายในสามสิบวันนับตั้งแต่วันที่คณาจารย์ประจำผู้นั้นพ้นสภาพ</p> <p>มาตรา ๑๕ ในกรณีที่ปรากฏว่าอาคาร สถานที่ หรือบริเวณที่ตั้งของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีสภาพขัดต่อสุขลักษณะหรืออนามัย ไม่มั่นคง หรือมีเหตุอื่นอันอาจเป็นอันตรายแก่นักศึกษา ให้รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งเป็นหนังสือให้อธิการบดีดำเนินการแก้ไขปรับปรุงให้เสร็จภายในกำหนดเวลาอันสมควรหรือเมื่อเห็นเป็นการประจำจะสั่งให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนหยุดสอนในระหว่างเวลาที่ดำเนินการแก้ไขปรับปรุงหรือจนกว่าจะเห็นว่าเหตุที่สั่งให้หยุดสอนนั้น ได้ผ่าน</p>	<p>- ยกเลิกความในมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ.๒๕๔๖</p>

พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๔๖	ร่างกฎหมายการศึกษาระดับอุดมศึกษาเพื่อรองรับการเปิดเสรีการค้าบริการ	เหตุผล
<p>สั่งให้หยุดสอนนั้นได้ผ่านพ้นไปแล้วก็ได้</p> <p>มาตรา ๗๕ ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาต กรรมการสภาสถาบัน อธิการบดี คณาจารย์ หรือเจ้าหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนใช้หรือยอมให้ผู้อื่นใช้</p> <p>(๑) ชื่อ ตรา สัญลักษณ์หรือเครื่องหมายของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนอกเหนือไปจากที่ระบุไว้ในข้อบังคับของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน</p> <p>(๒) สถานที่เพื่อการอันมิชอบด้วยกฎหมายหรือขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือการอันไม่ควรแก่กิจกรรมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน</p> <p>มาตรา ๘๐ เมื่อปรากฏว่าสถาบันอุดมศึกษาเอกชนใดไม่ดำเนินการในสิ่งที่จำเป็นต่อการจัดการศึกษาตามโครงการที่ได้รับใบอนุญาตภายในกำหนดหนึ่งปี นับตั้งแต่วันที่ได้รับอนุญาต หรือไม่ขอรับความเห็นชอบจากคณะกรรมการในการเปิดดำเนินการในสาขาวิชาใดก็ตาม โครงการที่ได้รับใบอนุญาตภายในกำหนดสามปีนับตั้งแต่วันที่ได้รับใบอนุญาต ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการเพิกถอนใบอนุญาตนั้น</p> <p>มาตรา ๘๑ เมื่อปรากฏว่าสถาบันอุดมศึกษาเอกชนใดได้รับความเห็นชอบให้เปิดดำเนินการในสาขาวิชาใดตามมาตรา ๑๘ แล้วสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้นไม่ดำเนินการภายในกำหนดหนึ่งปีนับตั้งแต่วันที่ได้รับความเห็นชอบให้เปิดดำเนินการในสาขาวิชานั้น ให้ถือว่า การเห็นชอบให้เปิดดำเนินการสาขาวิชานั้นเป็นอันสิ้นสุดลง</p> <p>มาตรา ๘๒ การโฆษณาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนต้องไม่ใช่ข้อความอันเป็นเท็จหรือไม่ตรงกับข้อเท็จจริงที่ได้รับใบอนุญาตหรือตรงตามข้อกำหนดหรือเป็นข้อความที่อาจก่อให้เกิดผลเสียต่อสังคมเป็น ส่วนรวม</p> <p>ข้อความตามวรรคหนึ่งหมายความว่ารวมถึงการกระทำที่ปรากฏด้วยตัวอักษร ภาพ ภาพยนตร์ เสียง แสง เครื่องหมายหรือการกระทำอย่างใด ๆ ที่ทำให้บุคคลทั่วไปสามารถเข้าใจความหมายได้</p>	<p>ผ่านไปแล้วก็ได้</p> <p>มาตรา ๗๖ ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาต กรรมการสภาสถาบัน อธิการบดี คณาจารย์ หรือเจ้าหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนใช้หรือยอมให้ผู้อื่นใช้</p> <p>(๑) ชื่อ ตรา สัญลักษณ์หรือเครื่องหมายของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนอกเหนือไปจากที่ระบุไว้ในข้อบังคับของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน</p> <p>(๒) สถานที่เพื่อการอันมิชอบด้วยกฎหมายหรือขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือการอันไม่ควรแก่กิจกรรมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน</p> <p>มาตรา ๗๗ การโฆษณาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนต้องไม่ใช่ข้อความอันเป็นเท็จหรือไม่ตรงกับข้อเท็จจริงตามที่ได้รับอนุญาต หรือไม่ตรงกับข้อกำหนดหรือเป็นข้อความที่ไม่เป็นธรรมต่อบุคคลทั่วไปหรือเป็นข้อความที่อาจก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในสาระสำคัญเกี่ยวกับกิจการของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนต่อบุคคลอื่น หรือเป็นข้อความที่อาจก่อให้เกิดผลเสียต่อสังคมเป็นส่วนรวม</p> <p>ข้อความตามวรรคหนึ่ง หมายรวมถึง การกระทำที่ปรากฏด้วยตัวอักษร ภาพ ภาพยนตร์ แสง เสียง เครื่องหมาย หรือการกระทำอย่างใด ๆ ที่ทำให้</p>	<p>- ยกเลิกความในมาตรา ๗๖ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๖</p> <p>- ยกเลิกความในมาตรา ๘๐ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๔๖</p> <p>- ยกเลิกความในมาตรา ๘๑ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๔๖</p>

พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๔๖	ร่างกฎหมายการศึกษาระดับอุดมศึกษาเพื่อรองรับการเปิดเสรีการค้าบริการ	เหตุผล
<p>มาตรา ๘๓ ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นว่าการโฆษณาใดฝ่าฝืนมาตรา ๘๒ ให้คณะกรรมการมีอำนาจออกคำสั่งอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ให้แก้ไขข้อความหรือวิธีการในการโฆษณา</p> <p>(๒) ห้ามการใช้ข้อความบางอย่างที่ปรากฏในการโฆษณา</p> <p>(๓) ห้ามการโฆษณาหรือห้ามใช้วิธีการนั้นในการโฆษณา</p> <p>(๔) ให้โฆษณาเพื่อแก้ไขความเข้าใจผิดของ</p> <p>ประชาชนที่อาจเกิดขึ้นแล้วตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด</p> <p>ในกรณีที่สถาบันอุดมศึกษาใดไม่ดำเนินการตามคำสั่งของคณะกรรมการหรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการมีอำนาจเพิกถอนใบอนุญาตนั้น ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงความร้ายแรงแห่งพฤติกรรมที่กระทำผิด</p> <p>มาตรา ๘๔ เมื่อปรากฏว่าสถาบันอุดมศึกษาเอกชนใดได้รับความเห็นชอบให้เปิดดำเนินการในสาขาวิชาใดแล้ว สถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้นไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด หรือไม่ใช่คำว่ามีมหาวิทยาลัย สถาบัน หรือวิทยาลัย เป็นอักษรไทยนำหน้าชื่อสถาบันอุดมศึกษาเอกชน หรือใช้ชื่อสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเป็นตัวอักษรต่างประเทศโดยไม่ได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรี หรือการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้นเชื่อมลงจากมาตรฐานการศึกษาที่รับรองไว้ ให้คณะกรรมการมีอำนาจออกคำสั่งอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างดังต่อไปนี้</p> <p>๑. ให้แก้ไขสิ่งต่างๆ ตามที่แจ้งไปภายในระยะเวลาที่กำหนด</p> <p>๒. ให้กระทำการหรือยุติการกระทำใด</p> <p>๓. ให้ชดใช้ความเสียหายที่เกิดขึ้น</p> <p>ถ้าหากสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้นไม่ดำเนินการตามวรรคที่สองให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจสั่งการตามการแก้กรณีอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างดังต่อไปนี้</p>	<p>บุคคลทั่วไปสามารถเข้าใจความหมายได้</p> <p>มาตรา ๘๘ ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นว่าการโฆษณาใดฝ่าฝืนมาตรา ๘๒ ให้คณะกรรมการมีอำนาจออกคำสั่งอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ให้แก้ไขข้อความหรือวิธีการ ในการโฆษณา</p> <p>(๒) ห้ามการใช้ข้อความบางอย่างที่ปรากฏในการโฆษณา</p> <p>(๓) ห้ามการโฆษณาหรือห้ามใช้วิธีการนั้นในการโฆษณา</p> <p>(๔) ให้โฆษณาเพื่อแก้ไขความเข้าใจผิดของ</p> <p>ประชาชนที่อาจเกิดขึ้นแล้วตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด</p> <p>ในกรณีที่สถาบันอุดมศึกษาใดไม่ดำเนินการตามคำสั่งของคณะกรรมการหรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการมีอำนาจเพิกถอนใบอนุญาตนั้น ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงความร้ายแรงแห่งพฤติกรรมที่กระทำผิด</p> <p>มาตรา ๘๘ เมื่อปรากฏว่าสถาบันอุดมศึกษาเอกชนใดไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง ประกาศ หรือระเบียบที่ออก หรือกำหนดตามพระราชบัญญัตินี้ ข้อกำหนดของสถาบันอุดมศึกษาของเอกชนหรือการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้นเชื่อมลงจากมาตรฐานการศึกษาที่รับรองไว้ให้คณะกรรมการมีอำนาจออกคำสั่งอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างดังต่อไปนี้</p> <p>๑. ให้แก้ไขสิ่งต่างๆ ตามที่แจ้งไปภายในระยะเวลาที่กำหนด</p> <p>๒. ให้กระทำการหรือยุติการกระทำใด</p> <p>๓. ให้ชดใช้ความเสียหายที่เกิดขึ้น</p> <p>ถ้าหากสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้นไม่ดำเนินการตามวรรคที่สองให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจสั่งการตามการแก้กรณีอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างดังต่อไปนี้</p>	

พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๔๖	ร่างกฎหมายการศึกษาระดับอุดมศึกษาเพื่อรองรับการเปิดเสรีการค้าบริการ	เหตุผล
<p>(๑) สั่งให้ครั้งรับนักศึกษาในสาขาวิชาใดสาขาวิชาหนึ่งหรือทุกสาขา</p> <p>(๒) เพิกถอนการรับรองมาตรฐานการศึกษา</p> <p>(๓) เพิกถอนการให้ความเห็นชอบการเปิดดำเนินการในสาขาวิชาใดสาขาวิชาหนึ่งหรือทุกสาขาวิชา</p> <p>(๔) เพิกถอนการรับรองวิทยฐานะ</p> <p>(๕) เพิกถอนใบอนุญาตนั้น</p> <p>การสั่งการตามวรรคหนึ่งและวรรคสองไม่กระทบถึงการดำเนินคดีผู้กระทำการอันกฎหมายนั้น ๆ บัญญัติเป็นความผิดและกำหนดโทษไว้</p> <p>มาตรา ๘๕ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนใดไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน หรือแก้ไขข้อกำหนดของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ตามมาตรา ๑๑ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) และ (๗) โดยไม่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ หรือเปิดดำเนินการในสาขาวิชาอื่นใดโดยไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ มีอำนาจสั่งการตามควรแก่กรณีอย่างใดอย่างหนึ่งตามมาตรา ๘๔ วรรคสอง</p> <p>การสั่งการตามวรรคหนึ่งไม่กระทบถึงการดำเนินคดีผู้กระทำการอันกฎหมายนั้น ๆ บัญญัติเป็นความผิดและกำหนดโทษไว้</p> <p>มาตรา ๘๖ เมื่อสถาบันอุดมศึกษาเอกชนใดมีเหตุอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ไม่มีทุนพอจะดำเนินการต่อไป หรือมีหนี้สินเกินทรัพย์สินหรือฐานะการเงินไม่มั่นคงอันอาจเกิดความเสียหายแก่สถาบันอุดมศึกษาเอกชน</p> <p>(๒) ผ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง เงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนดหรือประกาศที่ออกหรือกำหนดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนหรือคำสั่งของเจ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในเมื่ออาจทำให้เกิดความเสียหายแก่สถาบันอุดมศึกษาเอกชน หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของ</p>	<p>๑. ให้ครั้งรับนักศึกษาในหลักสูตรใดหลักสูตรหนึ่งหรือทุกหลักสูตร</p> <p>๒. เพิกถอนการรับรองมาตรฐานหลักสูตร</p> <p>๓. เพิกถอนการรับรองวิทยฐานะสถาบัน</p> <p>๔. เพิกถอนใบอนุญาต</p> <p>การสั่งการดังกล่าวไม่กระทบถึงการดำเนินคดีผู้กระทำการอันกฎหมายนั้น ๆ บัญญัติเป็นความผิดและกำหนดโทษไว้</p> <p>มาตรา ๘๐ เมื่อปรากฏว่าสถาบันอุดมศึกษาเอกชนใดมีเหตุอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ไม่มีทุนพอจะดำเนินการต่อไปหรือมีหนี้สินเกินทรัพย์สินหรือมีฐานะการเงินไม่มั่นคงอันอาจเกิดความเสียหายแก่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนหรือผู้ปฏิบัติงาน หรือนักศึกษา</p> <p>(๒) ผ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง เงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนดหรือประกาศ หรือระเบียบที่ออกหรือกำหนดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนหรือคำสั่งของเจ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในเมื่ออาจทำให้เกิดความ</p>	<p>- ยกเลิกความในมาตรา ๘๕ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๔๖</p>

พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๔๖	ร่างกฎหมายการศึกษาระดับอุดมศึกษาเพื่อรองรับการเปิดเสรีการค้าบริการ	เหตุผล
<p>รัฐมนตรีซึ่งสั่งการตามมาตรา ๑๐๐ วรรคสาม</p> <p>(๓) หยุดสอนเกินสองเดือนติดต่อกัน เว้นแต่เป็นการหยุดสอนตามข้อกำหนดของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน</p> <p>(๔) สภาสถาบัน กรรมการสภาสถาบัน อธิการบดี คณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนหรือนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ดำเนินการอันเป็นภัยอย่างร้ายแรงต่อความมั่นคงและความปลอดภัยของประเทศ วัฒนธรรมของชาติ ความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน</p> <p>ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจสั่งให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนอยู่ในความควบคุมของคณะกรรมการการอุดมศึกษาเอกชนชั้นคณะหนึ่งประกอบด้วย กรรมการ ไม่น้อยกว่าห้าคน แต่ไม่เกินสิบห้าคนทำหน้าที่แทนสภาสถาบัน และให้ประกาศคำสั่งควบคุมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยที่กำหนดเวลาติดต่อกัน ไม่น้อยกว่าสามวัน</p>	<p>เสียหายแก่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนหรือบุคคลทั่วไป หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของรัฐมนตรีซึ่งสั่งการตามมาตรา ๕๔ วรรคสาม</p> <p><u>ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการเสาะหาข้อเท็จจริงคณะหนึ่งประกอบด้วยผู้แทนสถาบันอุดมศึกษาเอกชนจำนวนหนึ่งคน ผู้แทนคณะกรรมการการอุดมศึกษาจำนวนหนึ่งคนและผู้ทรงคุณวุฒิในปัญหาที่เกี่ยวข้องจำนวนสองคน เป็นผู้พิจารณาเสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีให้แต่งตั้งคณะกรรมการฟื้นฟูกิจการสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว</u></p> <p><u>มาตรา ๘๑ หากรัฐมนตรีพิจารณาเห็นควรให้แต่งตั้งคณะกรรมการฟื้นฟูสถาบันอุดมศึกษาตามมาตรา ๘๐ ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของผู้รับอนุญาตแต่งตั้งคณะกรรมการของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนชั้นคณะหนึ่งประกอบด้วยกรรมการ ไม่น้อยกว่าห้าคนแต่ไม่เกินสิบห้าคน ทำหน้าที่แทนสภาสถาบันและให้ประกาศคำสั่งฟื้นฟู สถาบันอุดมศึกษาเอกชนในหนังสือพิมพ์รายวันมีกำหนดระยะเวลาติดต่อกัน ไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน</u></p> <p>มาตรา ๘๒ เมื่อรัฐมนตรีมีคำสั่งฟื้นฟูสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแล้ว ห้ามมิให้ผู้ปฏิบัติงานของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนปฏิบัติหน้าที่ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้นต่อไป เว้นแต่คณะกรรมการฟื้นฟูสถาบันอุดมศึกษาเอกชนจะได้มอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ต่อไป</p> <p>ในกรณีที่ผู้ปฏิบัติงานของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนได้รับมอบหมายตามวรรคหนึ่งให้จัดการตามสมควรเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ดูแลรักษาทรัพย์สินของสถาบันอุดมศึกษา</p>	

พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๔๖	ร่างกฎหมายการศึกษาระดับอุดมศึกษาเพื่อรองรับการเปิดเสรีการค้าบริการ	เหตุผล
	<p>เอกชนและรวบรวมทรัพย์สินพร้อมด้วยสมุดบัญชีเอกสารและสิ่งอื่นอันเกี่ยวกับกิจการและทรัพย์สินของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้แก่คณะกรรมการฟื้นฟูกิจการของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนโดยไม่ชักช้า</p> <p>มาตรา ๘๓ ให้คณะกรรมการฟื้นฟูกิจการของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแต่งตั้งผู้รักษาการณ์ในตำแหน่งอธิการบดีขึ้นภายในสิบสี่วัน เพื่อทำหน้าที่จัดทำแผนฟื้นฟูกิจการเพื่อขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการฟื้นฟูกิจการสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเอกชนในการประชุมคณะกรรมการฟื้นฟูกิจการสถาบันอุดมศึกษาเอกชนครั้งแรก</p> <p>แผนฟื้นฟูสถาบันอุดมศึกษาเอกชนต้องมีรายการต่อไปนี้เป็นอย่างน้อย</p> <p>(๑) เหตุผลที่ทำให้มีการฟื้นฟูกิจการ</p> <p>(๒) รายละเอียดแห่งสินทรัพย์ หนี้สิน และภาระผูกพันต่าง ๆ ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในขณะที่ยุติการสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ</p> <p>(๓) หลักการและวิธีการฟื้นฟูกิจการ</p> <p>(ก) ขั้นตอนของการฟื้นฟู</p> <p>(ข) การชำระหนี้ การยืักำหนดเวลาชำระหนี้ การลดจำนวนหนี้ลง และการจัดกลุ่มเจ้าหนี้</p> <p>(ค) การลดทุนและเพิ่มทุน</p> <p>(ง) การก่อหนี้และระดมเงินทุน รวมตลอดถึงแหล่งเงินทุนและเงื่อนไขแห่งหนี้สินและเงินทุนดังกล่าว</p> <p>(จ) การจัดการและหาผลประโยชน์จากทรัพย์สินของลูกหนี้</p> <p>(ฉ) เงื่อนไขการจ่ายเงินปันผลและประโยชน์อื่นใด</p> <p>(๔) การได้ถอนหลักประกันในกรณีที่มีเจ้าหนี้ที่มีประกันความรับผิดชอบของผู้ประกัน</p> <p>(๕) แนวทางแก้ไขปัญหาในกรณีขาดสภาพคล่องชั่วคราวระหว่างปฏิบัติตามแผน</p>	

พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๔๖	ร่างกฎหมายการศึกษาระดับอุดมศึกษาเพื่อรองรับการเปิดเสรีการค้าบริการ	เหตุผล
	<p>(๖) <u>วิธีการปฏิบัติในกรณีที่มีการ โอนสิทธิเรียกร้องหรือโอนหนี้</u></p> <p>(๗) <u>ระยะเวลาในการดำเนินการตามแผนซึ่งไม่เกินห้าปี</u></p> <p>(๘) <u>การไม่ยอมรับทรัพย์สินของลูกหนี้หรือสิทธิตามสัญญาในกรณีที่ทรัพย์สินของลูกหนี้หรือสิทธิตามสัญญามีภาระเกินควรกว่าประโยชน์ที่พึงจะได้</u></p> <p>(๙) <u>การปรับปรุงองค์กรและโครงสร้างการบริหาร</u></p> <p>(๑๐) <u>แผนการจัดการศึกษาและการบริหารหลักสูตร</u></p> <p><u>คำชี้แจงในการดำเนินงานระหว่างการฟื้นฟูกิจการสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้จ่ายจากทรัพย์สินของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้น</u></p> <p>คณะกรรมการฟื้นฟูกิจการสถาบันอุดมศึกษาเอกชนได้รับเงินค่าตอบแทนในการปฏิบัติหน้าที่ตามที่คณะกรรมการกำหนดโดยจ่ายจากทรัพย์สินของสถาบันอุดมศึกษานั้น</p> <p>มาตรา ๘๔ ให้คณะกรรมการฟื้นฟูกิจการสถาบันอุดมศึกษาเอกชนรายงานผลการดำเนินงานตามแผนการฟื้นฟูกิจการให้คณะกรรมการการอุดมศึกษาทราบ เมื่อครบกำหนดหกเดือนและสิบสองเดือน หากคณะกรรมการเห็นว่าคณะกรรมการฟื้นฟูกิจการสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไม่อาจแก้ไขปัญหาสถาบันอุดมศึกษาเอกชนได้ให้เสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีให้เพิกถอนใบอนุญาตของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้นและให้คณะกรรมการดำเนินการแก้ไขปัญหาให้แก่ผู้ปฏิบัติงานและนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้นตามความเหมาะสม</p> <p>มาตรา ๘๕ เมื่อรัฐมนตรีพิจารณาสั่งให้เพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๘๔ วรรคหนึ่งให้คณะกรรมการมีคำสั่งให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนส่งมอบเอกสารเกี่ยวกับผลการศึกษานักศึกษาทั้งหมดของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้น ให้แก่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนด</p>	

พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๔๖	ร่างกฎหมายการศึกษาระดับอุดมศึกษาเพื่อรองรับการเปิดเสรีการค้าบริการ	เหตุผล
<p>มาตรา ๘๗ เมื่อรัฐมนตรีมีคำสั่งควบคุมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนใดแล้วห้ามมิให้อธิการบดี คณาจารย์ประจำ และเจ้าหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนปฏิบัติหน้าที่ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้น ต่อไป ยกเว้นแต่คณะกรรมการควบคุมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนจะได้มอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ต่อไป</p> <p>ให้อธิการบดี คณาจารย์ประจำ เจ้าหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนได้รับมอบหมายตามวรรคหนึ่ง ให้จัดการอันสมควรเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ดูแลรักษา ทรัพย์สินของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนและส่งมอบทรัพย์สินพร้อมด้วยสมุดบัญชี เอกสาร และสิ่งอื่นอันเกี่ยวกับกิจการและทรัพย์สินของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้แก่คณะกรรมการควบคุมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนโดยมิชักช้า</p>	<p>ให้เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษาเป็นผู้ออกหนังสือรับรองผลการเรียนของนักศึกษาเอกชนดังกล่าวตามหลักฐานที่ได้รับมอบตามวรรคหนึ่ง</p> <p>มาตรา ๘๖ เมื่อรัฐมนตรีมีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้ถือว่าสถาบันอุดมศึกษาเอกชนดังกล่าวหมดสภาพการเป็นนิติบุคคลตามกฎหมาย ตามมาตรา ๑๓ ให้คณะกรรมการควบคุมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแต่งตั้งผู้ชำระบัญชี และให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยการชำระบัญชีบริษัทจำกัดมาใช้บังคับแก่การชำระบัญชีของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนโดยอนุโลม</p> <p>เมื่อได้ชำระบัญชีแล้ว ถ้ามีทรัพย์สินเหลืออยู่ให้ผู้ชำระบัญชีคืนแก่ผู้รับใบอนุญาต เว้นแต่ทรัพย์สินที่ได้รับบริจาคจากผู้อื่นตามมาตรา ๑๗ ให้โอนให้แก่องค์การสาธารณกุศลที่มีวัตถุประสงค์ในการส่งเสริมการศึกษาตามที่ระบุไว้ในข้อกำหนดของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ถ้าไม่ได้ระบุไว้ให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของรัฐ ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานระหว่างการชำระบัญชีของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ให้จ่ายจากทรัพย์สินของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้น</p> <p>มาตรา ๘๗ เมื่อคณะกรรมการฟื้นฟูกิจการสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเห็นว่าสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้น สามารถดำเนินกิจการของตนเองต่อไปได้ หรือเมื่อผู้รับใบอนุญาตร้องขอจะดำเนินกิจการของตนเองต่อไปต่อคณะกรรมการฟื้นฟูกิจการสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ให้คณะกรรมการฟื้นฟูกิจการสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเสนอความเห็นต่อรัฐมนตรี ถ้ารัฐมนตรีเห็นสมควรให้มีคำสั่งเลิกการฟื้นฟูกิจการและประกาศคำสั่งเลิกการฟื้นฟูกิจการ ในหนังสือพิมพ์รายวันมีกำหนดเวลาติดต่อกัน ไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน และให้คณะกรรมการฟื้นฟูกิจการสถาบันอุดมศึกษาเอกชนส่งมอบทรัพย์สินพร้อมด้วยสมุดบัญชี เอกสาร และสิ่งอื่นอันเกี่ยวกับกิจการและทรัพย์สินของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้แก่สภาสถาบันโดยไม่ชักช้า</p>	<p>- ยกเลิกความในมาตรา ๘๗ มาตรา ๘๘ มาตรา ๘๙ มาตรา ๙๐ มาตรา ๙๑ มาตรา ๙๒ มาตรา ๙๓ มาตรา ๙๔ และมาตรา ๙๕ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๔๖</p>

พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๔๖	ร่างกฎหมายการศึกษาระดับอุดมศึกษาเพื่อรองรับการเปิดเสรีการค้าบริการ	เหตุผล
<p>มาตรา ๘๘ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งให้ข้าราชการในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ไปปฏิบัติงานในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในระหว่างเวลาที่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนอยู่ในความควบคุมของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ตามความจำเป็น โดยให้ถือว่าเป็นการปฏิบัติราชการตามปกติ</p> <p>มาตรา ๘๙ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนอาจอุทธรณ์คำสั่งควบคุมต่อรัฐมนตรีได้ภายในสามสิบวันนับตั้งแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง ให้รัฐมนตรีมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ขึ้นคณะหนึ่งประกอบด้วย ผู้แทนสถาบันอุดมศึกษาเอกชน จำนวนสามคน ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาจำนวนสามคน และผู้ทรงคุณวุฒิในปัญหาที่เกี่ยวข้องจำนวนสามคนเป็นผู้พิจารณาเสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีเพื่อชี้ขาดตามมติของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์</p> <p>มาตรา ๙๐ เมื่อคณะกรรมการควบคุมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเห็นว่าสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ถูกควบคุมสมควรจะดำเนินกิจการของตนเองได้ต่อไป หรือเมื่อผู้รับใบอนุญาตร้องขอจะดำเนินกิจการของตนต่อไปต่อคณะกรรมการควบคุมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนรายงานให้รัฐมนตรีทราบ ถ้ารัฐมนตรีเห็นสมควรให้มีคำสั่งเลิกการควบคุมและประกาศคำสั่งเพิกถอนการควบคุมในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยมีกำหนดเวลาไม่น้อยกว่าสามวัน และให้คณะกรรมการควบคุมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนส่งมอบทรัพย์สินพร้อมด้วยสมุดบัญชี เอกสารและสิ่งอื่นอันเกี่ยวกับกิจการและทรัพย์สินของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้แก่สภาสถาบัน โดยมีชกช</p> <p>มาตรา ๙๑ เมื่อคณะกรรมการควบคุมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเห็นว่าสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ถูกควบคุมไม่อาจดำเนินกิจการต่อไปได้ หรือไม่ควรให้ดำเนินกิจการต่อไป และมีเหตุสมควรเพิกถอนใบอนุญาต ให้รายงานต่อรัฐมนตรีเพื่อพิจารณา รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตได้</p>	<p>มาตรา ๘๘ ในระหว่างการฟื้นฟูกิจการของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน รัฐมนตรีอาจสั่งให้ข้าราชการในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ไปปฏิบัติงานในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนได้ตามความจำเป็น โดยให้ถือว่าเป็นการปฏิบัติราชการตามปกติ</p>	

พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๔๖	ร่างกฎหมายการศึกษาระดับอุดมศึกษาเพื่อรองรับการเปิดเสรีการค้าบริการ	เหตุผล
<p>มาตรา ๕๒ เมื่อคณะกรรมการควบคุมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนรายงานต่อรัฐมนตรีว่ามีเหตุสมควรเพิกถอนใบอนุญาต ให้คณะกรรมการมีคำสั่งให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนส่งมอบเอกสารเกี่ยวกับผลการศึกษานักศึกษาทั้งหมดของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้น ให้แก่สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษาภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนด</p> <p>ให้เลขธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษาเป็นผู้ออกหนังสือรับรองผลการศึกษานักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนดังกล่าวตามหลักฐานที่ได้รับมอบตัววรรคหนึ่ง</p> <p>มาตรา ๕๓ เมื่อรัฐมนตรีมีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้ถือว่าสถาบันอุดมศึกษาเอกชนดังกล่าวหมดสภาพการเป็นนิติบุคคลตามมาตรา ๑๓ ให้คณะกรรมการควบคุมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแต่งตั้งผู้ชำระบัญชี และให้นำทบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยการชำระบัญชีบริษัทจำกัดมาใช้บังคับแก่การชำระบัญชีของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนโดยอนุโลม</p> <p>เมื่อได้ชำระบัญชีแล้ว ถ้ามีทรัพย์สินเหลืออยู่ให้ผู้ชำระบัญชีคืนแก่ผู้รับใบอนุญาต เว้นแต่ทรัพย์สินที่ได้รับบริจาคจากผู้อื่นตามมาตรา ๑๗ ให้โอนให้แก่องค์การสาธารณกุศลที่มีวัตถุประสงค์ในการส่งเสริมการศึกษาตามที่ระบุไว้ในข้อกำหนดของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ถ้าไม่ได้ระบุไว้ให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของรัฐ</p> <p>มาตรา ๕๔ ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานระหว่างการควบคุมหรือชำระบัญชีในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ให้จ่ายจากทรัพย์สินของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้น</p> <p>คณะกรรมการควบคุมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนอาจได้รับเงินค่าตอบแทนในการปฏิบัติหน้าที่ตามที่รัฐมนตรีกำหนด โดยจ่ายจากทรัพย์สินของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้น</p> <p>มาตรา ๕๕ ให้กรรมการควบคุมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา</p>		

พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๔๖	ร่างกฎหมายการศึกษาระดับอุดมศึกษาเพื่อรองรับการเปิดเสรีการค้าบริการ	เหตุผล
<p>มาตรา ๕๖ เมื่อปรากฏว่าอธิการบดี</p> <p>(๑) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๔๑</p> <p>(๒) ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๓ (บ) หรือ(๕) มาตรา ๕๑ มาตรา ๖๗ มาตรา ๗๕ หรือมาตรา ๘๗ หรือข้อบังคับหรือข้อกำหนดของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน</p> <p>(๓) ดำเนินกิจการสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในลักษณะที่อาจเป็นภัยต่อความมั่นคงหรือความปลอดภัยของประเทศ วัฒนธรรมของชาติ ความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน</p> <p>(๔) ดำเนินกิจการสถาบันอุดมศึกษาเอกชนหรือปล่อยให้ผู้อื่นกระทำการใดๆ ที่ทำให้การจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้น ไม่มีคุณภาพทางวิชาการหรือไม่มีมาตรฐานการศึกษาตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด และเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่สถาบันอุดมศึกษาเอกชน</p> <p>ให้คณะกรรมการดำเนินการตั้งคณะกรรมการสอบสวน ถ้าเห็นว่าอธิการบดี ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตาม (๑) กระทำการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม (๒) หรือดำเนินการตาม (๓) หรือ (๔) ให้สภาสถาบันถอดถอนอธิการบดีจากตำแหน่งภายในสามสิบวันนับตั้งแต่วันที่ทราบผลการสอบสวน ถ้าสภาสถาบันไม่ดำเนินการตามให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการดำเนินการถอดถอนอธิการบดีจากตำแหน่งได้</p> <p>มาตรา ๕๗ เมื่อปรากฏว่าคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนผู้ใด</p> <p>(๑) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๔๖ หรือได้รับการแต่งตั้งไม่เป็นไปตามข้อบังคับตามมาตรา ๔๘</p> <p>(๒) ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕๒ หรือมาตรา ๘๗ หรือข้อบังคับหรือข้อกำหนดของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน</p>	<p>มาตรา ๘๕ เมื่อปรากฏว่าอธิการบดี</p> <p>(๑) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๕</p> <p>(๒) ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๑ (๑) (๒) (๖) หรือ (๕) มาตรา ๔๕ มาตรา ๖๕ มาตรา ๗๖ หรือข้อกำหนดหรือข้อบังคับของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน</p> <p>(๓) ดำเนินกิจการสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในลักษณะที่อาจเป็นภัยต่อความมั่นคงหรือความปลอดภัยของประเทศ วัฒนธรรมของชาติ ความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน</p> <p>(๔) ดำเนินกิจการสถาบันอุดมศึกษาเอกชนหรือปล่อยให้ผู้อื่นกระทำการใด ๆ ที่ทำให้การจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้น ไม่มีคุณภาพทางวิชาการหรือไม่มีมาตรฐานการศึกษาตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด และเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่สถาบันอุดมศึกษาเอกชน</p> <p><u>ให้สภาสถาบันดำเนินการตั้งคณะกรรมการสอบสวน</u> ถ้าเห็นว่าอธิการบดีขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตาม (๑) กระทำการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม (๒) หรือดำเนินการตาม (๓) หรือ (๔) ให้สภาสถาบันถอดถอนอธิการบดีออกจากตำแหน่งภายในสามสิบวันนับตั้งแต่วันที่ทราบผลการสอบสวน</p> <p><u>เมื่อได้ดำเนินการถอดถอนอธิการบดีตามวรรคสองแล้ว ให้รายงานสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเพื่อทราบภายในสามสิบวัน</u></p> <p>มาตรา ๘๖ เมื่อปรากฏว่าคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนผู้ใด</p> <p>(๑) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๔๔ หรือได้รับการแต่งตั้งไม่เป็นไปตามข้อบังคับตามมาตรา ๔๖</p> <p>(๒) ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕๐ หรือข้อบังคับหรือข้อกำหนดของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน</p>	

พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๔๖	ร่างกฎหมายการศึกษาระดับอุดมศึกษาเพื่อรองรับการเปิดเสรีการค้าบริการ	เหตุผล
<p>(๓) กระทำการในลักษณะที่อาจเป็นภัยร้ายแรงต่อความมั่นคง หรือความปลอดภัยของประเทศ วัฒนธรรมของชาติ ความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน</p> <p>ให้อธิการบดีดำเนินการสอบสวน ถ้าเห็นว่าคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนผู้ซึ่งถูกสอบสวนขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้าม หรือได้รับการแต่งตั้งไม่เป็นไปตามข้อบังคับตาม (๑) กระทำการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม (๒) หรือกระทำการตาม (๓) ให้ดำเนินการเพื่อถอดถอนคณาจารย์ผู้นั้นออกจากตำแหน่งภายในสามสิบวันนับตั้งแต่วันที่ทราบผลการสอบสวน ทั้งนี้ ให้คณาจารย์มีสิทธิยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการภายในสามสิบวัน คำวินิจฉัยของคณะกรรมการถือเป็นเด็ดขาด</p> <p>ถ้าอธิการบดีไม่ดำเนินการตามวรรคสองให้สภาสถาบันดำเนินการแทน และให้ดำเนินการแก่อธิการบดีตามควรแก่กรณีต่อไป</p> <p>เมื่อได้ดำเนินการถอดถอนคณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนหรือดำเนินการแก่อธิการบดีตามวรรคสองหรือวรรคสามแล้ว ให้รายงานสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเพื่อทราบ</p> <p>มาตรา ๕๘ การสอบสวนตามมาตรา ๕๖ และมาตรา ๕๗ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับของสภาสถาบัน โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ</p> <p>มาตรา ๕๙ ผู้ซึ่งถูกถอดถอนตามมาตรา ๕๖ หรือมาตรา ๕๗ แล้วแต่กรณี อาจได้รับแต่งตั้งให้เป็นอธิการบดีหรือคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนอีกได้เมื่อได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการทั้งนี้ ต้องพ้นกำหนดหนึ่งปีนับตั้งแต่วันที่ถูกลดถอนจากตำแหน่ง</p>	<p>(๓) กระทำการในลักษณะที่อาจเป็นภัยร้ายแรงต่อความมั่นคงหรือความปลอดภัยของประเทศ วัฒนธรรมของชาติ ความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน</p> <p>ให้อธิการบดีดำเนินการสอบสวน ถ้าเห็นว่าคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนผู้ซึ่งถูกสอบสวนขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้าม หรือได้รับการแต่งตั้งไม่เป็นไปตามข้อบังคับตาม (๑) กระทำการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม (๒) หรือกระทำการตาม (๓) ให้ดำเนินการเพื่อถอดถอนคณาจารย์ผู้นั้นออกจากตำแหน่งภายในสามสิบวันนับตั้งแต่วันที่ทราบผลการสอบสวน</p> <p>ถ้าอธิการบดีไม่ดำเนินการตามวรรคสองให้สภาสถาบันดำเนินการแทนและให้ดำเนินการแก่อธิการบดีตามควรแก่กรณีต่อไป</p> <p>เมื่อได้ดำเนินการถอดถอนคณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนหรือดำเนินการแก่อธิการบดีตามวรรคสองหรือวรรคสามแล้ว ให้รายงานสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเพื่อทราบภายใน<u>สามสิบวัน</u></p> <p>มาตรา ๕๑ การสอบสวนตามมาตรา ๕๘ และมาตรา ๕๐ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับของสภาสถาบัน โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ</p> <p>มาตรา ๕๒ ผู้ซึ่งถูกถอดถอนตามมาตรา ๕๘ หรือมาตรา ๕๐ แล้วแต่กรณี อาจได้รับแต่งตั้งให้เป็นอธิการบดีหรือคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนอีกได้เมื่อได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการทั้งนี้ ต้องพ้นกำหนดหนึ่งปีนับตั้งแต่วันที่ถูกลดถอนจากตำแหน่ง</p>	

พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๔๖	ร่างกฎหมายการศึกษาระดับอุดมศึกษาเพื่อรองรับการเปิดเสรีการค้าบริการ	เหตุผล
<p style="text-align: center;">หมวด ๘ การเลิกและการโอนกิจการ -----</p> <p>มาตรา ๑๐๐ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดประสงค์จะเลิก กิจการ สถาบันอุดมศึกษาเอกชน โดยความเห็นชอบของสภาสถาบัน ให้แจ้งความ ประสงค์เป็นหนังสือพร้อมทั้งเหตุผลความจำเป็นที่จะต้องเลิกกิจการและ แผนการจัดการศึกษาของนักศึกษาที่เหลืออยู่ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนต่อ คณะกรรมการก่อนสิ้นปีการศึกษาไม่น้อยกว่าสามเดือน</p> <p>ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตเป็นนิติบุคคล การเลิกกิจการสถาบันอุดมศึกษา เอกชนตามวรรคหนึ่งต้องได้รับความยินยอมจากนิติบุคคลนั้นตามกฎหมาย รัฐมนตรี โดยคำแนะนำของคณะกรรมการอาจะมี คำสั่งเลิกกิจการ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนและจะกำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติตามเงื่อนไข เท่าที่จะเป็นได้ และให้นำมาตรา ๘๒ มาตรา ๘๓ และมาตรา ๘๔ มาใช้บังคับ แก่การเลิกกิจการสถาบันอุดมศึกษาเอกชนโดยอนุโลม</p> <p>มาตรา ๑๐๑ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดประสงค์จะโอนใบอนุญาตโดยความ เห็นชอบของสภาสถาบัน ให้แจ้งเป็นหนังสือพร้อมทั้งเหตุผลรายละเอียด เกี่ยวกับผู้รับโอนต่อคณะกรรมการ</p> <p>ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตเป็นนิติบุคคลการ โอนใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ต้องได้รับความยินยอมจากนิติบุคคลนั้นตามกฎหมาย</p> <p>รัฐมนตรี โดยคำแนะนำของคณะกรรมการอาจะมี คำสั่งโอนใบอนุญาตและ จะกำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตหรือผู้รับโอนใบอนุญาตปฏิบัติตามเงื่อนไขเท่าที่ จำเป็นได้</p> <p>มาตรา ๑๐๒ ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตตาย ให้ทายาทหรือผู้จัดการมรดก ขึ้นคำขอรับโอนใบอนุญาตต่อคณะกรรมการพร้อมแจ้งเป็นหนังสือให้สภา สถาบันทราบเพื่อรับโอนใบอนุญาตภายในหกสิบวัน ถ้าไม่ได้ขึ้นคำขอ ภายในระยะเวลาที่กำหนดให้อธิการบดีโดยความเห็นชอบของสภาสถาบัน</p>	<p style="text-align: center;">หมวด ๘ การเลิกและการ โอนกิจการ -----</p> <p>มาตรา ๘๓ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดประสงค์จะเลิก กิจการ สถาบันอุดมศึกษาเอกชน โดยความเห็นชอบของสภาสถาบัน ให้แจ้งความ ประสงค์เป็นหนังสือพร้อมทั้งเหตุผลความจำเป็นที่จะต้องเลิกกิจการและ แผนการจัดการศึกษาของนักศึกษาที่เหลืออยู่ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ต่อคณะกรรมการก่อนสิ้นปีการศึกษาไม่น้อยกว่าสามเดือน</p> <p>ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตเป็นนิติบุคคล การเลิกกิจการ สถาบันอุดมศึกษา เอกชนตามวรรคหนึ่งต้องได้รับความยินยอมจากนิติบุคคลนั้นตามกฎหมาย รัฐมนตรี โดยคำแนะนำของคณะกรรมการอาจะมี คำสั่งเลิกกิจการ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนและจะกำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติตาม เงื่อนไขเท่าที่จะเป็นได้ และให้นำมาตรา ๘๕ และมาตรา ๘๖ มาใช้บังคับ แก่การเลิกกิจการสถาบันอุดมศึกษาเอกชนโดยอนุโลม</p> <p>มาตรา ๘๔ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดประสงค์จะโอนใบอนุญาตโดย ความเห็นชอบของสภาสถาบัน ให้แจ้งเป็นหนังสือพร้อมทั้งเหตุผล รายละเอียดเกี่ยวกับผู้รับโอนต่อคณะกรรมการ</p> <p>ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตเป็นนิติบุคคลการ โอนใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ต้องได้รับความยินยอมจากนิติบุคคลนั้นตามกฎหมาย</p> <p>รัฐมนตรี โดยคำแนะนำของคณะกรรมการอาจะมี คำสั่งโอนใบอนุญาต และจะกำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตหรือผู้รับ โอนใบอนุญาตปฏิบัติตาม เงื่อนไขเท่าที่จำเป็นได้</p> <p>มาตรา ๘๕ ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตตาย ให้ทายาทหรือผู้จัดการมรดก ขึ้นคำขอรับโอนใบอนุญาตต่อคณะกรรมการพร้อมแจ้งเป็นหนังสือให้สภา สถาบันทราบเพื่อรับโอนใบอนุญาตภายในหกสิบวัน ถ้าไม่ได้ขึ้นคำขอ ภายในระยะเวลาที่กำหนดให้อธิการบดีโดยความเห็นชอบของสภาสถาบัน</p>	

พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๔๖	ร่างกฎหมายการศึกษาระดับอุดมศึกษาเพื่อรองรับการเปิดเสรีการค้าบริการ	เหตุผล
<p>แจ้งชื่อผู้รับโอนต่อคณะกรรมการ พร้อมทั้งรายละเอียดและเหตุผลความจำเป็น</p> <p>ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตสิ้นสภาพนิติบุคคลตามกฎหมายให้อธิการบดี โดยความเห็นชอบของสภาสถาบันแจ้งชื่อผู้รับโอนต่อคณะกรรมการ พร้อมทั้งรายละเอียดและเหตุผลความจำเป็น</p> <p>รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจสั่งการตามที่เห็นสมควร</p> <p>มาตรา ๑๐๓ ในกรณีที่ไม่มีผู้รับโอนใบอนุญาตตามมาตรา ๑๐๒ ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจสั่งให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนอยู่ในความควบคุมของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และให้นำมาตรา ๕๒ มาตรา ๕๓ และมาตรา ๕๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p> <p>การเลิกกิจการตามมาตรา ๑๐ การโอนใบอนุญาตตามมาตรา ๑๐๑ และการเปลี่ยนแปลงผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๐๒ ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p>	<p>แจ้งชื่อผู้รับโอนต่อคณะกรรมการ พร้อมทั้งรายละเอียดและเหตุผลความจำเป็น</p> <p>ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตสิ้นสภาพนิติบุคคลตามกฎหมายให้อธิการบดี โดยความเห็นชอบของสภาสถาบันแจ้งชื่อผู้รับโอนต่อคณะกรรมการ พร้อมทั้งรายละเอียดและเหตุผลความจำเป็น</p> <p>รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจสั่งการตามที่เห็นสมควร</p> <p>มาตรา ๕๖ ในกรณีที่ไม่มีผู้รับโอนใบอนุญาตตามมาตรา ๕๕ ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจสั่งให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนอยู่ในความควบคุมของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และให้นำมาตรา ๕๕ และมาตรา ๕๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p> <p>การเลิกกิจการตามมาตรา ๑๐ การโอนใบอนุญาตตามมาตรา ๕๔ และการเปลี่ยนแปลงผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๕๕ ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p> <p style="text-align: center;">หมวด ๕</p> <p style="text-align: center;">การควบรวมสถาบันอุดมศึกษาเอกชน</p> <p style="text-align: center;">-----</p> <p><u>มาตรา ๕๗</u> สถาบันอุดมศึกษาเอกชนโดยความยินยอมของผู้รับใบอนุญาตตั้งแต่สองสถาบันขึ้นไปจะควบรวมกันเป็นสถาบันอุดมศึกษาเอกชนก็ได้ ทั้งนี้สภาสถาบันของแต่ละสถาบันที่จะควบรวมกันต้องมีมติให้ <u>ควบรวมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนเสียงทั้งหมด</u></p> <p><u>การควบรวมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนต้องได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ ทั้งนี้ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด</u></p>	

พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๔๖	ร่างกฎหมายการศึกษาระดับอุดมศึกษาเพื่อรองรับการเปิดเสรีการค้าบริการ	เหตุผล
	<p>มาตรา ๕๘ ในการขอควบรวมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้ผู้รับใบอนุญาตสถาบันอุดมศึกษาที่ควบกันแล้วแจ้งความประสงค์เป็นหนังสือพร้อมแนบเอกสารดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) แผนการจัดการศึกษาของนักศึกษาที่เหลืออยู่ของสถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่ง</p> <p>(๒) ข้อกำหนดความความมาตรา ๑๑</p> <p>(๓) รายชื่อของผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่กรรมการสภาสถาบัน</p> <p>ชื่อของสภาสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ควบกันจะใช้ชื่อใหม่หรือจะใช้ชื่อเดิมของสถาบันอุดมศึกษาแห่งใดแห่งหนึ่งที่จะควบกันก็ได้</p> <p>มาตรา ๕๘ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนเดิมต้องส่งมอบกิจการทรัพย์สินบัญชี เอกสารและหลักฐานต่างๆ ให้แก่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ควบรวมกันแล้วภายในสามสิบวันนับตั้งแต่วันที่ได้รับใบอนุญาต</p> <p>สถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ควบกันแล้วขอมไปทั้งทรัพย์สิน หนี้ สิทธิหน้าที่และความรับผิดชอบของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเหล่านั้นทั้งหมด</p> <p>มาตรา ๑๐๐ เมื่อรัฐมนตรีมีคำสั่งให้ควบรวมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้ถือว่าสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเดิมหมดสภาพการเป็นนิติบุคคลตามมาตรา ๑๓ และให้แต่งตั้งผู้ชำระบัญชี และให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยการชำระบัญชีบริษัทจำกัดมาใช้บังคับแก่การชำระบัญชีของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเดิมโดยอนุโลม</p> <p>ให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ควบรวมเป็นนิติบุคคลนับตั้งแต่วันที่ได้รับอนุญาตและให้ผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้แทนของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้นจนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งอธิการบดี</p>	

พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๔๖	ร่างกฎหมายการศึกษาระดับอุดมศึกษาเพื่อรองรับการเปิดเสรีการค้าบริการ	เหตุผล
<p style="text-align: center;">หมวด ๕ บทกำหนดโทษ -----</p> <p>มาตรา ๑๐๔ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๑๐๕ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๑๐๖ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท</p> <p>มาตรา ๑๐๗ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๒๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๑๐๘ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๐ มาตรา ๒๓ หรือมาตรา ๖๒ วรรคสาม ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท</p> <p>มาตรา ๑๐๙ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๒ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท และปรับอีกวันละห้าพันบาท ตลอดระยะเวลาที่ยังฝ่าฝืน</p> <p>มาตรา ๑๑๐ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการ คณะกรรมการอื่นหรือคณะอนุกรรมการตามมาตรา ๒๗ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท</p> <p>มาตรา ๑๑๑ ผู้ใดรับตำแหน่งอธิการบดี หรือรองอธิการบดี หรือคณาจารย์ประจำ หรือผู้ช่วยศาสตราจารย์ โดยที่รู้ว่าคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๕ วรรคสอง หรือมาตรา ๔๑ หรือมาตรา ๔๖ หรือมาตรา ๕๓ วรรคสอง แล้วแต่กรณี ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท</p>	<p style="text-align: center;">หมวด ๑๐ บทกำหนดโทษ -----</p> <p>มาตรา ๑๐๑ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๑๐๒ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๑๐๓ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๑ วรรคสอง หรือมาตรา ๑๗ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๒๐ หรือมาตรา ๓๑ วรรคเจ็ด หรือมาตรา ๓๔๒ วรรคสอง หรือมาตรา ๖๐ วรรคสาม หรือมาตรา ๘๐ วรรคสาม หรือมาตรา ๘๐ วรรคสี่ หรือมาตรา ๘๑ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท</p> <p>มาตรา ๑๐๔ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๒๒ หรือประกาศที่ออกตามมาตรา ๑๕ หรือมาตรา ๔๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๑๐๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๑ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท และปรับอีกวันละห้าพันบาท ตลอดระยะเวลาที่ยังฝ่าฝืน</p> <p>มาตรา ๑๐๖ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการ คณะกรรมการอื่นหรือคณะอนุกรรมการตามมาตรา ๒๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท</p> <p>มาตรา ๑๐๗ ผู้ใดรับตำแหน่งอธิการบดี หรือรองอธิการบดี หรือคณาจารย์ประจำ หรือผู้ช่วยศาสตราจารย์ โดยที่รู้ว่าคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๗ วรรคสอง หรือมาตรา ๓๕ หรือมาตรา ๔๔ หรือมาตรา ๕๑ วรรคสอง แล้วแต่กรณี ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท</p>	<p>- ยกเลิกความในมาตรา ๑๐๘ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๔๖</p>

พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๔๖	ร่างพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม) พ.ศ.	เหตุผล
<p>มาตรา ๑๑๒ อธิการบดีผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๓ (บ) หรือ (ค) มาตรา ๕๑ มาตรา ๖๗ มาตรา ๗๖ มาตรา ๗๗ หรือมาตรา ๗๘ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท</p> <p>มาตรา ๑๑๓ ผู้ใดฝ่าฝืนตามมาตรา ๕๒ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท</p> <p>มาตรา ๑๑๔ ผู้ใดไม่อำนวยความสะดวกตามสมควรแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๗๑ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท</p> <p>มาตรา ๑๑๕ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนใด ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗๔ หรือมาตรา ๗๕ กรรมการสถาบันหรืออธิการบดีหรือผู้รับผิดชอบในการดำเนินการของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้นด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าคนมิได้มีส่วนกระทำความผิดของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้น</p> <p>มาตรา ๑๑๖ ผู้รับใบอนุญาต กรรมการสภาสถาบัน อธิการบดี คณาจารย์ หรือเจ้าหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๗๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๑๑๗ อธิการบดี คณาจารย์ หรือเจ้าหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๘๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๑๑๘ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนใด ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการตามมาตรา ๘๒ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท และปรับอีกวันละห้าพันบาทตลอดระยะเวลาที่ยังฝ่าฝืน</p> <p>มาตรา ๑๑๙ ผู้ใดใช้ครุวิทยฐานะ เข็มวิทยฐานะ ครุประจำตำแหน่ง เครื่องแบบ เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายของนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนโดยไม่มีสิทธิที่จะใช้หรือแสดงด้วยประการใด ๆ ว่าตนมีประกาศนียบัตร อนุปริญญา ปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิต หรือตำแหน่งของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน โดยที่ตนไม่มีสิทธิ ถ้าได้กระทำเพื่อให้บุคคลอื่นเชื่อว่าตนมีสิทธิจะใช้ หรือมีวิทยฐานะหรือตำแหน่งเช่นนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือ</p>	<p>มาตรา ๑๐๘ อธิการบดีผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๑(๑)(๒) (บ) หรือ (ค) มาตรา ๔๘ มาตรา ๖๕ มาตรา ๗๔ หรือมาตรา ๗๕ หรือมาตรา ๗๘ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท</p> <p>มาตรา ๑๐๙ ผู้ใดฝ่าฝืนตามมาตรา ๕๐ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท</p> <p>มาตรา ๑๑๐ ผู้ใดไม่อำนวยความสะดวกตามสมควรแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๖๘ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท</p> <p>มาตรา ๑๑๑ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนใด ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗๒ หรือ มาตรา ๗๓ กรรมการสถาบันหรืออธิการบดีหรือผู้รับผิดชอบในการดำเนินการของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้นด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าคนมิได้มีส่วนกระทำความผิดของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้น</p> <p>มาตรา ๑๑๒ ผู้รับใบอนุญาต กรรมการสภาสถาบัน อธิการบดี คณาจารย์ หรือเจ้าหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๗๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๑๑๓ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนใด ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการตามมาตรา ๘๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท และปรับอีกวันละห้าพันบาทตลอดระยะเวลาที่ยังฝ่าฝืน</p> <p>มาตรา ๑๑๔ ผู้ใดใช้ครุวิทยฐานะ เข็มวิทยฐานะ ครุประจำตำแหน่ง เครื่องแบบ เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายของนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนโดยไม่มีสิทธิที่จะใช้หรือแสดงด้วยประการใด ๆ ว่าตนมีประกาศนียบัตร อนุปริญญา ปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิต หรือตำแหน่งของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน โดยที่ตนไม่มีสิทธิ ถ้าได้กระทำเพื่อให้บุคคลอื่นเชื่อว่าตนมีสิทธิจะใช้ หรือมีวิทยฐานะหรือตำแหน่งเช่นนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือ</p>	

พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๔๖	ร่างพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม) พ.ศ.	เหตุผล
<p>ระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๑๒๐ ผู้ใดใช้ ปลอม เลียน ซึ่งตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไม่ว่าจะเป็นสีใด หรือทำด้วยวิธีใด ๆ หรือทำให้ปรากฏที่วัตถุหรือสินค้าใดๆ โดยไม่ได้รับอนุญาตจากสถาบันอุดมศึกษาเอกชนต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๑๒๑ ผู้ใดจัดการศึกษาระดับปริญญา โดยไม่ได้รับอนุญาตหรือกระทำด้วยประการใด ๆ ให้นุคคลอื่นหลงเชื่อว่าคุณเองมีอำนาจหน้าที่ในการจัดการศึกษาระดับปริญญา ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๑๑๒ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนใดแสดงหรือกระทำด้วยประการใด ๆ เพื่อให้บุคคลอื่นหลงเชื่อ ว่าได้รับการรับรองวิทยฐานะหรือได้รับความเห็นชอบให้เปิดดำเนินการ ในสาขาวิชาใดวิชาหนึ่ง หรือได้รับการรับรองมาตรฐานการศึกษาสาขาวิชาใดอันเป็นเท็จ อธิการบดีต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๑๒๓ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับสถานเดียวให้เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจเปรียบเทียบปรับได้ เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวันแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกัน</p> <p>ถ้าผู้ต้องหาไม่ยินยอมตามที่เปรียบเทียบ หรือเมื่อยินยอมแล้วไม่ชำระเงินค่าปรับภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ดำเนินคดีต่อไป</p>	<p>ปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๑๑๕ ผู้ใดใช้ ปลอม เลียน ซึ่งตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไม่ว่าจะเป็นสีใด หรือทำด้วยวิธีใด ๆ หรือทำให้ปรากฏที่วัตถุหรือสินค้าใดๆ โดยไม่ได้รับอนุญาตจากสถาบันอุดมศึกษาเอกชนต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๑๑๖ ผู้ใดจัดการศึกษาระดับปริญญา โดยไม่ได้รับอนุญาตหรือกระทำด้วยประการใด ๆ ให้นุคคลอื่นหลงเชื่อว่าคุณเองมีอำนาจหน้าที่ในการจัดการศึกษาระดับปริญญา ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๑๑๗ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนใดแสดงหรือกระทำด้วยประการใด ๆ เพื่อให้บุคคลอื่นหลงเชื่อ ว่า ได้รับความเห็นชอบให้เปิดดำเนินการในหลักสูตรใดหลักสูตรหนึ่ง หรือได้รับรองมาตรฐานการศึกษาของหลักสูตรใดอัน เป็นเท็จ อธิการบดีต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๑๑๘ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับสถานเดียวให้เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจเปรียบเทียบปรับได้ เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวันแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกัน</p> <p>ถ้าผู้ต้องหาไม่ยินยอมตามที่เปรียบเทียบ หรือเมื่อยินยอมแล้วไม่ชำระเงินค่าปรับภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ดำเนินคดีต่อไป</p>	

พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๔๖	ร่างกฎหมายการศึกษาระดับอุดมศึกษาเพื่อรองรับการเปิดเสรีการค้าบริการ	เหตุผล
<p style="text-align: center;">บทเฉพาะกาล -----</p> <p>มาตรา ๑๒๔ ให้คณะกรรมการสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๒๒ ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ไปพลางก่อน จนกว่าจะมีคณะกรรมการอุดมศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ</p> <p>มาตรา ๑๒๕ ให้คณะกรรมการควบคุมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนสภาสถาบัน และคณะกรรมการอื่นซึ่งได้รับการแต่งตั้งตามพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๒๒ เป็นคณะกรรมการ ควบคุมสถาบันอุดมศึกษาเอกชน สภาสถาบัน และคณะกรรมการอื่นตามพระราชบัญญัตินี้จนกว่าจะมีคณะกรรมการอุดมศึกษา ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ</p> <p>มาตรา ๑๒๖ ใใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งออกให้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและใบอนุญาตนั้นยังคงใช้ได้ในวันทีพระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้ถือเป็นใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>มาตรา ๑๒๗ ผู้ขอรับใบอนุญาตซึ่งได้ยื่นโครงการจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไว้ก่อนพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ดำเนินการต่อไปจนกว่าจะแล้วเสร็จ โดยให้ถือว่าเป็นการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p>	<p style="text-align: center;">บทเฉพาะกาล -----</p> <p>มาตรา ๑๑๕ ให้คณะกรรมการสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๒๒ ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ไปพลางก่อน จนกว่าจะมีคณะกรรมการอุดมศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ</p> <p>มาตรา ๑๒๐ ให้คณะกรรมการควบคุมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนสภาสถาบัน และคณะกรรมการอื่นซึ่งได้รับการแต่งตั้งตามพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๒๒ เป็นคณะกรรมการ ควบคุมสถาบันอุดมศึกษาเอกชน สภาสถาบัน และคณะกรรมการอื่นตามพระราชบัญญัตินี้จนกว่าจะมีคณะกรรมการอุดมศึกษา ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ</p> <p>มาตรา ๑๒๑ ใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งออกให้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและใบอนุญาตนั้นยังคงใช้ได้ในวันทีพระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้ถือเป็นใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p><u>มาตรา ๑๒๒ ห้ามมหาวิทยาลัย สถาบัน หรือวิทยาลัยที่จัดตั้งตามพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๔๖ คงมีสถานะภาพเป็นมหาวิทยาลัย สถาบัน หรือวิทยาลัย ตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ต้องเปลี่ยนประเภทให้เป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ ภายในระยะเวลาห้าปี นับตั้งแต่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</u></p> <p>มาตรา ๑๒๓ ผู้ขอรับใบอนุญาตซึ่งได้ยื่นโครงการจัดตั้งสถาบัน อุดมศึกษาเอกชนไว้ก่อนพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ดำเนินการต่อไปจนกว่าจะแล้วเสร็จ โดยให้ถือว่าเป็นการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p>	

พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๔๖	ร่างกฎหมายการศึกษาระดับอุดมศึกษาเพื่อรองรับการเปิดเสรีการค้าบริการ	เหตุผล
<p>มาตรา ๑๒๘ ให้ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งทางวิชาการของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา มีฐานะเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนต่อไปตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>มาตรา ๑๒๙ ให้ผู้ปฏิบัติงานในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนซึ่งได้รับแต่งตั้งตามพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๒๒ เป็นผู้ปฏิบัติงานในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>มาตรา ๑๓๐ ในระหว่างที่ยังไม่มีกฎกระทรวง ประกาศ คำสั่ง ขอกำหนด</p>	<p>มาตรา ๑๒๔ ให้ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งทางวิชาการของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา มีฐานะเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนต่อไปตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>มาตรา ๑๒๕ ให้ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งอาจารย์สถาบันอุดมศึกษาเอกชนอยู่ในอันพระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษามีฐานะเป็นอาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนต่อไปตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ต้องมีวุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาโท ภายในระยะเวลาสี่ปี นับแต่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p> <p>มาตรา ๑๒๖ ให้ผู้ปฏิบัติงานในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนซึ่งได้รับแต่งตั้งตามพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๒๒ เป็นผู้ปฏิบัติงานในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>มาตรา ๑๒๗ ในระหว่างที่ยังไม่มีกฎกระทรวง ประกาศ คำสั่ง ขอกำหนดระเบียบ และข้อบังคับเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ให้นำกฎกระทรวง กฎทบวง ประกาศ คำสั่ง ขอกำหนด ระเบียบ และข้อบังคับที่ออกตามพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๒๒ และพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๔๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p>	

ภาคผนวก จ.

ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม – มหาวิทยาลัยของรัฐ

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการเปิดเสรีการค้าบริการการศึกษาระดับอุดมศึกษาตาม ความตกลง GATS และ FTA

2.1 ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร หากประเทศไทยต้องเปิดเสรีการค้าบริการการศึกษาระดับอุดมศึกษา
ตามข้อตกลงทั่วไปว่าด้วยการค้าบริการ (GATS) และข้อตกลงเขตการค้าเสรี (FTA)

เห็นด้วย 49

เหตุผล

- เพื่อเป็นทางเลือกและปัจจัยกระตุ้นในการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษา
- การเปิดเสรีคงต้องเป็นไปตามข้อตกลงที่ทำไว้กับต่างประเทศ
- ประเทศของเราคงหลีกเลี่ยงระบบเสรีทางการศึกษาไม่ได้ ดังนั้น จึงจำเป็นต้องมีการปฏิรูประบบอุดมศึกษาในประเทศอย่างขนานใหญ่ เพราะถ้าไม่มีการปรับปรุง ก็จะมีผู้ต่างประเทศที่จะมาจัดการศึกษาในเมืองไทยไม่ได้

- ขณะนี้ได้เป็นเช่นนั้น (เปิดเสรีการค้าบริการการศึกษาระดับอุดมศึกษา) อยู่แล้วภายใต้ MOU ระหว่างสถาบันกับสถาบัน หากมีข้อตกลงทั่วไป GATS และ FTA เพิ่มเข้ามาอีกก็ถือว่าเป็นเรื่องปกติ

- เพราะมีประโยชน์โดยตรงกับผู้เรียนที่มีข้อจำกัดแตกต่างกันออกไป

- เรื่องเปิดเสรีการค้าบริการการศึกษานั้น หากมีการเปิดได้จริงตามข้อตกลงก็จะเป็นประโยชน์ทางการศึกษาสำหรับประเทศไทยซึ่งจะมีการขยายตัวหรือการแข่งขันทางการศึกษามากขึ้น นับว่าเป็นผลดีต่อระบบการศึกษา ทำให้ประชาชนมีทางเลือกในการศึกษามากขึ้น

- การเปิดเสรีการค้าบริการระดับอุดมศึกษา ตามข้อตกลงทั้ง 2 ระบบ เป็นสิ่งที่ดีสำหรับประเทศในการแลกเปลี่ยนสื่อสารความรู้ซึ่งกันและกัน ทั้งนี้ การทำพันธสัญญาต่างๆ จะต้องคำนึงถึงผลได้ผลเสียของประเทศเป็นหลักและศักยภาพความพร้อมของประเทศว่า มีความพร้อมเพียงใด เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศคู่ค้า เพราะประเทศที่มาดำเนินการเปิดเสรีการค้าบริการการศึกษากับเราต่างก็หวังผลประโยชน์ให้กับประเทศตนเอง ดังนั้น การจะทำอะไรจะต้องมีเงื่อนไขที่รัดกุม ครอบรอบ

- เพราะจะทำให้มีการแข่งขันซึ่งจะทำให้ผู้เรียนมีทางเลือกมากขึ้นและจะทำให้มีมาตรฐานที่ดีขึ้น

- ทำให้มหาวิทยาลัยในประเทศตื่นตัว ปรับตัว และได้รับ know-how ใหม่ ๆ ของระบบการจัดการศึกษา

ข้อเสนอแนะ

1. หากเปิดเสรีต้องมีกฎหมายภายในประเทศที่ระบุ
  - 1.1 สิทธิของคนไทยในการเข้าเรียนและร่วมลงทุน
  - 1.2 วิชาการศึกษาทั่วไปบังคับเรียนศิลปวัฒนธรรมไทย / วิถีไทย / ภาษาไทย / ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของไทย / ประวัติศาสตร์ไทย
2. ควรทำเมื่อมีความพร้อม
3. รัฐบาลต้องเร่งรัด สนับสนุน มหาวิทยาลัยในการพัฒนาให้พร้อมสำหรับการแข่งขัน
4. เปิดเฉพาะประเภทและระดับที่สามารถแข่งขันได้และมีศักยภาพพร้อม
5. เห็นควรเปิดกับประเทศที่มีศักยภาพเท่าเทียมกันที่พอจะแข่งขันกันได้ ถ้าทำกับประเทศที่มีศักยภาพสูงกว่า ไทยเรามีแต่เสียเปรียบอย่างเดียว
6. ควรมีการควบคุมคุณภาพของหลักสูตรที่จะเปิดในเมืองไทย ไม่ใช่เสรีเต็มที่ ปล่อยให้มหาวิทยาลัยที่ไม่มีคุณภาพมาเปิด เป็นผลเสียต่อประเทศ
7. ควรสร้างความพร้อมและพัฒนาขีดความสามารถในการรองรับแนวคิดการเปิดเสรีดังกล่าว เป็นแนวทางที่มหาวิทยาลัยต้องสร้างความเข้มแข็งให้กับตนเองโดยอยู่บนรากฐานความเป็นจริง เห็นด้วยในแนวทางดำเนินการ แต่ต้องมีระยะเวลาในการปรับตน องค์กร และกระบวนการขับเคลื่อน จึงเข้าสู่เสรีแห่งการแข่งขัน
8. จะต้องจัดเตรียมความพร้อมก่อนการจะเปิดเสรีดังกล่าว โดยเฉพาะอย่างยิ่งการควบคุมคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาควรมีการกำหนดเปิดให้เพียงบางสาขาที่จะเป็นประโยชน์ต่อประเทศไทย และอุดมศึกษาไทยยังไม่พร้อมพอเท่านั้น

ไม่เห็นด้วย 2

เหตุผล

- เนื่องจากมหาวิทยาลัยในประเทศไทยมีคุณภาพได้ระดับมาตรฐานหลายแห่งไม่จำเป็นต้องเรียนมหาวิทยาลัยต่างชาติ

2.2 รูปแบบการให้บริการการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาต่างประเทศที่จะเข้ามาให้บริการในประเทศไทยในกรณีดังต่อไปนี้ มีผลกระทบในด้านการแข่งขันต่อสถาบันอุดมศึกษาของท่านหรือไม่อย่างไร

ก. กรณีเป็นความร่วมมือทางวิชาการรูปแบบต่าง ๆ กับสถาบันอุดมศึกษาของรัฐหรือของเอกชนในประเทศไทย

กระทบ 5

เหตุผล

- มีผลทำให้อาจารย์ของมหาวิทยาลัยตื่นตัวกระตือรือร้นทางวิชาการเพิ่มขึ้น เพื่อยกระดับตนเองให้เท่าเทียมกับคู่แข่ง อาจารย์มีโอกาสแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ร่วมกัน มีเครือข่ายในการทำงานเพิ่มขึ้น
- เพราะเป็นช่องทางหนึ่งที่ผู้เรียนมีโอกาสใช้ทางเลือกรูปแบบใหม่ของมหาวิทยาลัยต่างชาติ
- มีผลดีในด้านการถ่ายทอดเทคโนโลยี (เป็นการพลิกวิกฤตให้เป็นโอกาส) และการปลูกให้มหาวิทยาลัยในประเทศตื่นตัว ปรับปรุงตัวเอง

ไม่กระทบ 46

เหตุผล

- เพราะเป็นไปตามข้อตกลงเฉพาะในทางวิชาการ คงเป็นประโยชน์มากกว่า
- ขึ้นอยู่กับข้อตกลง (MOU) ซึ่งมักจะค้ำประกันถึงประโยชน์ของทั้งสองฝ่าย
- เพราะปัจจุบันมหาวิทยาลัยราชภัฏบางแห่งก็มีความร่วมมือกับต่างประเทศอยู่แล้ว
- มีน้อย เพราะค่าเทอมสูง และเรียนเป็นภาษาอังกฤษ
- คงมีผลกระทบทางบวกมากกว่า หากรู้จักเลือกว่าจะร่วมมือกับใคร เพื่ออะไร
- เนื่องจาก มจร. เป็นมหาวิทยาลัยเปิดใหม่ ขนาดเล็ก และมีกลุ่มเป้าหมายของผู้ที่รับบริการที่ต่างจากสถาบันอื่นๆ

ข. กรณีเข้ามาดำเนินการโดยตรงและจัดตั้งเป็นสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

กระทบ 29

เหตุผล

- เพราะในภาพรวม มหาวิทยาลัยไทยยังมีความพร้อมต่ำ ไม่สามารถแข่งขันได้มากนัก
- หากเปิดในระดับและสาขาวิชาเดียวกันโดยเฉพาะหากค่าเล่าเรียนใกล้เคียงกัน
- มีการแย่งลูกค้ากัน
- ทำให้นักศึกษาจะมีทางเลือกในการเลือกสถานศึกษาได้มาก
- การเพิ่มมหาวิทยาลัย จะทำให้จำนวนผู้สมัครอาจลดน้อยลงในแต่ละแห่งหรือบางสาขา
- ทำให้มีทางเลือกมากขึ้น ทำให้สถาบันเกิดแรงผลักดันในการพัฒนาเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง
- ผู้เรียนที่มีฐานะและสติปัญญาดีอาจจะเลือกเรียน นักศึกษาที่เคยเรียนของมหาวิทยาลัยรัฐก็จะลดลง เปิดโอกาสให้นักศึกษาราชภัฏเข้ามาเรียนแทน ทำให้นักศึกษาราชภัฏลดลง
- น่าจะมีผลกระทบในเชิงการแข่งขันที่เพิ่มมากขึ้น และหากขาดการควบคุมคุณภาพที่ดี ก็จะมีมหาวิทยาลัยต่างชาติอาศัยชื่อต่างชาติเข้ามาเปิดหลักสูตรที่เรียบง่าย จบเร็ว เพื่อเชิงธุรกิจได้

ไม่กระทบ 22

เหตุผล

- เพราะเอกชนเก็บค่าเรียนสูงกว่า
- เพราะราชภัฏเน้นสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับท้องถิ่น / ชุมชน และมีกลุ่มเป้าหมาย (นักเรียน ม.ปลาย) ต่างกัน
- เพราะราคาสูง แต่ถ้าค่าเทอมใกล้เคียงกันจะมีผลกระทบมาก
- เพราะสาขาวิชาที่ต่างประเทศจะมาเปิดสอนในประเทศไทยไม่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาที่มหาวิทยาลัยนี้จัดการศึกษาอยู่ (ม.มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย)
- เพราะไม่ชัดในรูปแบบว่าเป็นมหาวิทยาลัยรูปลักษณะใด ranking ขนาดไหน ใช้ นักวิชาการภายใน : ภายนอกประเทศ สัดส่วนอย่างไร

ค. กรณีให้บริการการศึกษาทางไกล / การศึกษาออนไลน์ และการศึกษาในมหาวิทยาลัยเสมือน (Virtual University)

กระทบท 5

เหตุผล

- กระทบทน้อย เนื่องจากกลุ่มเป้าหมายไม่มากนัก
- กระทบทน้อย เพราะนักศึกษาไทย / ผู้ปกครอง ต้องการให้บุตรหลานมีกลุ่มเพื่อน / สังคม จะมีปัญหา / ผลกระทบกับ Virtual University
- มีผลต่อลูกค้า
- น่าจะมีผลกระทบต่อนายจ้างและตลาดแรงงาน คือ จะแยกแยะคุณภาพบัณฑิตและ ค่าตอบแทนลำบากมากขึ้น หน่วยราชการจะไม่สามารถพัฒนาคุณภาพได้และจ่ายเท่ากันหมด เว้นแต่จะอยู่ในข่ายการจัดอันดับด้วยวิธีเดียวกัน
- มีผลทำให้มหาวิทยาลัยต้องเตรียมพร้อมทางด้านเทคโนโลยีมากขึ้น หางบประมาณ จัดซื้อให้เพียงพอกับการแข่งขันของคู่แข่ง
- เนื่องจากปัจจุบันการศึกษาภาคพิเศษรับจากผู้มีงานทำ ถ้ามีช่องทางใหม่ นักศึกษา เหล่านี้ส่วนหนึ่งต้องการศึกษาทางไกล/on-line/Virtual ได้อีกช่องทางหนึ่ง จึงทำให้นักศึกษาลดลง

ไม่กระทบท 46

เหตุผล

- หากกระทรวงศึกษาธิการสามารถควบคุมคุณภาพในการสอนทางไกลได้
- เพราะการให้บริการการศึกษาทางไกล ยังไม่เป็นที่ยอมรับในประเทศ
- มหาวิทยาลัยได้เตรียมบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีด้านนี้มากพอสมควร
- กิจกรรมเช่นนี้ ขณะนี้ก็มีอยู่แล้ว ดังนั้น ผลกระทบคงไม่เปลี่ยนแปลงมากนัก
- ตลาดแรงงานน่าจะแยกแยะออกว่า จบการศึกษาแบบใดดีกว่า

2.3 ท่านคิดว่าสถาบันอุดมศึกษาของท่านมีความพร้อมในการแข่งขันกับสถาบันอุดมศึกษาของต่างประเทศที่จะเข้ามาเปิดให้บริการในประเทศ ในด้านต่างๆ เหล่านี้หรือไม่ เพียงใด

ก. ด้านบริหารจัดการ

พร้อม 48

เหตุผล

- เพราะมีบุคลากรและเครือข่าย
- สามารถดำเนินการบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพด้วยจำนวนบุคลากรและ

ความสามารถของบุคลากร

- ตามลักษณะโครงสร้างและวัฒนธรรมขององค์กร
- มีผู้บริหารที่มีวิสัยทัศน์
- คงเสียเปรียบพอสมควร จากการที่ต้องบริหารจัดการตามกฎหมายของความเป็นส่วนราชการที่มีหน่วยงานของรัฐหลายแห่งคอยควบคุมดูแลเพื่อให้เป็นระบบเดียวกันกับส่วนราชการอื่นๆ
- เป็นปัญหาที่น่าหนักอกที่สุด เพราะความเป็นหน่วยงานของรัฐที่มีกฎเกณฑ์กำกับมากเกินความจำเป็น หากออกจากระบบไปแล้ว เชื่อว่าปัญหาจะลดลง แต่ก็มีใช้ในทันที อย่างน้อย 3-5 ปี นับแต่ออกจากระบบคงเห็นผลบ้าง

ไม่พร้อม 3

เหตุผล

- เนื่องจากปัจจุบันได้รับงบประมาณไม่เพียงพอ

ข. ด้านคุณภาพทางวิชาการ

พร้อม 49

เหตุผล

- มีหลักสูตรที่ได้พัฒนาขึ้นในปี 2547 - 2548 ที่ใช้เป็นหลักในการจัดการศึกษา และมีความเชี่ยวชาญในด้านการผลิตครู และเรื่องภาษา
- มีการพัฒนาบุคลากรอยู่เสมอ เช่น การให้ทุนศึกษาต่อ มีการแลกเปลี่ยนความคิดให้สอดคล้องกับสภาพสังคมในปัจจุบันอยู่ตลอด
- มหาวิทยาลัยได้ผ่านการตรวจประเมินคุณภาพภายนอกจาก สมศ. และมีจุดเด่นทางด้านวิชาการหลายด้าน

- ปัจจุบันมีสถาบันการศึกษาด้านพระพุทธศาสนาหลายประเทศขอเข้าเป็น "สถาบันสมทบ" ของมหาวิทยาลัย มจร. กอปรกับผู้แทนประเทศที่นับถือพระพุทธศาสนาลงมติเป็นเอกฉันท์ เมื่อ พ.ศ. 2549 ให้ประเทศไทยเป็น "ศูนย์กลางพระพุทธศาสนาของโลก" โดยให้ มจร. เป็นผู้ประสานงาน
- พอแข่งขันได้บางสาขา
- บุคลากร 70% สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก และมีผลงานทางวิชาการตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ขึ้นไป
- ไม่น่ามีปัญหามากนัก ทุกวันนี้มหาวิทยาลัยของรัฐ 20 - 25 แห่ง ก็พยายามพัฒนาตรงนี้อย่างเป็นรูปธรรมอยู่ตลอดเวลา

ไม่พร้อม 2

เหตุผล

ค. ด้านบุคลากรทางการศึกษา

พร้อม 43

เหตุผล

- ได้มีการวางแผนพัฒนาบุคลากรและแผนกำหนดกำลังอัตราเป็นอย่างดี
- มีบุคลากรเป็นคนหนุ่มสาวที่มีความพร้อมทางด้านสติปัญญาและความทุ่มเทอุตสาหกรรม
- แต่คงเสียเปรียบอย่างมาก เนื่องจากอัตราการกำหนดเงินเดือนยังต้องเป็นไปตามระบบบัญชีเงินเดือนราชการ ซึ่งน้อยมากเมื่อเทียบกับภาคเอกชน จึงไม่มีแรงจูงใจในการได้คนที่มีความรู้ความสามารถใหม่ๆ ได้ตามความต้องการ
- ขึ้นอยู่กับรูปแบบการเข้ามาของมหาวิทยาลัยต่างประเทศ ถ้ามาเต็มรูปแบบจริงๆ (ซึ่งเป็นไปได้ยาก) ก็คงสู้เขาไม่ได้ แต่ถ้าเข้ามาแบบกั๊กๆ กั๊กๆ และจ้างคนไทยสอน คิดว่าสู้เขาได้แน่

ไม่พร้อม 8

เหตุผล

- ต้องมีบุคลากรเพิ่มมากกว่านี้ โดยเฉพาะในระดับปริญญาเอก
- ขาดบุคลากรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก

ง. ด้านงบประมาณและการเงิน

พร้อม 7

เหตุผล

- ต้องขึ้นอยู่กับนโยบายรัฐบาลที่จะจัดสรรงบประมาณให้ และยอมให้เก็บค่าหน่วยกิต ค่าอื่นๆ สูงได้เท่ากับมหาวิทยาลัยต่างชาติหรือไม่
- ได้รับเงินสนับสนุนจากส่วนกลาง และมีรายได้จากการให้บริการวิชาการ การทำวิจัย

ไม่พร้อม 44

เหตุผล

- เพราะงบประมาณส่วนใหญ่ได้จากค่าธรรมเนียมการศึกษา และมีสินทรัพย์น้อยมาก
- เมื่อสถาบันมีการขยายตัว มีการแข่งขันกันมากขึ้น จึงมีความจำเป็นในการใช้งบประมาณ

และการเงินเพิ่มขึ้น

- ยังไม่เพียงพอต่อการบริหารจัดการ
- เนื่องจากงบประมาณแผ่นดินได้รับการสนับสนุนน้อย
- เสียเปรียบแน่นอนทั้งในเชิงปริมาณและกฎ ระเบียบ เอกสาร ขั้นตอน ขาดประสิทธิภาพ

ของการบริหารการเงิน

2.4 สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีความพร้อมมากที่สุดในการแข่งขันกับสถาบันอุดมศึกษาของต่างประเทศในหลักสูตร สาขาวิชา และระดับใดบ้าง

ระดับปริญญา			หลักสูตร	สาขาวิชา
ตรี	โท	เอก		
//// ///	//// /	////	ครุศาสตรบัณฑิต ครุศาสตรมหาบัณฑิต	- หลักสูตรและการสอน //// - การบริหารการศึกษา //// - การศึกษาปฐมวัย //
/	/		รัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต	- การปกครองท้องถิ่น - การบริหารและพัฒนา ท้องถิ่น
///	/		วิทยาศาสตร์บัณฑิต	- พลังงานทดแทนและ สิ่งแวดล้อม

////			ศิลปะศาสตร์บัณฑิต	- วิทยาศาสตร์คอมพิวเตอร์ - ภาษาไทย จีน ญี่ปุ่น เกาหลี // - ศิลปกรรม นาฏศิลป์ไทย ดนตรี วัฒนธรรมศึกษา // การจัดการทั่วไป ///
////	////	/	ทุกหลักสูตร	
/		//	พุทธศาสตร์บัณฑิต	พระพุทธศาสนา ปรัชญา
	/		พุทธศาสตรมหาบัณฑิต	พระพุทธศาสนา ปรัชญา บาลี
		/		พระพุทธศาสนา
//			บัญชีบัณฑิต	บัญชี
/			นิติศาสตร์บัณฑิต	นิติศาสตร์

2.5 สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีความพร้อมน้อยที่สุดในการแข่งขันกับสถาบันอุดมศึกษา
ของต่างประเทศในหลักสูตร สาขาวิชา และระดับใดบ้าง

ระดับปริญญา			หลักสูตร	สาขาวิชา
ตรี	โท	เอก		
////	///	///	บริหารธุรกิจ	ทุกสาขา

////	//	//	วิทยาศาสตร์	ทุกสาขา
/			วิศวกรรมศาสตร์	ทุกสาขา
/	/	/	หลักสูตรภาคภาษาอังกฤษ	ทุกสาขา
/	/	/	ดุซงึบับัฒนทิตศิลปศาสตร	ธรรมาภิบาล

2.6 ท่านคิดว่ามาตรการในการส่งเสริมและสนับสนุนสถาบันอุดมศึกษาแบบใดและของประเทศใดที่ประสบผลสำเร็จในการช่วยทำให้สถาบันอุดมศึกษามีความเข้มแข็งและสามารถแข่งขันกับสถาบันอุดมศึกษาของประเทศอื่น ๆ ได้

- แบบมหาวิทยาลัยในกำกับโดยรัฐสนับสนุนอย่างเพียงพอ
- แบบจังหวัดสนับสนุน (รัฐ)
- ประเทศสหรัฐอเมริกา จีน เวียดนาม ออสเตรเลีย ญี่ปุ่น อังกฤษ
- การกำหนดระเบียบและเงื่อนไขที่เป็นประโยชน์ต่อการอุดมศึกษาของประเทศ
- รูปแบบที่ 4 presence of natural persons ของประเทศสาธารณรัฐเกาหลี
- ส่งเสริมสนับสนุนให้มหาวิทยาลัยมีอาจารย์เก่งเป็นอาจารย์มากๆ ปัจจุบันคนเก่งไม่ยอมเป็นอาจารย์ สิ่งจูงใจมีน้อย
- การให้การสนับสนุนงบประมาณ (ค่าตอบแทน, สิ่งก่อสร้าง) การให้ทุนการศึกษาต่อแก่นักศึกษา

2.7 บทบัญญัติในมาตรา 6 ของ GATS อนุญาตให้ประเทศสมาชิกสามารถออกกฎหมายภายในของตนอย่างไรก็ได้เพื่อกำกับดูแลการจัดการการศึกษาของประเทศ แต่การออกกฎหมายภายในดังกล่าวจะต้องไม่ก่อให้เกิดอุปสรรคต่อการแข่งขันเสรีหรือเป็นการเลือกปฏิบัติ ท่านเห็นว่า ประเทศไทยควรใช้ประโยชน์จากบทบัญญัติในมาตรา 6 ของ GATS ในด้านต่างๆ เหล่านี้อย่างไร

- ก. ด้านการส่งเสริมการบริหารจัดการ

- ให้จัดการภายใต้กฎหมายภายในของไทย
- ให้มีสัดส่วนเข้าร่วมที่เหมาะสม
- ไม่ให้เสียเปรียบหรือเสียโอกาสในด้านงบประมาณและบุคลากรและต้องอิงท้องถิ่นของประเทศนั้นๆ เป็นหลัก
- ควรพัฒนารูปแบบการบริหารเป็นการบริหารเชิงรุก โดยจัดการศึกษาทั้งในที่ตั้งและจัดระบบการศึกษาร่วมกับต่างประเทศในลักษณะความร่วมมือ Join Program จะทำให้ยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษาดีขึ้น
- ศึกษาวิธีการบริหารจากประเทศต่างๆ ที่ประสบความสำเร็จแล้วนำมาประยุกต์ใช้
- ควรจะมีบุคลากรของไทยไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งเป็นกรรมการ
- ในการบริหารจัดการให้ผู้บริหารของแต่ละสถาบันเป็นผู้มีอำนาจในการบริหารอย่างเป็นอิสระ
- ออกกฎหมายควบคุมการบริหารจัดการของสถาบันอุดมศึกษาต่างๆ
- ศึกษาดูงานระหว่างประเทศคู่สัญญา เพื่อให้ทันกับการเปลี่ยนแปลง/พัฒนาของประเทศนั้นๆ (ด้านการศึกษา) ให้รู้เขา - รู้เรา

ข. ด้านการส่งเสริมคุณภาพทางวิชาการ

- ให้โอกาสร่วมกลุ่มกับมหาวิทยาลัยไทย
- เน้นการบำรุงรักษาศิลปะและวัฒนธรรมไทย
- ต้องเชื้ออำนวยการพัฒนาวิชาการร่วมกันโดยเน้นงบประมาณมหาวิทยาลัยท้องถิ่นร่วมกัน
- การร่วมมือทางวิชาการในการผลิตบัณฑิตย่อมส่งผลดีกับมหาวิทยาลัยทั้งของเราและมหาวิทยาลัยในต่างประเทศที่จะยกระดับมาตรฐานการศึกษาให้สูงขึ้น
- พัฒนาองค์ความรู้โดยศึกษาจากวิธีการพัฒนาของประเทศต่างๆ
- คุณภาพตามนโยบายของชาติ
- ให้มีการส่งเสริมพัฒนาคุณภาพทางวิชาการโดยการทำการวิจัยหรือให้การศึกษาต่อ
- ผ่านการรับรองจากหน่วยงานของรัฐ
- จัดประชุม - สัมมนาบุคลากรทางการศึกษาระหว่างประเทศคู่สัญญา โดยผลัดเปลี่ยนกันเป็นเจ้าภาพอย่างต่อเนื่อง/สลับสับเปลี่ยน เพื่อให้ทันกับวิวัฒนาการทางวิชาการในสาขาวิชาต่างๆ ซึ่งเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา

ค. ด้านการส่งเสริมบุคลากรทางการศึกษา

- ให้โอกาสในการพัฒนาบุคลากรร่วมกันกับมหาวิทยาลัย

- ให้มีการพัฒนาแลกเปลี่ยนอย่างเป็นรูปธรรมร่วมกัน
- การร่วมมือทางวิชาการย่อมเปิดโอกาสในการพัฒนาบุคลากรของมหาวิทยาลัยได้พัฒนาตนเองมากยิ่งขึ้นทั้งสายวิชาการและสายสนับสนุน เป็นการสร้างเครือข่าย
  - ศึกษาวิธีการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา แล้วนำมาประยุกต์ใช้
  - ให้มีโอกาพัฒนาศักยภาพมากขึ้น
  - มีการให้ทุนบุคลากรเพื่อการศึกษาหรือวิจัยที่มากพอต่อการศึกษารหรือทำวิจัย
  - ต้องมีบุคลากรเป็นคนไทย
  - พัฒนาคณาจารย์ทางการศึกษาโดยให้มีการแลกเปลี่ยนบุคลากรทุกระดับการศึกษา (ตรี โท เอก) ให้มากกับประเทศคู่สัญญา

ง. ด้านการอุดหนุนงบประมาณและการเงิน

- ให้การอุดหนุนมหาวิทยาลัยของไทยในระดับคุณภาพขั้นต่ำ และให้บริหารจัดการแบบมหาวิทยาลัยในกำกับ
- ให้อุดหนุนคล้ายกับเงินอุดหนุนชดเชยด้านการเกษตร
- รัฐบาลควรให้งบประมาณสนับสนุนและเพิ่มงบลงทุนในการศึกษาในโครงการจัดการศึกษาร่วมกัน
- เป็นการให้งบประมาณสนับสนุนจากประเทศผู้ร่วมค้า
- มีการกำหนดงบประมาณเงินอุดหนุนหรือบริหารเงินงบประมาณได้อย่างอิสระ
- อุดหนุนเงินงบประมาณให้มากเพื่อไม่ให้เสียเปรียบเรื่องค่าเล่าเรียน
- รัฐอาจจะสนับสนุนการเงิน
- ให้สถาบันอุดมศึกษาของเราสามารถระดมทุนสนับสนุนการศึกษาโดยการลงทุน เช่น มหาวิทยาลัยที่สามารถผลิตยาประเภทต่างๆ ได้ ให้ลงทุนด้านการผลิตยาออกจำหน่ายได้ จะช่วยรัฐในด้านการเงิน

จ. ด้านการกำหนดขอบเขตการเปิดเสรีการให้บริการการศึกษาภายในประเทศ

- ให้เปิดเสรีในพื้นที่นอกเขตกรุงเทพและปริมณฑล / ให้เปิดในภูมิภาค
- ใช้เกณฑ์มาตรฐานการศึกษาเดียวกัน
- ใช้เกณฑ์ในด้านการจัดการศึกษา เช่น กำหนดหลักสูตรที่ปกป้องการแข่งขันของต่างชาติ หรือกำหนดเกณฑ์การจัดตั้งสถาบัน ฯลฯ
- การพัฒนาทางด้านเทคโนโลยีและการรับเอาวิทยาการสมัยใหม่มาใช้ และยกระดับความสามารถของมหาวิทยาลัยในการแข่งขันทั้งในประเทศและต่างประเทศได้เช่นกัน

- คงไม่ต้องให้มหาวิทยาลัยต่างประเทศมาเปิดการศึกษาในประเทศไทยเท่านั้น เราจะต้องไปร่วมมือในการจัดการศึกษา เช่น การสอนภาษาไทย อาหารไทย เป็นต้น
- เป็นไปตามขอบเขตที่เอื้อประโยชน์ให้กับประเทศชาติในการส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้คน
- ให้มีการกำหนดว่าจะเปิดเสรีทางการศึกษาทางด้านใดบ้างหรือสาขาใด
- เปิดเสรีได้แต่ต้องผ่านมาตรฐานทั้งหลักสูตร วิธีการเรียนการสอน และคุณภาพหลักสูตร
- ออกกฎหมายกำหนดระดับการศึกษา คุณภาพทางวิชาการ การวัดผลประเมินผล
- ควรกำหนดสาขาวิชาที่ประเทศเรานัดและมีศักยภาพในการผลิตบัณฑิตให้ชัดเจน ไม่ควรแข่งขันในสาขาวิชาที่เราถนัด

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการศึกษาตามกฎหมายการศึกษาระดับอุดมศึกษา

3.1 กรณีสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ (สถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้ข้ามไปตอบข้อ 3.2)

ท่านเห็นว่า ควรมีการแก้ไขปรับปรุงพระราชบัญญัติจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาของท่านในหมวดต่างๆ หรือไม่ อย่างไร เพื่อรองรับการเปิดเสรีการค้าบริการการศึกษาและเพื่อปกป้องคุ้มครองการให้บริการการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ซึ่งเป็นแหล่งถ่ายทอดวิชาความรู้ ภูมิปัญญา ศิลปะและวัฒนธรรมไทย ให้สามารถคงอยู่และสืบสานเอกลักษณ์วัฒนธรรม ตลอดจนขนบธรรมเนียมและประเพณีอันดีงามของชนชาติไทยให้คงอยู่สืบต่อไป

(หากเนื้อที่ที่ให้ไว้ไม่พอ สามารถใช้กระดาษเพิ่มเติมได้)

หมวด 1 บททั่วไป

- ไม่ควรมีบทบัญญัติที่กำหนดให้มหาวิทยาลัยราชภัฏต้องรับนักศึกษาโดยไม่มีทางเลือก
- ดีแล้วที่เป็นมหาวิทยาลัยท้องถิ่น แต่ไม่ปิดกั้นการจัดการศึกษาในระดับที่เป็นสากล
- เป็นความร่วมมือเพื่อช่วยกันพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้มีความเจริญรุ่งเรือง
- ออกพระราชบัญญัติเฉพาะของแต่ละมหาวิทยาลัยราชภัฏ เนื่องจากมหาวิทยาลัยราชภัฏทุกแห่งใช้พระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน คือ พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547
- พ.ร.บ.มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เพิ่งประกาศใช้เมื่อ พ.ศ.2540 จึงยังไม่มีปัญหาที่จะต้องปรับปรุงแก้ไขแต่อย่างใด ยังคงใช้บริหารมหาวิทยาลัยไปด้วยความเรียบร้อยตลอดมา

หมวด 2 การดำเนินงาน

- ควรให้มีอิสระมากขึ้น ไม่ติดกับระเบียบราชการ แต่ไม่จำเป็นต้องเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับ
- ควรมีคณะกรรมการให้หน่อยชั้นลงอีก
- เน้นการมีส่วนร่วมกับทุกภาคีพร้อมทั้งพัฒนาร่วมกับท้องถิ่นเพื่อสร้างจุดแข็ง

- เปิดโอกาสให้คนในท้องถิ่นได้ศึกษาโดยผ่านเกณฑ์การคัดเลือกที่เหมาะสมตามแต่ละสาขาโดยเน้นคุณภาพตามสาขาที่เลือก
- มีระบบการควบคุมดี หรือที่มีระบบสภามหาวิทยาลัย สภาวิชาการ และมีการระดมสมองในการจัดการศึกษาในกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏ มหาวิทยาลัยในประเทศและมหาวิทยาลัยในต่างประเทศ
- ควรมีข้อกำหนดระเบียบที่แน่นอนและทั้งสองฝ่ายสามารถปฏิบัติได้
- มีอิสระในด้านวิชาการและการดำเนินงาน
- ต้องมีการเปลี่ยนแปลงทั้งหมด ทำให้พระราชบัญญัติมีความชัดเจนขึ้น

หมวด 3 คณาจารย์

- ควรกำหนดให้อาจารย์ที่มีใช้ข้าราชการได้รับตำแหน่งทางวิชาการแบบประจำ เช่นเดียวกับข้าราชการ ไม่ใช่ “พิเศษ” เพราะปัจจุบันจำนวนข้าราชการประจำที่เป็นข้าราชการถูกจำกัดและให้เปลี่ยนเป็นพนักงาน
- มีมาตรการเพิ่ม พัฒนาคุณภาพการศึกษาของอาจารย์ พร้อมกับแลกเปลี่ยนเพิ่มเติมความรู้ เน้นการทำวิจัยเท่ากับการบริหารและการสอน
- ควรยกระดับมาตรฐานให้สูงขึ้นทั้งทางคุณวุฒิและผลงานทางวิชาการ ควรสนับสนุนงบประมาณการจ้างอัตราบางอย่างเท่าเทียมกัน หรือกรณีที่เป็นความต้องการของมหาวิทยาลัยอาจต้องจ้างสูงกว่าอัตราปกติ
- เป็นไปทั้งสองส่วนร่วมมือกัน
- มีอิสระทางด้านวิชาการ วิจัย
- ให้อาจารย์มีความตระหนักและรับผิดชอบต่อการกิจทั้ง 4 ด้าน ของตนเอง

หมวด 4 ปริญญา อนุปริญญา ประกาศนียบัตร

- มหาวิทยาลัยสามารถจัดการศึกษาได้ทุกระดับอยู่แล้ว ตั้งแต่การจัดการศึกษาในระดับปริญญาบัณฑิตศึกษาทั้งในระดับปริญญาโท และปริญญาเอก
- ต้องมีพระราชบัญญัติอนุมัติปริญญาสาขาต่างๆ ที่ทาง มจร. เปิดสอน

หมวด 5 ครุยุประจำตำแหน่ง ครุยุวิทยฐานะ และเครื่องหมาย

- แต่ละมหาวิทยาลัยมีข้อกำหนดของครุยุและวิทยฐานะได้เหมาะสมแล้ว
- อยู่ในระหว่างการดำเนินการออกพระราชกฤษฎีกาให้ครอบคลุมและสมเกียรติ เป็นศักดิ์ศรีแก่สถาบันและผู้ที่สำเร็จการศึกษา

- ถ้าดำเนินการในสถาบันอุดมศึกษาได้ ควรเป็นครูปริญญาของสถาบันนั้น เว้นแต่การตกลงอาจปรับเปลี่ยนได้บ้าง

- ต้องมีพระราชกฤษฎีกากำหนดครูและเครื่องหมายให้ชัดเจน

หมวด 6 บทกำหนดโทษ

- มีบทลงโทษผู้บริหาร คณาจารย์ เท่าเทียมกัน โดยเน้นกระบวนการยุติธรรม
- ต้องมีการประเมินผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยทุกส่วน
- การลงโทษผู้กระทำความผิดกรณีใช้คุณวุฒิ ปริญญาบัตร ครูย ไม่เป็นไปตามกฎหมาย
- ควรมีบทลงโทษ ในกรณีดำเนินการผิดเงื่อนไข
- ต้องมีบทกำหนดโทษที่ชัดเจน เพราะถึงแม้จะเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐ แต่ก็ต้องบริหารจัดการเอง

บทเฉพาะกาล

- เปิดช่องทางให้ปรับใช้ตามสถานการณ์ของแต่ละมหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 4 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

- รัฐต้องผลักดันให้มหาวิทยาลัยของไทยเกิดการพัฒนาและแข่งขันได้ "อย่างจริงจัง"
- รัฐต้องผลักดันให้มหาวิทยาลัยของไทยออกนอกระบบราชการและสนับสนุนงบประมาณเพื่อเป็นต้นทุนคุณภาพ "อย่างจริงจัง"
- รัฐต้องไม่แทรกแซงอิสรภาพทางวิชาการของมหาวิทยาลัย และต้องปกป้องคุ้มครองอิสรภาพทางวิชาการของมหาวิทยาลัย
  - การศึกษาอาจจะต้องสัมพันธ์กับการพัฒนาประเทศ และวัฒนธรรม จึงไม่ควรเน้นการค้าโดยสิ้นเชิง
  - ไม่แน่ใจว่าประเทศไทยพร้อมในการเปิดเสรีด้านการศึกษาในขณะนี้ ควรเน้นการศึกษาในประเทศให้เป็นมาตรฐานก่อน
  - การดำเนินการทุกส่วนควรคำนึงถึงผลประโยชน์ที่จะเกิดการพัฒนาคูณภาพชีวิตของคนไทยให้มีความเจริญรุดหน้าเท่าเทียมกับอารยะประเทศ
  - หาก สกอ. สามารถปฏิบัติต่อมหาวิทยาลัยข้ามชาติได้เหมือนกับที่ปฏิบัติต่อมหาวิทยาลัยไทยภายใต้กฎ กติกา เดียวกัน ก็ไม่น่าจะเป็นปัญหา อย่าพยายามปกป้อง หลีกเลี่ยงการแข่งขัน
  - ผู้บริโภค (นักศึกษา ผู้ปกครอง นายจ้าง) ต้องได้รับข้อมูลของมหาวิทยาลัยทุกแห่ง ข้อมูลทันสมัย เป็นธรรม เข้าถึงได้ง่าย แพร่หลาย
  - จำเป็นต้องมีการจัดอันดับมหาวิทยาลัยทั้งไทยและต่างประเทศ โดยหน่วยงานกลางเป็นเอกเทศ เพื่อช่วยให้สังคมได้ทราบและแยกแยะคุณภาพออกได้ว่ามหาวิทยาลัยใดมีคุณภาพมากน้อย

ภาคผนวก จ.

ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม – มหาวิทยาลัยของเอกชน

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการเปิดเสรีการค้าบริการการศึกษาในระดับอุดมศึกษาตาม
ความตกลง GATS และ FTA

2.1 ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร หากประเทศไทยต้องเปิดเสรีการค้าบริการการศึกษา
ระดับอุดมศึกษาตามข้อตกลงทั่วไปว่าด้วยการค้าบริการ (GATS) และข้อตกลงเขต
การค้าเสรี (FTA)

เห็นด้วย 41

เหตุผล

- เพื่อพัฒนาการศึกษาของไทยให้ก้าวไกลยิ่งขึ้น
- เพื่อให้เกิดการแข่งขันด้านคุณภาพ แต่ทั้งนี้ต้องบังคับใช้กฎเกณฑ์เดียวกันทั้งมหาวิทยาลัย
ต่างประเทศ มหาวิทยาลัยเอกชน และมหาวิทยาลัยของรัฐ มิฉะนั้นแล้วจะไม่เกิดการแข่งขัน
เพื่อให้เกิดคุณภาพ
- การเปิดเสรีการค้าบริการการศึกษา จะช่วยเพิ่มทางเลือกในการศึกษาแก่นักศึกษา ทำให้
นักศึกษาได้เรียนในสาขาที่ตนเองต้องการ เกิดการพัฒนาทางด้านระบบการเรียนการสอนทั้ง
มหาวิทยาลัยของรัฐบาลและเอกชนมากขึ้น แต่ก็เกิดการแข่งขันกันสูง มหาวิทยาลัยในประเทศ
ต้องเตรียมพร้อมสำหรับการแข่งขัน โดยการพัฒนาหลายๆ ด้าน เช่น คุณภาพของอาจารย์ สิ่ง
อำนวยความสะดวกต่างๆ ซึ่งต้องใช้เงินทุนจำนวนมาก ถ้ามองในแง่ของนักศึกษาจะเห็นว่า
เมื่อมีการเปิดเสรีทางการศึกษาจะทำให้นักศึกษาได้รับผลประโยชน์มากขึ้นทั้งในด้านคุณภาพ
การศึกษา และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ที่มหาวิทยาลัยจัดเตรียมให้
- ทำให้เกิดการแข่งขันทางการศึกษา และความเท่าเทียมระหว่างสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ
และเอกชน ตลอดจนเปิดโอกาสให้เจริญก้าวหน้าทันสมัย

ไม่เห็นด้วย 15

เหตุผล

- การจัดการอุดมศึกษาของไทยจะเสียเปรียบมากขึ้น
- เพราะการเปิดเสรีเท่ากับเปิดการแข่งขันกัน ผู้ที่มี power มากกว่าย่อมได้เปรียบกว่า
มหาวิทยาลัยในต่างประเทศโดยเฉพาะในสหรัฐอเมริกา ยุโรป หรือ ออสเตรเลีย ที่เข้ามาส่วนใหญ่อีก
มาแสวงหาประโยชน์ แสวงหาลูกค้าและเอาผลประโยชน์ทั้งนั้น สถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีกำลัง
อ่อนกว่ามากๆ จะแข่งขันกับเขาได้อย่างไร และเมื่อแข่งขันไม่ได้ก็ต้องล้มเลิกไป
- เพราะจะเกิดการแข่งขันที่สูงมากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

- ในกรอบของ GATS ไทยผูกพัน 2 mode คือ 1) Consumption Abroad 2) Movement of natural person
- ใน FTA ขึ้นอยู่กับนโยบายและความตกลงระหว่างรัฐกับรัฐ แต่ควรให้มีการกลั่นกรองโดยสภานิติบัญญัติด้วย
  - การเปิดเสรีการศึกษาอาจทำให้เกิดทางเลือกแก่ประชาชนมากขึ้น แต่ในขณะเดียวกันก็อาจทำให้สถาบันอุดมศึกษาโดยเฉพาะของเอกชนมีผลกระทบ เพราะทำให้เกิดคู่แข่งทางการตลาด การแชร์ส่วนแบ่งทางการตลาด รวมทั้งอาจเกิดคำถามเรื่องคุณภาพ มาตรฐานได้เช่นกัน
  - ถ้าเป็นสถาบันรัฐ / เอกชน ที่ทุกอย่างพร้อม ดำเนินการคงที่อยู่แล้วคงจะดี แต่สถาบันเอกชนเล็กๆ ที่มีความตั้งใจแต่ขาดความพร้อมบางเรื่อง คงจะแย่
  - หากประเทศไทยต้องเปิดเสรีการค้าบริการการศึกษาระดับอุดมศึกษาตาม GATS และ FTA ก็ควรมีการดำเนินการภายใต้เงื่อนไข กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ของประเทศไทย อาทิ อนุญาตให้ชาวต่างชาติเข้ามาตั้งสถาบันการศึกษาในประเทศไทยได้ แต่ต้องกระทำในลักษณะของการจัดตั้งมูลนิธิหรือบริษัทจำกัด ถือหุ้นร่วมกับคนไทย โดยชาวต่างชาติมีสิทธิถือหุ้นได้ไม่เกินร้อยละ 49 และมีจำนวนผู้ถือหุ้นชาวต่างชาติได้ไม่เกินกึ่งหนึ่งของจำนวนผู้ถือหุ้นทั้งหมด และต้องมีการดำเนินการภายใต้บังคับกฎหมายของประเทศไทย
  - มีผลกระทบต่อการจัดการศึกษาของไทยโดยเฉพาะเรื่องการบริหารจัดการคุณภาพการศึกษา การควบคุมการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษา
  - การเปิดเสรีทางการค้าด้านการศึกษาเป็นเรื่องที่เคลื่อนไหวตามกระแสโลกาภิวัตน์ที่ไม่อาจปิดกั้นแหล่งแสวงหาความรู้ของผู้เรียนได้ แต่รัฐควรกำกับดูแลมาตรฐานการจัดการให้เข้มงวด เช่นเดียวกับการกำกับดูแลสถาบันการศึกษาของเอกชน เพื่อคุ้มครองประโยชน์ของผู้เรียนเป็นหลัก
- ข้อดี
  - 1) เป็นการดีและเป็นการเพิ่มโอกาสให้กับผู้ที่สนใจศึกษาได้หลากหลายมากขึ้น และเสียค่าใช้จ่ายน้อยลงในกรณีที่ศึกษาในรูปแบบ 1 และ 3
  - 2) ต่างชาตินำเงินมาลงทุนในประเทศไทย แต่ควรกำหนดข้อตกลง ข้อปฏิบัติให้ดี อย่าให้เกิดช่องโหว่ให้ชาวต่างชาติฉกฉวยจนเกิดปัญหาต่างๆ ภายหลังได้
- ข้อเสีย

1) คนไทยยังคงนิยมเห็นชอบเลียนแบบสิ่งต่างๆ ของต่างประเทศว่าเป็นของดีกว่าของไทย ก็ จะพากันมุ่งไปสถาบันของต่างชาติและก็จะเป็คู่แข่งที่สำคัญของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนอย่างมาก

2) ค่านิยม ศิลปวัฒนธรรมของไทยก็จะค่อยๆ ถูกกลืนไปโดยปริยาย

2.2 รูปแบบการให้บริการการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาต่างประเทศที่จะเข้ามาให้บริการ ในประเทศไทยในกรณีดังต่อไปนี้ มีผลกระทบในด้านการแข่งขันต่อสถาบันอุดมศึกษา ของท่านหรือไม่อย่างไร

ก. กรณีเป็นความร่วมมือทางวิชาการรูปแบบต่างๆ กับสถาบันอุดมศึกษาของรัฐหรือ ของเอกชนในประเทศไทย

กระทบ 7

เหตุผล

- กระทบบ้างแต่ไม่มากนัก
- หากเป็นการเปิดสอนในหลักสูตรที่ตรงกัน

ไม่กระทบ 49

เหตุผล

- เพราะความร่วมมือร่วมใจกัน ย่อมนำมาซึ่งปรัชญา "รู้เขารู้เรา"
- การมีความร่วมมือทางวิชาการกับสถาบันจะทำให้สถาบันภายในประเทศพัฒนาตนเอง เพิ่มขึ้น รวมทั้งมีโอกาสได้พัฒนาสถาบันไปพร้อมๆ กัน
- ไม่น่าจะมีผลกระทบด้านลบ แต่น่าจะส่งผลด้านการพัฒนาและแลกเปลี่ยนความรู้และ บุคลากรมากขึ้น
  - การร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถาบันถือว่าการดำเนินงานที่ควรจะเป็นของ สถาบันอุดมศึกษา ซึ่งไม่มีผลกระทบใดๆ
  - ถ้าร่วมมือในการไปศึกษาต่อในต่างประเทศ การท่องเที่ยวหรือการไปรับการ รักษาพยาบาลในต่างประเทศ ก็จะเป็นประโยชน์ซึ่งกันและกัน
    - น่าจะมีผลในทางบวกมากกว่าลบ
    - อาจเป็นรูปแบบที่ดี เพื่อเพิ่มความเข้มแข็งให้กับสถาบันฯ

ข. กรณีเข้ามาดำเนินการโดยตรงและจัดตั้งเป็นสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

กระทบ 45

เหตุผล

- เพราะจะกระตุ้นให้การอุดมศึกษาของไทยมีคุณภาพ แข่งขันกับเขาได้

- มีคู่แข่งมากขึ้น / เป็นทางเลือกให้แก่ประชาชนได้อีกทางหนึ่ง สถาบันอุดมศึกษาเอกชน ต้องปรับตัวอย่างมาก สถาบันขนาดเล็กน่าจะได้รับผลกระทบค่อนข้างมาก

- จะก่อให้เกิดภาวะการณ์แข่งขันโดยตรง นั่นคือ สถาบันต่างๆ ต้องพัฒนามากขึ้นเพื่อแข่งขันกับต่างประเทศ แต่ในด้านนักศึกษาจะได้รับประโยชน์มากขึ้น

- การแข่งขันจะสูงขึ้นมาก และเมื่อการจัดการศึกษาที่มีการแข่งขันมากขึ้นอาจมีผลกระทบต่อคุณภาพในระยะยาวได้

- เกิดการแข่งขันทั้งด้านปริมาณ (จำนวนผู้เข้าศึกษา) และคุณภาพ และเรื่องค่าใช้จ่ายในการลงทุนซึ่งเป็นการแย่งลูกค้าในการบริการ

- จะเกิดการแย่งนักศึกษาที่ดีหรือที่มีคุณภาพสูงไปหมด

- เพราะเขามีทุน มีเงิน ฯลฯ มากกว่า มี power สูงกว่า ย่อมได้เปรียบกว่า

- มีผลกระทบมาก เพราะปัจจุบันการแข่งขันภายในเองก็สูงมากแล้ว

- มีผลกระทบมาก ด้วยเหตุผลของค่านิยมของนอกของคนไทย

ไม่กระทบ 11

เหตุผล

- แต่ระยะยาวอาจมีผลต่อจำนวนนักศึกษา

ค. กรณีให้บริการการศึกษาทางไกล / การศึกษาออนไลน์ และการศึกษาในมหาวิทยาลัยเสมือน (Virtual University)

กระทบ 11

เหตุผล

- อาจมีปัญหาเรื่องคุณภาพ และเป็นการแย่งตลาดลูกค้าในการให้บริการ

- กระทบแต่ไม่มาก เพราะคนเรียนไม่มาก และการยอมรับหรือรับรองยังไม่เต็มที่

- หากเป็นการสอนในหลักสูตรที่ตรงกัน

ไม่กระทบ 45

เหตุผล

- ย่อมมีความแตกต่างกันบ้างกับการเรียนการสอนในห้องเรียนที่เพียบพร้อมไปด้วยอุปกรณ์
อันทันสมัย

- เป็นอีกรูปแบบหนึ่งของการแสวงหาความรู้และการรุกคืบทางวัฒนธรรมตะวันตก ไม่น่าจะกระทบต่อสถาบันอุดมศึกษามากนัก

- เนื่องจากสาขาส่วนใหญ่ที่มหาวิทยาลัยเปิดสอนไม่สามารถจัดการสอนแบบศึกษาทางไกล / ออนไลน์ เช่น วิศวกรรมศาสตร์ สัตวแพทย์ แม้กระทั่งเทคโนโลยีสารสนเทศ ก็ต้องสอนในชั้นเรียนที่มีการปฏิบัติจึงจะมีคุณภาพได้

- นักศึกษาและผู้เรียนยังคงต้องมีความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและผู้สอนตามธรรมชาติของการเรียนรู้ ซึ่งย่อมจะมีคุณภาพกว่าการเรียนรู้โดยไม่ได้สัมพันธ์ แลกเปลี่ยนทัศนคติระหว่างผู้เรียน ผู้สอน อย่างแน่นอน แต่เรียนแบบนี้จะง่าย ผู้เรียนคงจะชอบ

- เพราะถึงอย่างไรก็ตาม การมีปฏิสัมพันธ์โดยตัวคนจริงๆ ย่อมจะดีกว่าแน่นอน
- ทางวิทยาลัยมีได้มีบริการเหล่านี้ จึงไม่มีผลกระทบ
- แต่ระยะยาวอาจมีผลต่อจำนวนนักศึกษา

2.3 ท่านคิดว่าสถาบันอุดมศึกษาของท่านมีความพร้อมในการแข่งขันกับสถาบันอุดมศึกษาของต่างประเทศที่จะเข้ามาเปิดให้บริการในประเทศ ในด้านต่างๆ เหล่านี้หรือไม่เพียงใด

ก. ด้านบริหารจัดการ

พร้อม 37

เหตุผล

- เพราะเป็นการบริหารจัดการภายใต้บริบทของสังคมไทยที่รู้จักดี
- จะต้องเตรียมความพร้อมและพัฒนากระบวนการบริหารจัดการที่ดี มีคุณภาพ โปร่งใส รวดเร็ว เชื่อถือได้
- มีความพร้อมในระดับหนึ่ง แต่เนื่องจากเป็นเอกชนจึงยังต้องมีการพัฒนาไปอีกระดับหนึ่ง
- แต่ต้องลงทุนเพิ่มในการอำนวยความสะดวกต่อการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ / ประสิทธิภาพ

- มีความพร้อมมาก เนื่องจากมีความคล่องตัวในการบริหารจัดการ สามารถปรับกลยุทธ์เพื่อการแข่งขันได้รวดเร็ว

- เนื่องจากมีประสบการณ์ในการบริหารจัดการพอสมควร และยอมเข้าใจในวัฒนธรรมของคนไทยมากกว่า

ไม่พร้อม 19

เหตุผล

- ไม่สามารถแข่งขันได้ เนื่องจากการลงทุนต้องใช้ทรัพยากรที่สูงมาก หากต่างประเทศมีการใช้การระดมทรัพยากรเต็มที่

- เพราะค่านิยมของอาจารย์ไทยและบุคลากรไทยแตกต่างกับค่านิยมของอาจารย์ต่างประเทศโดยเฉพาะสหรัฐอเมริกาอย่างมาก
- ไม่มีความพร้อมที่จะแข่งขันกับต่างประเทศ

ข. ด้านคุณภาพทางวิชาการ

พร้อม 48

เหตุผล

- ขึ้นอยู่กับ 1) ชื่อเสียง ภาพพจน์ 2) บุคลากร (อาจารย์) 3) นักศึกษา บัณฑิต และศิษย์เก่า 4) ผลงานที่ออกสู่สังคม
- แต่ต้องเน้นการลงทุนเพิ่มอย่างแน่นอน เพราะการจะเกิดคุณภาพต้องมีความพร้อมด้านงบประมาณอย่างคล่องตัว
- คุณภาพทางวิชาการของวิทยาลัย อยู่ในระดับมาตรฐานและมีพัฒนาการในทางบวกมาตลอดเวลา 22 ปี จึงมีความพร้อมในการแข่งขัน
- เนื่องจากวิทยาลัยส่งเสริมเปิดการสอนเฉพาะทาง และอาจารย์ / บุคลากร / ผู้บริหารส่วนใหญ่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในหลักสูตรที่เปิดสอนเป็นอย่างดี และมีการพัฒนาคุณภาพทางวิชาการให้ดีขึ้นอยู่เสมอ

ไม่พร้อม 8

เหตุผล

- อาจเสียเปรียบในเรื่องความพร้อมด้านเทคโนโลยีที่นำมาใช้ในงานวิชาการ
- สามารถแข่งขันกับต่างประเทศได้ในบางสาขาวิชา
- ไม่อาจจะแข่งขันได้เลย เพราะคุณภาพของอาจารย์ ทรัพยากร และเครื่องอำนวยความสะดวกต่างๆ ต่ำกว่าสังคมตะวันตก โดยเฉพาะอย่างยิ่งสหรัฐอเมริกา
- เพราะขณะนี้นักศึกษาที่เข้ามาใหม่คุณภาพยังไม่ดีเท่าที่ควร การจะคัดเลือกแบบเข้มงวดทำได้ยาก ด้านอาจารย์ผู้สอนหากแข่งขันกันก็ยังไม่อาจสู้ได้
- ไม่มีความพร้อมที่จะแข่งขันกับต่างประเทศ

ค. ด้านบุคลากรทางการศึกษา

พร้อม 49

เหตุผล

- ครู อาจารย์ เจ้าหน้าที่ จะต้องเตรียมพร้อมและศึกษาถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นต่อไป (ต้องพัฒนาตนเอง) มองรอบด้านและพัฒนาคุณวุฒิ ประสบการณ์อีก
- บุคลากรบางส่วนมีศักยภาพเพียงพอที่สามารถแข่งขันกับต่างประเทศได้

- วิทยาลัยมีความพร้อมในด้านนี้สูง เพราะมีคณาจารย์ที่มีคุณวุฒิและมีศักยภาพในการสอนเป็นหลักสูตรนานาชาติได้
- เนื่องจากมีบุคลากรทางการศึกษาที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในหลักสูตรที่เปิดสอนเป็นอย่างดี

ไม่พร้อม 5

เหตุผล

- มีปัญหาด้านการจัดหา / สรรหา / คัดเลือกบุคลากรที่มีคุณภาพ ซึ่งก็ไม่พัวนการลงทุนเพิ่มเติมเช่นกัน
- เทียบกับของโลกตะวันตกไม่ได้ (โดยเฉพาะอย่างยิ่งมหาวิทยาลัยที่ไม่ใช่มหาวิทยาลัยห้องแถว)
- ไม่พร้อมจะแข่งขัน เพราะเขาอาจจะจ้างแพงๆ คนเก่งๆ ก็แหกกันไปอยู่กับเขา
- ไม่มีความพร้อมที่จะแข่งขันได้

ง. ด้านงบประมาณและการเงิน

พร้อม 22

เหตุผล

- มีความพร้อมในการลงทุนสูงกว่าปัจจุบันไม่มากนัก เพราะเป็นสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในกำกับ สกอ. ซึ่งกำกับการเรียกเก็บค่าเรียน ในขณะที่วิทยาลัยต้องลงทุนทุกด้าน โดยไม่ได้รับความช่วยเหลือด้านการเงินจากรัฐแต่ประการใด

ไม่พร้อม 34

เหตุผล

- อาจเสียเปรียบเนื่องจากสถาบันการศึกษาต่างประเทศมีทุนมากกว่าในการดำเนินงาน
- ทุนข้ามชาติ หากเข้ามาเปิดแบบห้างสรรพสินค้าขนาดใหญ่จะเป็นเรื่องน่าห่วง เพราะทุนเหล่านี้มีมาก พร้อมที่จะลงทุน และอาจดึงบุคลากรในสถาบันของไทยไป (สมองไหล)
- งบประมาณและการเงินยังไม่เพียงพอที่จะแข่งขันกับต่างประเทศ
- เพราะการศึกษาใช้การลงทุนที่สูงมาก การค้ำทุนในการลงทุนต้องใช้ระยะเวลาานาน
- มีปัญหาต่อการจัดหาแหล่งเงินกู้ และค่าใช้จ่ายในการพัฒนาบุคลากร คุณภาพการศึกษา และความสะดวก / เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ
- ไม่อาจจะแข่งขันได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งงบประมาณทางด้านการวิจัย
- เพราะส่วนใหญ่ที่เข้ามามีกำลังเงิน กำลังทรัพย์เข้มแข็งทั้งนั้น
- ไม่มีความพร้อมที่จะแข่งขันได้

2.4 สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีความพร้อมมากที่สุดในการแข่งขันกับสถาบันอุดมศึกษา
ของต่างประเทศในหลักสูตร สาขาวิชา และระดับใดบ้าง

ระดับปริญญา			หลักสูตร	สาขาวิชา
ตรี	โท	เอก		
/			ศาสนศาสตร์ศึกษา	ศาสนศาสตร์ศึกษา
/			ศิลปะศาสตรบัณฑิต	ศิลปะศาสตร์
	/		ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต	พุทธศาสตร์ศึกษา
/			บริหารธุรกิจบัณฑิต	การบัญชี การตลาด บริหาร
/			วิทยาศาสตร์บัณฑิต	เทคโนโลยีสารสนเทศ
	/		วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต	เทคโนโลยีสารสนเทศ
//			นิติศาสตรบัณฑิต	นิติศาสตร์
	/		นิติศาสตรมหาบัณฑิต	กฎหมายมหาชน
/			พยาบาลศาสตร์	พยาบาล
/			ศาสนศาสตร์	ศาสนา
//		/	บัญชีบัณฑิต	บัญชี
//			บริหารธุรกิจ	ทุกสาขา
//	/		วิศวกรรมศาสตร์	เครื่องกล อุตสาหกรรม
/	/		สัตวแพทยศาสตร์	
/	/		เทคโนโลยีสารสนเทศ	
/			รัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต	นโยบายสาธารณะ การพัฒนาทรัพยากร
/	/		ทุกหลักสูตร	ทุกสาขาวิชา

2.5 สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีความพร้อมน้อยที่สุดในการแข่งขันกับสถาบันอุดมศึกษา
ของต่างประเทศในหลักสูตร สาขาวิชา และระดับใดบ้าง

ระดับปริญญา			หลักสูตร	สาขาวิชา
ตรี	โท	เอก		
/	/		ทุกสาขาวิชา	
/			ทุกสาขาวิชา	
/			วิทยาศาสตร์บัณฑิต	เทคโนโลยีสารสนเทศ
/			ภาษา	ภาษาอังกฤษ
/			สังคมศาสตร์	จิตวิทยา
/			มนุษยศาสตร์	ภาษาไทย
/	/		บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต	บริหารธุรกิจ
/			ศิลปศาสตรบัณฑิต	การบริหารและการท่องเที่ยว

2.6 ท่านคิดว่ามาตรการในการส่งเสริมและสนับสนุนสถาบันอุดมศึกษาแบบใดและของประเทศใดที่ประสบผลสำเร็จในการช่วยทำให้สถาบันอุดมศึกษามีความเข้มแข็งและสามารถแข่งขันกับสถาบันอุดมศึกษาของประเทศอื่นๆ ได้

- ประเทศอินเดีย ศรีลังกา อังกฤษ สหรัฐอเมริกา มาเลเซีย สิงคโปร์ เกาหลีใต้ นิวซีแลนด์ ออสเตรเลีย ญี่ปุ่น

- เวียดนามมีความจริงจังและเป็นระบบในการพัฒนาการศึกษาและพัฒนาได้ตรงจุดและต่อเนื่อง

- การให้สิทธิประโยชน์และการที่กฎหมายคุ้มครองการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยไทย
- นโยบายการเมืองต้องคงที่

- ต้องใช้มาตรฐานเดียวกันในกลุ่มเดียวกัน เช่น กลุ่มสถาบันรัฐ และสถาบันเอกชน ไม่ควรใช้มาตรฐานเดียวกัน

- รูปแบบที่ 2 Consumption abroad หมายถึงการไปรับบริการในต่างประเทศ

- การแลกเปลี่ยนอาจารย์และนักศึกษากับมหาวิทยาลัยชั้นนำในสหรัฐอเมริกา

- แบบรัฐสวัสดิการของฝรั่งเศส คือ รัฐให้บริการเกือบทุกอย่าง เช่น ค่าเล่าเรียนก็น้อย

ค่าใช้จ่ายก็น้อย เช่น นักศึกษามีบัตรอาหารราคานักเรียน เป็นต้น

- ควรใช้มาตรการที่ส่งเสริมและสนับสนุนสถาบันด้วยมาตรฐานและวิธีการแบบเดียวกันในแต่ละระดับ ไม่แยกเป็นรัฐกับเอกชน (ในกำกับรัฐ) การส่งเสริมสนับสนุนผ่านผู้เรียนดีกว่าผ่านสถาบัน

2.7 บทบัญญัติในมาตรา 6 ของ GATS อนุญาตให้ประเทศสมาชิกสามารถออกกฎหมายภายในของตนอย่างไรก็ได้เพื่อกำกับดูแลการจัดการการศึกษาของประเทศ แต่การออกกฎหมายภายในดังกล่าวจะต้องไม่ก่อให้เกิดอุปสรรคต่อการแข่งขันเสรีหรือเป็นการเลือกปฏิบัติ ท่านเห็นว่า ประเทศไทยควรใช้ประโยชน์จากบทบัญญัติในมาตรา 6 ของ GATS ในด้านต่างๆ เหล่านี้อย่างไร

ก. ด้านการส่งเสริมการบริหารจัดการ

เห็นด้วย 56

เหตุผล

- จะต้องดำเนินการโดยนิติบุคคลสัญชาติไทย เนื่องจากการศึกษาเป็นการสร้างบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงของประเทศ

- สอนเป็นภาษาใด ให้ใช้บุคลากรที่ใช้ภาษานั้นเป็นหลักหรือต้องจบการศึกษาในหลักสูตรที่สอนโดยภาษานั้น

- การส่งเสริมให้มหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชนมีมาตรฐานเดียวกัน ไม่ควรแข่งขันกันในแง่ปริมาณการรับนักศึกษาและจำกัดการรับนักศึกษาของมหาวิทยาลัยต่างชาติในบางสาขา

- การพัฒนาอาจารย์ผู้สอนและผู้บริหาร โดยเชิญวิทยากรจากหน่วยงานต่างประเทศ หรือส่งอาจารย์ไปศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นในวิทยาลัย / มหาวิทยาลัย ในต่างประเทศที่หน่วยงานนั้นตั้งอยู่

- ควรให้ประชาชนที่มีส่วนได้ส่วนเสียมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ

- ทำให้เกิดความคล่องตัวในการบริหารจัดการมากขึ้น เพื่อต่อสู้กับการแข่งขันที่รุนแรง

- กฎหมายควรเปิดกว้างด้านการบริหารจัดการภายในสถาบัน แต่บัญญัติชัดเจนในลักษณะของการบริหารจัดการศึกษาแต่ละหลักสูตร

- ให้มีคณะกรรมการร่วมไม่เกินกึ่งหนึ่ง

ไม่เห็นด้วย

-

เหตุผล

-

ข. ด้านการส่งเสริมคุณภาพทางวิชาการ

เห็นด้วย 56เหตุผล

- ใช้เกณฑ์เดียวกับที่มีอยู่แล้วให้เข้มงวด เช่น มาตรฐานการขอตำแหน่งทางวิชาการ ต้องดำเนินการในประเทศไม่ให้มีการเทียบจากต่างประเทศ หรือสัดส่วนอาจารย์ต่อนักศึกษา

- สถาบันการศึกษาควรจัดตั้งคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบการเรียนการสอนของอาจารย์ ตำราที่ใช้เรียนควรมีคุณภาพ ทั้งนี้ ผู้ทรงคุณวุฒิควรมีความเชี่ยวชาญในสาขานั้นๆ โดยตรง เพื่อให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

- ให้มหาวิทยาลัยเอกชนมีส่วนร่วมและมีความร่วมมือระหว่าง รัฐ - เอกชน ให้มากขึ้น

- แลกเปลี่ยนนวัตกรรมการเรียนการสอน สื่อ เทคโนโลยีทางการศึกษา และการใช้

ทรัพยากรร่วมกันเพื่อพัฒนาคุณภาพบัณฑิต การวิจัย

- ควรจะมี accountability ต่อประชาชนผู้ใช้บริการต่อตลาด ต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อสถาบันที่ให้การรับรองและต่อฝ่ายการเมือง

- การควบคุมในเรื่องหลักสูตรก็ดี การรับรองมาตรฐานก็ดี จะได้ไม่เข้มงวดจนเกินไป เพราะมีการแข่งขันกันอยู่แล้ว

- ใช้หลักการร่วมมือ

- บัญญัติกฎหมายที่กำหนดความเข้มแข็งทางวิชาการของแต่ละสาขาเป็นมาตรฐานเดียวกันในทุกสถาบันที่จัดการศึกษาในสาขาวิชานั้นๆ

- ให้อยู่ในรูปของความร่วมมือ

ไม่เห็นด้วย

-

เหตุผล

-

ค. ด้านการส่งเสริมบุคลากรทางการศึกษา

เห็นด้วย 56เหตุผล

- พิจารณาเรื่องสัดส่วนของบุคลากร และการส่งเสริมบุคลากร

- รัฐบาลควรจัดงบประมาณเพื่อส่งเสริมให้บุคลากรทางการศึกษาได้ศึกษาต่อในระดับสูงหรือกำหนดให้มหาวิทยาลัยจัดสรรงบประมาณ จัดหาทุนให้กับบุคลากรที่ต้องการศึกษาต่อในระดับสูง และกำหนดข้อผูกมัดตามความเหมาะสม

- ให้มีการพัฒนาบุคลากรอย่างเท่าเทียมกันและมีการให้สิทธิประโยชน์เพื่อจูงใจให้ผู้ที่มีความคุณภาพเข้าสู่ระบบอุดมศึกษามากขึ้น

- การแลกเปลี่ยนอาจารย์ในการสอนในลักษณะการใช้ทรัพยากรทางการศึกษาร่วมกัน และส่งบุคลากรไปศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยอื่นๆ ในต่างประเทศโดยทุนของมหาวิทยาลัยนั้นๆ

- ควรจะให้บุคลากรในทุกฝ่ายของสถาบันการศึกษามีศักดิ์ศรีพอกๆ กัน และมีค่าตอบแทนใกล้เคียงกัน

- ผู้สอนในมหาวิทยาลัยควรยึดปริญญาและประสบการณ์จะดีที่สุด ไม่ควรยึดกับตำแหน่งวิชาการเกินไป เพราะตำแหน่งวิชาการเป็นอันมากได้มาจากการวิ่งเต้นมากกว่าความรู้ความสามารถจริง

- กำหนดกฎเกณฑ์เกี่ยวกับวุฒิหรือตำแหน่งทางวิชาการอย่าให้ตึงเกินไป ในขณะที่ของต่างประเทศไม่ได้กำหนด

- แลกเปลี่ยนบุคลากร พัฒนาบุคลากร

- ควรออกกฎหมายให้สถาบันทุกแห่งมีระบบพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง

- สนับสนุนส่งเสริมให้ทัดเทียมกัน

ไม่เห็นด้วย

-

เหตุผล

-

ง. ด้านการอุดหนุนงบประมาณและการเงิน

เห็นด้วย 56

เหตุผล

- รัฐบาลควรจัดสรรงบประมาณบางส่วนในการสนับสนุนกิจกรรมการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัย เพราะมหาวิทยาลัยเอกชนบางแห่งมีเงินทุนน้อย ทำให้การพัฒนาทางการศึกษาเป็นไปอย่างช้าๆ

- ให้ผู้เรียนมหาวิทยาลัยไทยได้รับการอุดหนุนจากรัฐ

- ส่งอาจารย์ไปเรียนฟรีในมหาวิทยาลัยอื่นๆ ในต่างประเทศ หรือขอรับการสนับสนุน

งบประมาณเป็นทุนการศึกษาหรือทุนการจัดกิจกรรม

- ควรจะส่งเสริมให้เอกชนให้การอุดหนุนด้วยนอกเหนือจากหน่วยงานของรัฐ

- เปิดโอกาสให้รัฐสนับสนุนด้านการเงินให้มากขึ้น
- ยกเว้นหรือลดหย่อนภาษีต่างๆ ให้ เช่น ภาษีโรงเรียน ภาษีที่ดิน ภาษีรายได้ของผู้รับ

ใบอนุญาต

- ควรอุดหนุนงบประมาณและการเงินผ่านผู้เรียน ไม่ว่าจะเข้าศึกษาในสถาบันใด ระดับการศึกษาใด จะต้องได้รับการอุดหนุนอย่างทั่วถึง

- ให้ลงทุนหรือถือหุ้นร่วมไม่เกิน 49%

ไม่เห็นด้วย

-

เหตุผล

-

จ. ด้านการกำหนดขอบเขตการเปิดเสรีการให้บริการการศึกษาภายในประเทศ

เห็นด้วย 53

เหตุผล

- การเปิดเสรีในการให้บริการทางการศึกษาควรเป็นไปในลักษณะบริษัทร่วมจัดตั้ง สถาบันอุดมศึกษา หรือจัดการเรียนการสอนร่วมกัน เพื่อเป็นการพัฒนาศักยภาพบุคลากรทางการศึกษาของไทย และเป็นการลดความรุนแรงทางการแข่งขัน เพราะถ้ามหาวิทยาลัยต่างประเทศสามารถเข้ามาสร้างสถาบันโดยอิสระจะทำให้เกิดการแข่งขันกันสูง และจะก่อให้เกิดผลกระทบกับมหาวิทยาลัยที่มีขนาดเล็ก
  - ควรเปิดในบางสาขาวิชาที่ไม่ต้องให้เกิดการแข่งขันกับมหาวิทยาลัยไทย หรือเปิดเฉพาะสาขาขาดแคลน
    - กำหนดหลักสูตรที่จำเป็น / ขาดแคลนบุคลากรด้านนั้นๆ เน้นเฉพาะรุ่น / เฉพาะสาขาวิชา ให้เปิดสอนได้ และห้ามเปิดบางหลักสูตรที่ประเทศไทยมีเพียงพอ / มีคุณภาพอยู่แล้ว
    - สาขาที่เปิดควรกระจาย ไม่ควรกระจุกอยู่ที่สาขาที่ทำเงินได้มากอย่างเดียว
    - กระทรวงศึกษาธิการไม่ควรจะตั้งกฎเกณฑ์หรือระเบียบที่ควบคุมเอกชนมากเกินไป จนเป็นอุปสรรคต่อการเรียนการสอน และการเปิดสาขาวิชาใหม่ๆ ควรให้ความไว้วางใจมหาวิทยาลัยเอกชนให้มากกว่าที่เป็นอยู่
      - ควรกำหนดขอบเขต / กฎเกณฑ์บางอย่างสำหรับสถาบันต่างประเทศที่สูงกว่าสถาบันภายในประเทศ เช่น ที่ดิน อาคารสถานที่ จำนวนอาจารย์ และบุคลากร
      - เสรีทางการค้า รวมทั้งเสรีทางการศึกษา ต้องควบคู่กับมาตรการคุ้มครองผู้บริโภคหรือผู้เรียนและผู้ปกครอง ควรบัญญัติกฎหมายที่ให้หลักประกันต่อผู้เข้าศึกษา
      - กำหนดให้เปิดบางหลักสูตรที่มีความเชี่ยวชาญจริงๆ

ไม่เห็นด้วย 3

เหตุผล

- ไม่ควรกำหนดขอบเขต

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการศึกษาตามกฎหมายการศึกษาระดับอุดมศึกษา

3.2 กรณีสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

ท่านเห็นว่า ควรมีการแก้ไขปรับปรุงพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2546 ในหมวดและมาตราต่างๆ หรือไม่ อย่างไร เพื่อรองรับการเปิดเสรีการค้าบริการการศึกษาและเพื่อปกป้องคุ้มครองการให้บริการการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนของประเทศไทย ซึ่งเป็นแหล่งถ่ายทอดวิชาความรู้ ภูมิปัญญา ศิลปะและวัฒนธรรมไทย ให้สามารถคงอยู่และสืบสานเอกลักษณ์วัฒนธรรม ตลอดจนขนบธรรมเนียมและประเพณีอันดีงามของชนชาติไทยให้คงอยู่สืบต่อไป

(หากเนื้อที่ที่ให้ไว้ไม่พอ สามารถใช้กระดาษเพิ่มเติมได้)

บททั่วไป

(มาตรา 1 – 7)

- เห็นสมควรให้มีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงและปรับปรุง พ.ร.บ.สถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2546 ตามมาตราดังต่อไปนี้

มาตรา 9 มาตรา 11 มาตรา 28 มาตรา 29 มาตรา 30 มาตรา 32 มาตรา 34 (6) มาตรา 46 มาตรา 70 (5) และ (6) มาตรา 84 มาตรา 86 มาตรา 86/3 หมวด 8/1 หมวด 9 มาตรา 126/1 มาตรา 130

- ไม่ต้องมีการแก้ไข (ขณะนี้สมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย อยู่ระหว่างดำเนินการแก้ไขบางมาตรา เพื่อประโยชน์ของสถานศึกษาเอกชนให้เกิดความสะดวกในการบริหารจัดการของสถาบันการศึกษาเอกชน)

- บทบัญญัติเดิมเหมาะสมแล้ว
- ดีอยู่แล้วไม่ต้องแก้ไข
- มาตรา 6 ควรครอบคลุมสถานศึกษาต่างประเทศที่จะเข้ามาดำเนินการในประเทศไทย
- มาตรา 7 กฎกระทรวงและประกาศที่ออกตาม พ.ร.บ. หากเป็นการจำกัดสิทธิสถาบัน ควรทำประชาพิจารณ์ก่อนมีการประกาศใช้บังคับ

หมวดที่ 1 การจัดตั้งและการเปิดดำเนินการ (มาตรา 8 – 23)

- มาตรา 9 กฎกระทรวงว่าด้วยลักษณะของสถาบัน ต้องใช้กับสถาบันต่างประเทศที่เข้ามาเปิดดำเนินการในประเทศไทยด้วย

- มาตรา 11 ควรแก้ไขเพิ่มเติมโดยให้ผู้รับใบอนุญาตจัดหาเงินกองทุนคงเงินต้นตามจำนวนที่รัฐมนตรีกำหนดเพื่อนำเฉพาะแต่ดอกเบี้ยที่ได้ไปใช้ตามวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
- มาตรา 18 การเปิดดำเนินการในสาขาวิชาใด ควรให้อำนาจการพิจารณาและอนุมัติอยู่กับสภาสถาบัน
- มาตรา 20 การเปิดดำเนินการในสาขาวิชานอกสถานที่ได้โดยไม่ควรมีข้อจำกัด ซึ่งอาจไม่ต้องขออนุญาต
- มาตรา 28 ควรให้มีการตั้งสภาวิชาการหรือสภาอาจารย์
- ตาม พ.ร.บ.สถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2546 มาตรา 8-23 กำหนดไว้ดีแล้ว รอรับการเปิดเสรีการศึกษาและปกป้องคุ้มครองการให้บริการการศึกษาอยู่แล้ว
- หากนโยบายของรัฐให้ปฏิบัติเพื่อรองรับการเปิดเสรีการค้าบริการทางวิชาการ ควรเพิ่มเติมหรือปรับปรุงในมาตรา 9 , 11 - 18 ให้สอดคล้องซึ่งกันและกันตลอดแนว ส่วนมาตรา 21 - 23 เปลี่ยนให้สอดคล้องกับมาตรา 9
- ในมาตรา 12 การกำหนดลักษณะและเนื้อที่ที่ดิน หรือพื้นที่ที่ใช้ในการจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ควรกำหนดหลักเกณฑ์ให้ชัดเจนในพระราชบัญญัติเลย
- มาตรา 23 การคุ้มครองการทำงานและผลประโยชน์ตอบแทนของผู้ปฏิบัติงานในสถาบัน อุดมศึกษาที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

หมวดที่ 2 คณะกรรมการ

(มาตรา 24 - 27)

- เพิ่มอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการ ในเรื่องการปกป้องคุ้มครองการให้บริการการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้ชัดเจนขึ้น
  - มาตรา 24 (3) การรับรองหลักสูตร ควรให้เป็นอำนาจของสภาสถาบัน
  - มาตรา 24 (4) การรับรองมาตรฐาน ควรให้เป็นอำนาจของสภาสถาบันภายใต้การกำกับดูแลของ สมศ. / กกอ.
  - ควรมีการแก้ไขอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการบางประการ
  - ของเดิมบัญญัติไว้ครอบคลุมแล้ว
  - ควรตัดมาตรา 24 (3) ออก เพราะได้ให้อำนาจสภาสถาบันไปแล้วในมาตรา 34 (6) ในทางปฏิบัติเกิดการลักลั่น สับสน คณะกรรมการควบคุมได้โดยการรับรองมาตรฐาน วิทยฐานะ ก็พอแล้วในมาตรา 24
- (4)
- มาตรา 24 (5) ควรดำเนินการขั้นตอนเช่นเดียวกับ มาตรา 7 ก่อนประกาศใช้บังคับ

หมวดที่ 3 การดำเนินงาน (มาตรา 28 – 53)

- ควรมีการจัดตั้งสภาคณาจารย์ / สภาวิชาการ ขึ้นในสถาบัน
- ควรมีการเลือกตั้งกรรมการสภาในสัดส่วนของผู้แทนคณาจารย์
- การประชุมสภาสถาบันควรเปิดเผยต่อสาธารณะหรือสามารถขอทราบผลการประชุมสภาสถาบัน
- ควรให้อำนาจสภาสถาบันในการเปิดและรับรองหลักสูตร
- มาตรา 30 วรรคหนึ่ง ควรตัดออก กรรมการสภาไม่จำเป็นต้องกำหนดวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี คือไม่ต้องกำหนดวุฒิเลย เพราะการเสนอแต่งตั้งได้กลั่นกรองบุคคลอยู่แล้ว กำหนดวุฒิไว้มีปัญหาที่ผู้รับใบอนุญาตบางคนไม่เข้าเกณฑ์ จึงทำให้เป็นกรรมการไม่ได้
- วาระการดำรงตำแหน่งตามมาตรา 37 ควรเท่ากับวาระของกรรมการสภาสถาบัน (ม.31) เพราะมาตรา 37 เป็นชุดที่ตั้งโดยสภาสถาบัน
- ให้สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจอนุมัติการเปิดหลักสูตร การรับรองหลักสูตร ได้ตามเกณฑ์ที่กระทรวงกำหนด

หมวดที่ 4 ปริญญาและเครื่องหมายวิทยฐานะ (มาตรา 54 – 59)

- การรับรองวิทยฐานะในการสอนเพื่อให้ปริญญาชั้นสูงขึ้น ควรให้อิสระในทุกระดับ โดยอาจไม่ต้องรับรองวิทยฐานะโดยรัฐมนตรี
- ด้อยอยู่แล้วไม่ต้องแก้ไขอะไร

หมวดที่ 5 ทรัพย์สินและการบัญชี (มาตรา 60 – 69)

- รายได้ (ม. 62) ควรเพิ่มเติม "เงินอุดหนุนจากรัฐ" จากงบประมาณแผ่นดินเพื่อพัฒนาสถาบันหรืออาจสนับสนุนเป็นค่าวิทยฐานะแก่อาจารย์หรือบุคลากรของสถาบัน
- ควรแก้ไขมาตรา 60 ที่มาของทุนให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐ
- ด้อยอยู่แล้วไม่ต้องแก้ไขอะไร

หมวดที่ 6 การอุดหนุนและส่งเสริม (มาตรา 70)

- ควรกำหนดการอุดหนุนและส่งเสริมให้ชัดเจนเป็นรูปธรรมและสามารถดำเนินการได้
- ลด / ยกเว้น ภาษีโรงเรือนและที่ดิน
- ให้รัฐจัดสรรเงินไว้เป็นกองทุนคงเงินต้นเท่าจำนวนที่ผู้รับใบอนุญาตได้นำมาเป็นกองทุนคงเงินต้น เพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมในมาตรา 11

- ให้งบประมาณอุดหนุนบุคลากรสายการสอน เช่น ค่าตำแหน่งวิชาการ ค่างบประมาณการทำวิจัย เป็นต้น

- ควรเพิ่มการยกเว้นภาษีบางประเภท เช่น ภาษีโรงเรือนของท้องถิ่น หรือภาษีอื่นๆ อีกหลายอย่าง
- เพิ่มบทบัญญัติเรื่องการอุดหนุนทางการเงินแก่ผู้เข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
- มาตรการส่งเสริมที่เป็นรูปธรรม เช่น ภาษีโรงเรือน ฯลฯ ควรบัญญัติไว้

หมวดที่ 7 การกำกับและควบคุม (มาตรา 71 – 99)

- อยากให้มีบทบัญญัติเพื่อตรวจสอบการทำงานของสถาบันในการออกกฎ ระเบียบต่างๆ เพื่อความโปร่งใส เช่น เป็นไปได้หรือไม่ที่กฎ ระเบียบ ของสถาบันจะอยู่ภายใต้ พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสาร

- ลดระดับการควบคุมเรื่องการโฆษณา (ม.82 , ม. 83)
- อยากให้ผ่อนคลายมาตรการกำกับและควบคุมลง โดยให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีอิสระในการบริหารจัดการมากขึ้น

- เพิ่มมาตรการกำกับและควบคุมในด้านการเปิดเสรีการค้าบริการ การให้บริการการศึกษาของต่างประเทศให้เข้มงวดขึ้นตามลักษณะงานในแต่ละมาตรา

- มาตรา 76 มาตรา 77 มาตรา 86 ควรแก้ไขให้ยืดหยุ่นหรือผ่อนปรนมากกว่านี้

หมวดที่ 8 การเลิกและโอนกิจการ (มาตรา 100 – 103)

- ไม่ควรมีการแก้ไข
- พิจารณาให้สอดคล้องกันตลอดแนวทางที่แก้ไข / ปรับปรุง
- ดีอยู่แล้ว ไม่มีอะไรต้องแก้ไข

หมวดที่ 9 บทกำหนดโทษ (มาตรา 104 – 123)

- การดำเนินการจัดการศึกษาไม่ควรมีบทลงโทษที่หยาบคาย เช่น การไม่ส่งรายงาน จะถูกปรับเป็นเงินในอัตราต่างๆ กัน

- ควรลดอัตราโทษ โดยเฉพาะค่าปรับ เช่น ม. 115 ค่าปรับสูงมากถึง 1 ล้านบาท
- ลดโทษปรับ ม.116 และ ม. 117
- ปรับปรุงโทษ ม. 122 ม.121 (โทษปรับ)
- เพิ่มมาตรการ / โทษ ในกรณีให้การบริการทางศึกษาของต่างประเทศเพิ่มมากกว่าของไทย

- บทลงโทษเกือบทุกมาตรา กำหนดโทษไว้รุนแรงเกินขอบเขต ควรจะลดโทษลง เพราะบางอย่างมันปฏิบัติยากหรือปฏิบัติตามลายลักษณ์อักษรที่กำหนดไว้ใน พ.ร.บ. ได้ยากมาก โดยเฉพาะสถาบันที่จัดตั้งใหม่ๆ

บทเฉพาะกาล

(มาตรา 124 – 130)

- ปรับตามวิธีการ / กระบวนการ เหตุผลและความจำเป็น
- บทบัญญัติในบทเฉพาะกาลในเรื่องที่เกี่ยวกับการประกาศใช้กฎหมายรองที่อาศัยอำนาจตาม พ.ร.บ. ประกาศใช้ในภายหลัง ต้องกำหนดระยะเวลาที่แน่นอน มิใช่เปิดกว้างไว้นาน ดังเช่น มาตรา 130 เป็นต้น เหตุเพราะบางเรื่องขัดกับ พ.ร.บ.ฉบับ 2546

ส่วนที่ 4 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

1. หากจะให้ต่างชาติมาเปิดสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยตามกฎหมาย / FTA ที่ทำกัน ควรให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น
2. อาจมีการทำประชาพิจารณ์ / ผ่านสภานิติบัญญัติ
3. หากไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ ต้องมีหลักประกันที่ดีแก่สถาบันอุดมศึกษา โดยเฉพาะของเอกชนด้วย เพราะสถาบันขนาดเล็กอาจต้องปิดตัวเหมือนร้านโชห่วย ถูกห้างข้ามชาติมาเปิดกิจการการค้าได้
4. ไม่ควรเสนอ / ให้นำ เรื่องการศึกษามาสู่ธุรกิจการศึกษามากเกินไป แม้ในปัจจุบันการศึกษา กำลังไปสู่ธุรกิจหรือใช้แบบธุรกิจ ซึ่งจะนำไปสู่การหากำไร การแข่งขัน และการได้เปรียบกัน
5. ควรหาเกณฑ์ / กฎ เพื่อส่งเสริมสนับสนุนให้สถาบันอุดมศึกษา (โดยเฉพาะเอกชน) สามารถดำเนินกิจการได้อย่างมีความมั่นคง
6. ควรลดการรับนักศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐแบบไม่จำกัดลง
7. การเปิดหลักสูตร / สาขาวิชาต่างๆ โดยไม่มีข้อจำกัด (อย่างเสรี) ควรทบทวนให้เหมาะสมมากขึ้น
8. ควรมีการศึกษา / สัมมนา / วิจัย เกี่ยวกับเรื่องนี้ให้มากขึ้น
9. พ.ร.บ. เดิมก็ใช้ได้อยู่แล้ว โดยให้มหาวิทยาลัยที่จะเข้ามาเปิดทำตามให้ครบ รวมทั้งระเบียบอื่นๆ และมหาวิทยาลัยของรัฐที่ออกนอกกรอบก็ใช้ พ.ร.บ. เดียวกัน
10. ควรจัดสัมมนาเพื่อระดมความคิดเห็นจากหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

11. ทุกมาตรการกำลังอยู่ในระหว่างการปรับปรุง แก้ไข กฎหมายฉบับนี้อยู่ ซึ่งอุปสรรคปัญหาส่วนใหญ่ คือ การไม่คล่องตัวในการบริหารงานและปัญหาองมาตรฐานการศึกษาของรัฐ - เอกชน ยังไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

โดยภาพรวมแล้ว กฎหมายฉบับนี้ยังคงใช้ได้ อาจจะต้องออกเป็นกฎหมายพิเศษสำหรับการจัดตั้งของมหาวิทยาลัยจากต่างชาติ

12. การยกร่างกฎหมายการศึกษาระดับอุดมศึกษาเพื่อรองรับการเปิดเสรีการค้าบริการ การศึกษานั้น เห็นว่า

- กฎหมายดังกล่าวต้องไม่ขัดกับรัฐธรรมนูญ และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ
- กฎหมายดังกล่าวควรมีการเปิดกว้างของการศึกษาของไทยและนานาชาติ
- กฎหมายดังกล่าวต้องกำหนดขอบเขตที่มีให้บุคคลต่างด้าวที่จะมาลงทุนการค้าบริการ

การศึกษาในแนวทางที่เอารัดเอาเปรียบประชาชนชาวไทย เพราะต้องถือว่า การบริการ การศึกษาน่าจะเป็นการสร้างกุศลช่วยเหลือมวลประชาชาติ ไม่ควรหาผลกำไรจากบริการการศึกษา

13. การจัดตั้ง การกำกับ และควบคุมในเรื่องปริมาณ (จำนวน) และคุณภาพการศึกษา สกอ. จะต้องเข้มงวดกวดขันอย่างจริงจัง

14. ผู้เป็นกรรมการสภาสถาบันศึกษาเอกชนควรเป็นแห่งใดแห่งหนึ่งเพียงสถาบันเดียว เพราะผู้ดำรงตำแหน่งกรรมการสภาต้องทราบการดำเนินงานกิจการของสถาบันที่ตนเป็นกรรมการอยู่ หากเป็นกรรมการสภาหลายแห่ง อาจนำความลับของที่หนึ่งไปเปิดเผย ซึ่งไม่น่าจะถูกต้อง ดังนั้น จะขอเสนอแนะให้แก้ไขในส่วนของการดำรงตำแหน่งของกรรมการสภาสถาบันศึกษาเอกชนให้เป็นกรรมการเพียงแห่งเดียวเท่านั้น

15. อยากให้มีทบวงการศึกษาเหมือนเดิม เพราะมาอยู่กระทรวงศึกษาธิการมีปัญหาหลายอย่างสุดที่จะบรรยาย รวมไปถึงบุคลากรที่ทำหน้าที่ควบคุมด้วย

.....

ภาคผนวก ช.

ผลการตรวจสอบร่างพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ....
 โดยการจัดประชุมผู้ทรงคุณวุฒิ
 เมื่อวันที่ 30 มีนาคม 2550 ณ ห้องประชุมนานาชาติ 1 ชั้น 4 อาคาร 3
 คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เริ่มประชุม เวลา 14.30 น.

ผู้แทนอธิการบดี ม.ศรีปทุม (อ.กริช)

- พ.ร.บ.สถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ.2546 หากนับจากกฎหมายรัฐธรรมนูญอาจถือได้ว่าเป็นกฎหมายหลาน รัฐธรรมนูญให้ส่งเสริมเอกชนในการจัดการศึกษาให้เข้มแข็งเช่นเดียวกับมหาวิทยาลัยของรัฐ แต่ พ.ร.บ.สถาบันฯ ก้าวก้าวคลุมมากเกินไป จึงมีความพยายามปลดการควบคุมและก้าวก้าวลงให้เหลือน้อยที่สุด

- บางมาตราให้อำนาจคณะกรรมการการอุดมศึกษา (กกอ.) แต่งตั้งกรรมการมาพิจารณาสอบสวนอธิการบดี ซึ่งถือว่าผิดหลักการ เนื่องจาก กกอ. ไม่ได้เป็นผู้แต่งตั้งอธิการบดี ไม่ได้เป็นผู้ให้ทุนให้โทษ ให้เงินเดือน ควรให้อำนาจของกรรมการสภาสถาบันในการพิจารณามากกว่า

- มาตรา 8 ควรเปิดกว้างมากกว่านี้ โดยเฉพาะเรื่องการตั้งชื่อสถาบัน ไม่ควรจำกัดว่าต้องมีคำนำหน้าตามที่กำหนด นอกจากนี้ ยังไปกำหนดแม้กระทั่งเสื้อครุย ควรเปิดกว้างให้ขึ้นอยู่กับดุลพินิจของสถาบันฯ เองว่าจะใช้อะไรอย่างไร

ผู้แทนอธิการบดี ม.อัสสัมชัญ (อ.เมธี)

- กฎหมายฉบับปัจจุบันผิดหลักการธรรมชาติ คือ ทุนเป็นของเอกชนแต่รัฐมาควบคุมทำให้ความเป็นอิสระและ Autonomy ของมหาวิทยาลัยมีน้อย

- มาตรา 79 ก้าวก้าวและคลุมเกินไปหรือไม่

- ต้องการให้สถาบันฯ มีมาตรฐาน เป็นที่เชื่อถือของสังคม รักษาคุณภาพของ

มหาวิทยาลัยในประเทศ หากสภาสถาบันฯ เข้มแข็งมีที่มาที่ไปของสมาชิกที่น่าเชื่อถือ ก็สามารถเป็นไปได้ ดังนั้น ที่มาของกรรมการสภาสถาบันฯ ควรกำหนดใหม่ การเลือกผู้ดำรงตำแหน่งในปัจจุบันกระทำโดยเจ้าของ ควรกำหนดให้มีการเลือกจากผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความชำนาญในแต่ละสาขาอย่างแท้จริง

- มาตรา 77 ดีมาก ม.เอกชนได้รับการกล่าวหาว่าเป็นสถานที่แสวงหากำไร ทำ

การศึกษาให้เป็นการค้า โดยมองจากการทำโฆษณาประชาสัมพันธ์รับนักศึกษา โดยโฆษณาเกินความเป็นจริง เป็นอันตรายต่ออุดมศึกษาของประเทศ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อผู้บริโภค เช่น หลักสูตรปริญญาโท 1 ปี เมื่อผู้เรียนจ่ายค่าเล่าเรียนครบต้องจบ โดยไม่ต้องทำวิทยานิพนธ์

สมชาติ ธรรมศิริ ผอ.กองกฎหมาย สน. เลขาธิการ ส.ส.

- ต้องดูว่าสิ่งที่ใส่ไปใน พ.ร.บ. นั้น จะกระทบกับผู้มีส่วนได้เสียอย่างไร มีจำนวนมากน้อยเพียงใด ต้องดูในรายละเอียดมาก เช่น การจำแนกประเภทของ “มหาวิทยาลัย” “วิทยาลัย” และ “สถาบัน” ผลกระทบในการเปลี่ยนชื่อ ปรับระบบ ดูเฉพาะ พ.ร.บ. เอกชนไม่ได้ ต้องดูผลกระทบต่อโครงข่ายอื่นๆ

- ดูว่า การประกาศโดยกฎกระทรวงกับการประกาศโดย ร.ม.ต. ต่างกันอย่างไร

- ดูว่ามีกลไกอะไรที่จะมากำกับการใช้อำนาจของสภามหาวิทยาลัย หากปรับไปสู่ความมีอิสระ คล่องตัว สามารถกำหนดเป็นรูปแบบอื่นได้หรือไม่

- การที่เอกชนต่างชาติเข้ามาลงทุน โดยมีเงื่อนไขการถือหุ้น 51 : 49 เราจะได้รับประโยชน์จากเรื่องนี้อย่างไร เช่น ความร่วมมือในด้านต่างๆ

ผู้แทนอธิการบดี ม.ศรีปทุม (อ.กริช)

- ควรบูรณาการหลักกฎหมายและการเรียงร้อยกลไกทางกฎหมายเข้าด้วยกัน

- บุคคลที่จะมาเป็นกรรมการสภาสถาบันฯ มีผลสำคัญต่อมหาวิทยาลัย และนักศึกษาจะได้รับการยอมรับหรือไม่เพียงใด สภาสถาบันฯ มีส่วนสำคัญอย่างยิ่ง

- มาตรา 23 เดิม และมาตรา 22 ใหม่ หลักการบริหารบุคคลในมหาวิทยาลัยมี 2 ส่วน คือ คณาจารย์ กับเจ้าหน้าที่

- คณาจารย์ต้องมีความพิเศษ ต้องบริการอย่างมืออาชีพ ไม่ได้ตีค่าการทำงานของผู้อื่นเป็นชั่วโมงทำงาน แต่ควรเทียบจากคุณวุฒิ ประสบการณ์ ความรู้ ความเชี่ยวชาญ การแข่งขันจะดูที่คุณภาพของอาจารย์และการผลิตบัณฑิต

ผู้แทนอธิการบดี ม.อัสสัมชัญ (อ.เมธี)

- เสนอว่า มหาวิทยาลัยควรมีการประเมิน กรรมการสภาสถาบันฯ เพื่อความเข้มแข็ง ปัญหาว่า แล้วใครจะเป็นผู้ประเมิน

- เรื่อง Autonomy ของมหาวิทยาลัย มาตรา 10 และมาตรา 19 เน้นที่ความสำคัญของรัฐมนตรีมากไปหรือไม่ ทำให้สภาสถาบันฯ ถูกลดบทบาทลงไป สภาสถาบันฯ ควรมีบทบาทและภาระหน้าที่ที่มากขึ้น

- เรื่องชาวต่างชาติเข้ามาจัดการศึกษาในประเทศ กรณีที่เข้ามาแสวงหาประโยชน์โดยไม่มีมาตรฐานการศึกษา เช่น มหาวิทยาลัยห้องแถว มหาวิทยาลัยเคลื่อนที่ จะมีมาตรการป้องกันอย่างไร ในส่วนนี้มีความเห็นว่า ควรอยู่ในบังคับกฎหมายเดียวกันกับมหาวิทยาลัยของไทยด้วย

ผู้แทนอธิการบดี ม.ศรีปทุม (อ.กริช)

- ดร.มานิตย์ บุญประเสริฐ (ม.รังสิต) ศึกษาเรื่อง สภาสถาบันฯ ในไทยและต่างประเทศ

ดร.นภมณฑล สิบหมื่นเปี่ยม สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาแห่งชาติ

- มาตรา 9 มีความหมายกว้างและลึก การใช้คำ "หลักสูตร" และ "สาขาวิชา" ควรดูว่าสัมพันธ์กันหรือไม่ ที่ถูกต้องควรใช้อะไร เช่น ในมาตรา 9 และมาตรา 11

สมชาติ ธรรมศิริ ผอ.กองกฎหมาย สนง.เลขาธิการ ส.ส.

- กฎหมายฉบับปัจจุบัน เริ่มเข้าสู่สภาเดือน ต.ค.45 ผ่านสภาฯ เมษายน 46 ประกาศในราชกิจจานุเบกษา 30 ตุลาคม 46 ใช้เวลาพิจารณา 1 ปีเต็ม

- ในทางการเมือง ส.ส. ต้องจบปริญญาตรี ดังนั้น ทำให้ลูกค้ำของม.เอกชน จะมีพวกนักการเมืองร่วมอยู่ด้วย จึงทำให้มีหลักสูตรประหลาดๆ ออกมามากมาย เพราะฉะนั้น แทนที่จะใช้ประกาศ รมต. แต่ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดโดยกระทรวง และควรตรวจสอบมาตรฐานในแต่ละปี เช่น ย่อหย่อน 3 ปี ไม่พัฒนา ถอนใบอนุญาต

- เรื่องสภาสถาบันฯ มองว่า อยู่ในมือผู้รับใบอนุญาตซึ่งสวมหมวก 2 ใบ คือ 1) รักษามาตรฐาน 2) เป็นผู้ถือหุ้น ทำอย่างไรจะรื้อโครงสร้างให้สมดุล

- วิทยานิพนธ์นี้ไม่สำคัญที่ "ตัวร่าง" แต่เป็นผลวิจัยที่ได้หรือ "สารบัญญัตินิติ" เป็นสิ่งสำคัญมากกว่า ควรยกร่างที่มาจากพื้นฐานการวิจัยจริงๆ โดยไม่ต้องคำนึงถึงกฎหมายปัจจุบัน

- รัฐควบคุมมหาวิทยาลัยเอกชนจนตัดตอนการพัฒนา เพราะฉะนั้นควรถอดหลักการควบคุมออกให้ได้

- มหาวิทยาลัยควรเน้นการพัฒนาและสร้างบุคลากรของตนเอง

ดร.บุญส่ง มหาวิทยาลัยสยาม

- การใช้ทรัพยากรร่วมกัน ในทางปฏิบัติใช้ร่วมกันจริงหรือไม่ อย่างไร

- เงินอุดหนุนมีมาตรการอย่างไร มีกฎหมายรองรับอย่างไร รัฐและเอกชนเท่าเทียมกันหรือไม่ อัตราส่วนนักศึกษากับทุน มีกฎหมายรองรับกองทุนช่วยเหลือหรือไม่

- มาตรา 107 บทลงโทษแก่มหาวิทยาลัยเอกชน แล้วมหาวิทยาลัยของรัฐมีบทลงโทษ เช่นนี้หรือไม่ ถ้าของรัฐไม่มี ของเอกชนก็ไม่ควรมีเช่นกัน

สมชาติ ธรรมศิริ ผอ.กองกฎหมาย สนง.เลขา ส.ส.

- เสนอว่า กฎหมายการศึกษาไม่ใช่กฎหมายอาญา ไม่ควรใส่บทลงโทษมากเกินไป ควรใช้มาตรการทางปกครอง / จริยธรรม ใช้การ sanction ได้ดีกว่าการลงโทษ
- กฎหมายปฏิรูปการศึกษาแหวกประเด็นนี้มาแล้ว ขอให้ศึกษาดูเป็นแนวทาง
- แยกประเด็นต่างๆ ของ พ.ร.บ. แล้วนำมาคิดใหม่ว่า กฎหมายนี้มีวัตถุประสงค์ใดแน่ ต้องการควบคุมหรือแค่กำกับดูแล

ดร.บุญส่ง ม.สยาม

- เห็นด้วยกับคุณสมชาติ เรื่องการคิดนอกกรอบ ดังนั้น การยกร่างกฎหมายจึงไม่ควรทำตารางเปรียบเทียบแบบที่ทำอยู่ ให้สร้าง Model ใหม่ โดยเสนอเป็นแนวคิด สาระบัญญัติที่ควรจะเป็น ดูหลักการว่า สถาบันอุดมศึกษาควรจะเป็นอย่างไร มีรูปแบบใด
- มาตรา 22 และ 23 ทำไมกำหนดว่ามหาวิทยาลัยเอกชนไม่อยู่ภายใต้กฎหมายคุ้มครองแรงงาน

สมชาติ ธรรมศิริ ผอ.กองกฎหมาย สนง.เลขา ส.ส.

- มาตรา 23 ที่ไม่อยู่ภายใต้กฎหมายคุ้มครองแรงงาน เพราะมี 2 นัย คือ มองว่าเป็นวิชาชีพอย่างหนึ่ง และเป็นหน่วยงานที่มีผลกระทบต่อสังคมจึงไม่ขึ้นกับศาลแรงงาน แต่ขึ้นกับศาลปกครอง (เพราะได้รับอำนาจจากรัฐ)
- ควรให้เอกชนดำเนินธุรกิจภายใต้กฎกติกาที่ไม่เข้มงวดจนเกินไป
- ควรเปลี่ยนแนวคิดที่ว่า มหาวิทยาลัยเอกชนต้องทำให้ได้มาตรฐานเหมือนมหาวิทยาลัยของรัฐเท่านั้นจึงจะได้รับการยอมรับ เอกชนคิดนอกกรอบคิดต่างได้ เช่น หลักสูตรใหม่ๆ ที่ทันต่อความต้องการของตลาด
- ควรมีมาตรการเสริมด้านอื่นๆ ด้วย เพื่อให้มหาวิทยาลัยเอกชนเข้มแข็งขึ้น

ผู้แทนอธิการบดี ม.อัสสัมชัญ (อ.เมธี)

- มหาวิทยาลัยเอกชนมีการซื้อตัวบุคลากรมาก การสร้างบุคลากรเองยังน้อย

อ.พรชูลี

- ประเด็นที่ควรคำนึง คือ มหาวิทยาลัยต่างชาติเข้ามาจัดตั้งในไทย แต่จะใช้บุคลากรในไทย จึงเกิดปัญหาการซื้อตัวบุคลากรชั้น ร่าง พ.ร.บ. นี้ได้มีมาตรการป้องกันหรือไม่อย่างไร

ปิดประชุม เวลา 16.30 น.

.....

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

ชื่อ	นายณัฐพัชร จันทรสุต
เกิดวันที่	22 ธันวาคม 2506 ณ กรุงเทพมหานคร
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2528	สำเร็จการศึกษานิติศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
พ.ศ. 2535	สำเร็จการศึกษานิติศาสตรมหาบัณฑิต สาขากฎหมายระหว่างประเทศ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
พ.ศ. 2536	สำเร็จการอบรมหลักสูตร MINI LL.M. (Training of Lawyers for International Practice and Arbitration) สำนักงานอนุญาโตตุลาการ กระทรวงยุติธรรม
พ.ศ. 2545	สำเร็จการอบรมหลักสูตรประกาศนียบัตรกฎหมายมหาชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
พ.ศ. 2547	สำเร็จการอบรมหลักสูตรประกาศนียบัตรกฎหมายทรัพย์สินทางปัญญา สำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา
พ.ศ. 2547	สำเร็จการอบรมหลักสูตร Certificate in JPO/IPR Training Course for Trainers, Tokyo , Japan.

ประวัติการทำงาน

พ.ศ. 2532 – 2534	ที่ปรึกษากฎหมาย Ernst & Young Co.,Ltd.
พ.ศ. 2535 – 2536	ที่ปรึกษากฎหมายอาวุโส Coopers & Lybrand Associate Co.,Ltd.
มิ.ย.2536 – ธ.ค.2537	อาจารย์ประจำ คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น
ม.ค.2538 – พ.ค.2540	คณบดีคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชธานี
มิ.ย.2540 – เม.ย.2545	คณบดีคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
พ.ย.2540 – ก.ย.2544	นิติกร ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ
ก.ค.2546 – ส.ค.2547	ผู้เชี่ยวชาญด้านกฎหมาย สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
ส.ค.2547 – ต.ค.2548	รองผู้อำนวยการบริหาร ศูนย์กลางการเรียนรู้ ICT แห่งชาติ
ธ.ค.2548 – ปัจจุบัน	ผู้เชี่ยวชาญอาวุโสด้านกฎหมาย สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม